XXIV. évfolyam, 23. szám Ára: 1,80 Ft 1968. június 6.

Ludas Matyi

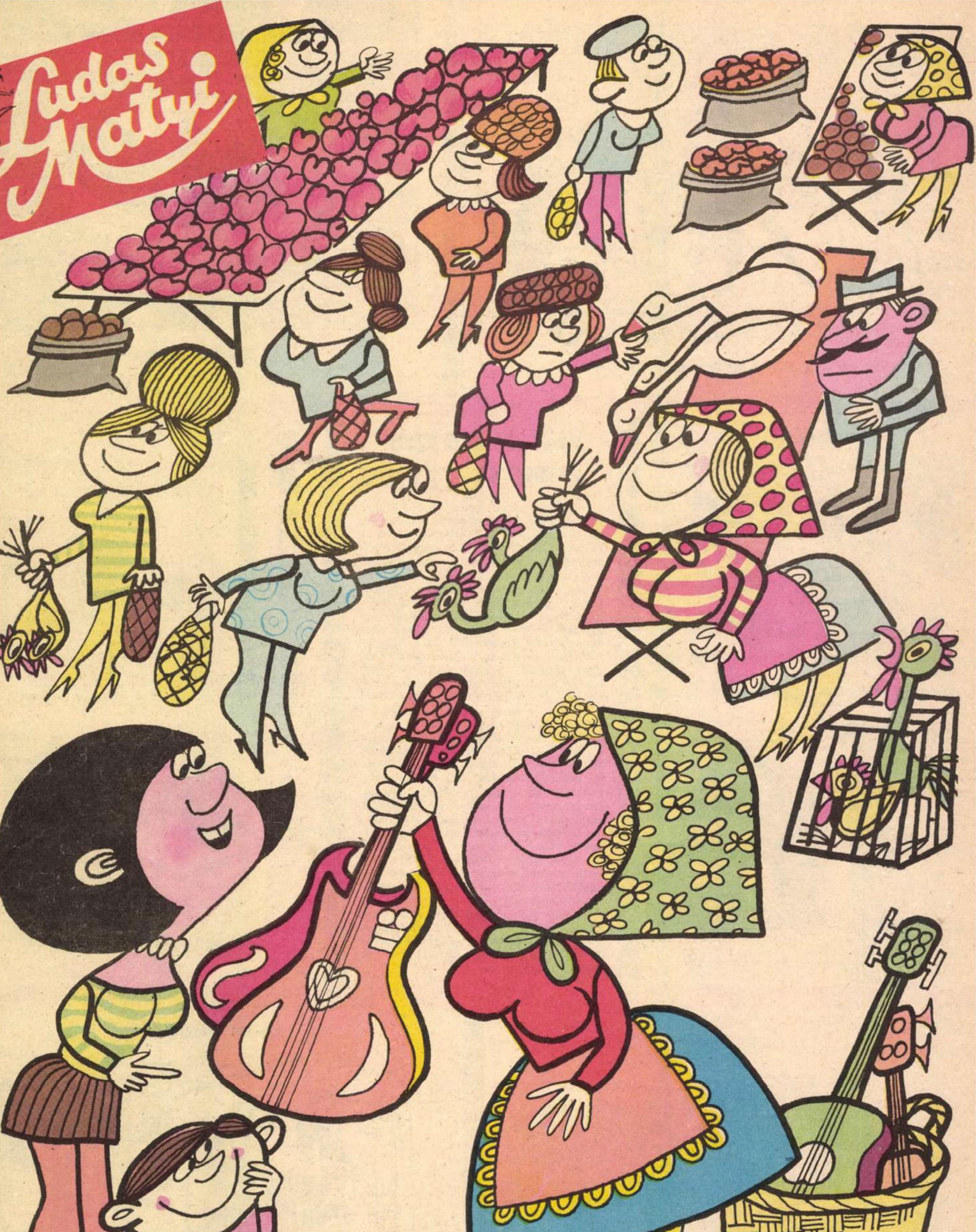

— *Ezt vegye a fiúnak! Ez a legjobb vitamin...*

Fülöp György rajza

SZTRIPTÍZ BÁRBAN

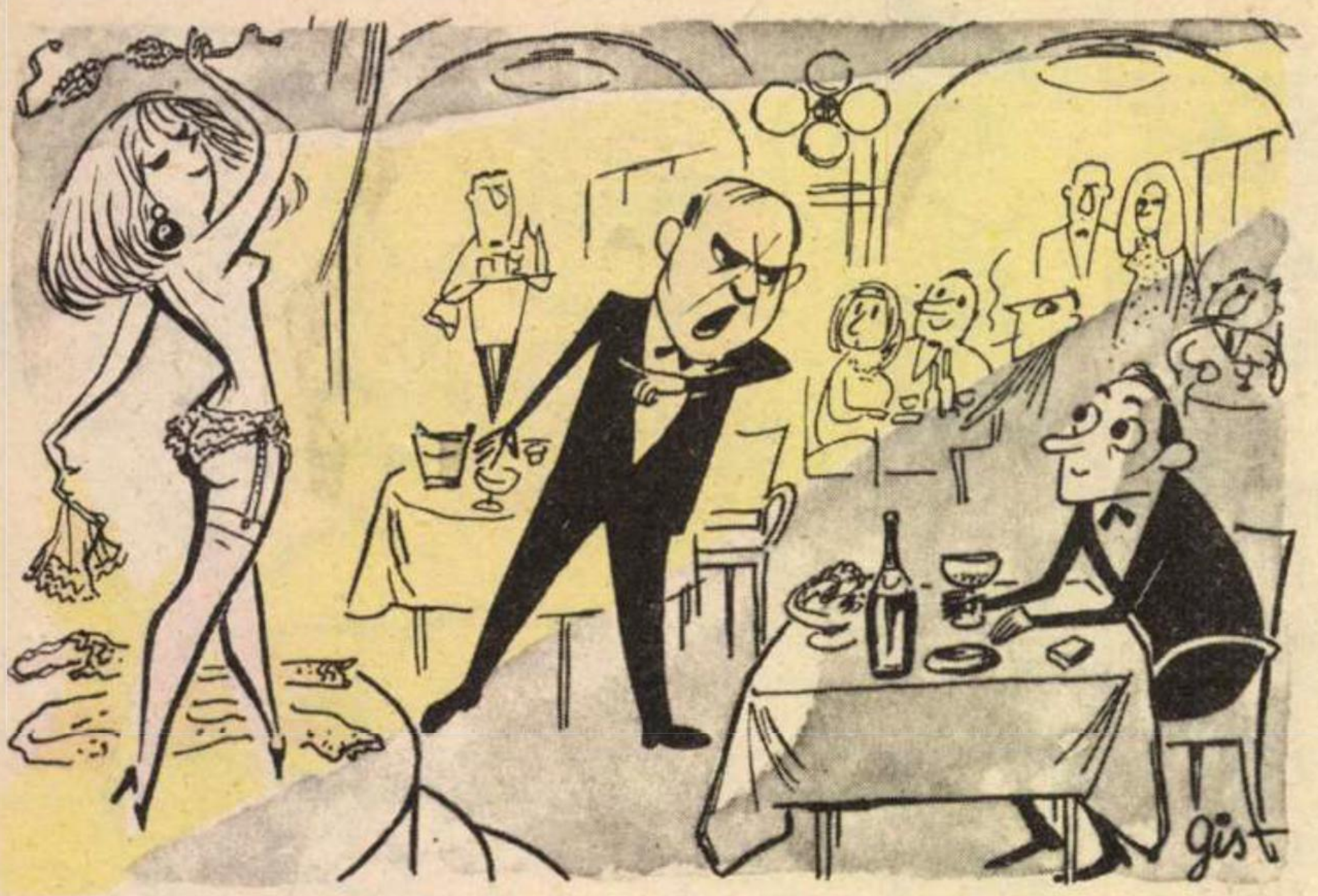

– Kikérem magamnak, hogy fixírozza a feleségemet!

FOTÓZZON A LUDASNAK!

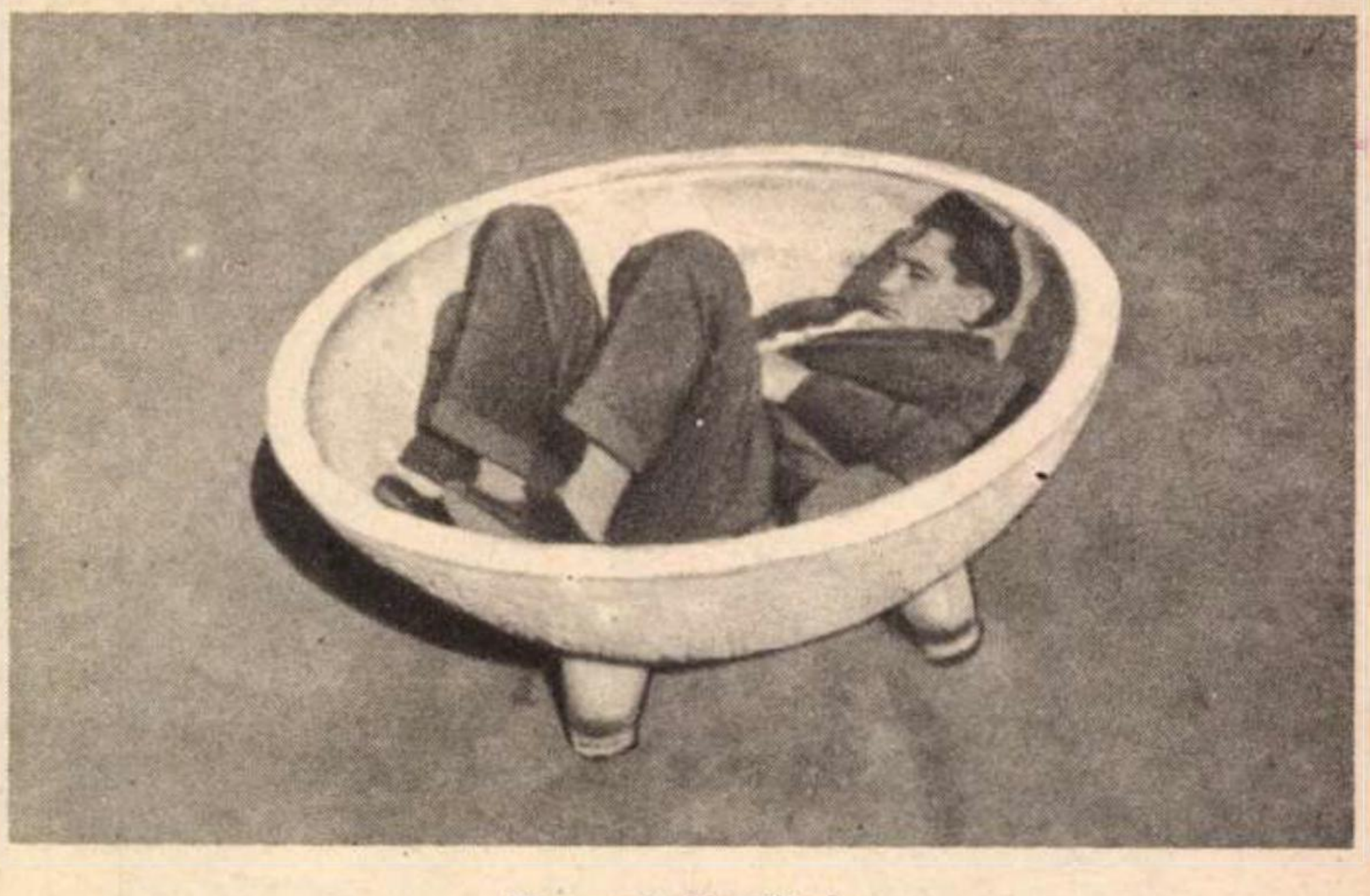

Tavaszi fáradtság

(Dorogi István, Miskolc)

IGY MÁR MÁS

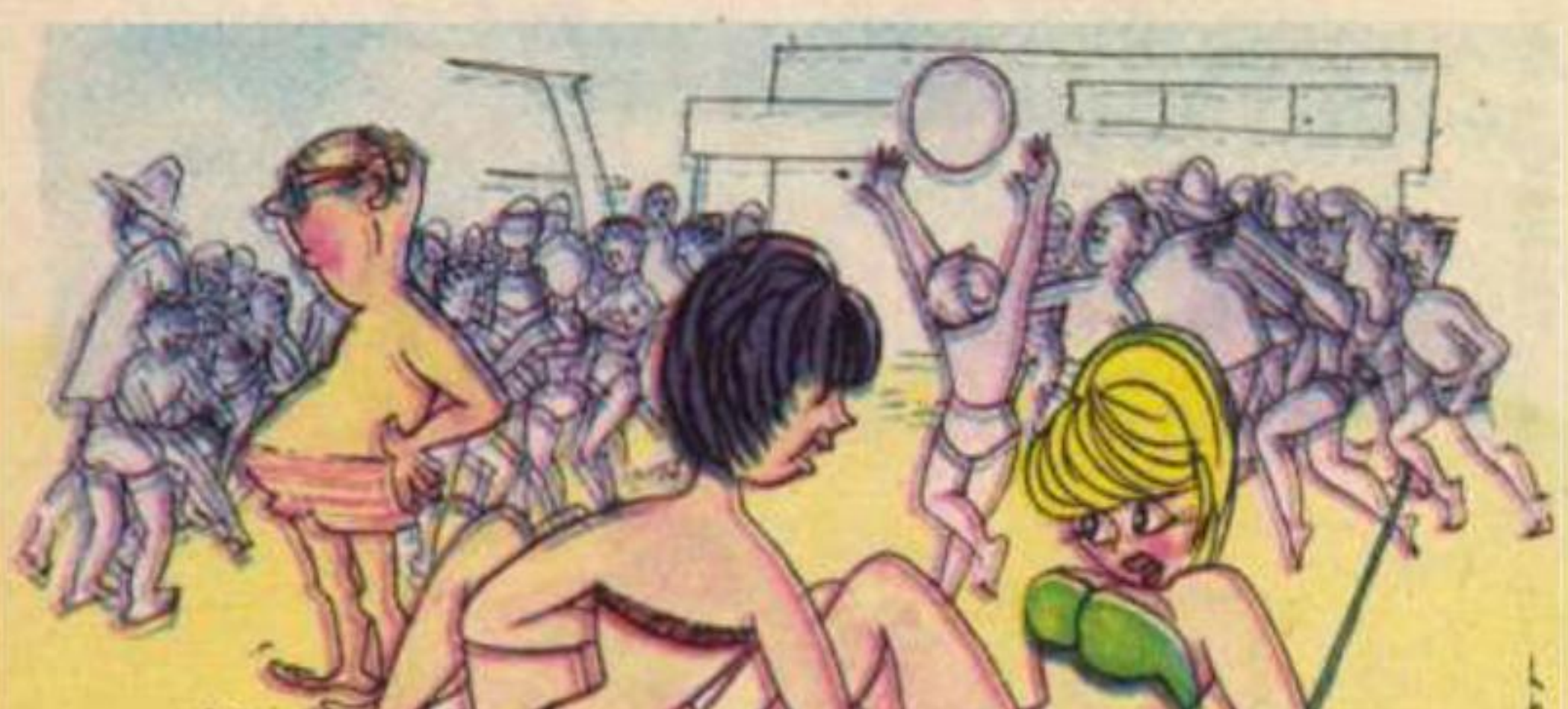

– Igaz, hogy nagy a hasa, de a kocsija se kicsi...

MODELL

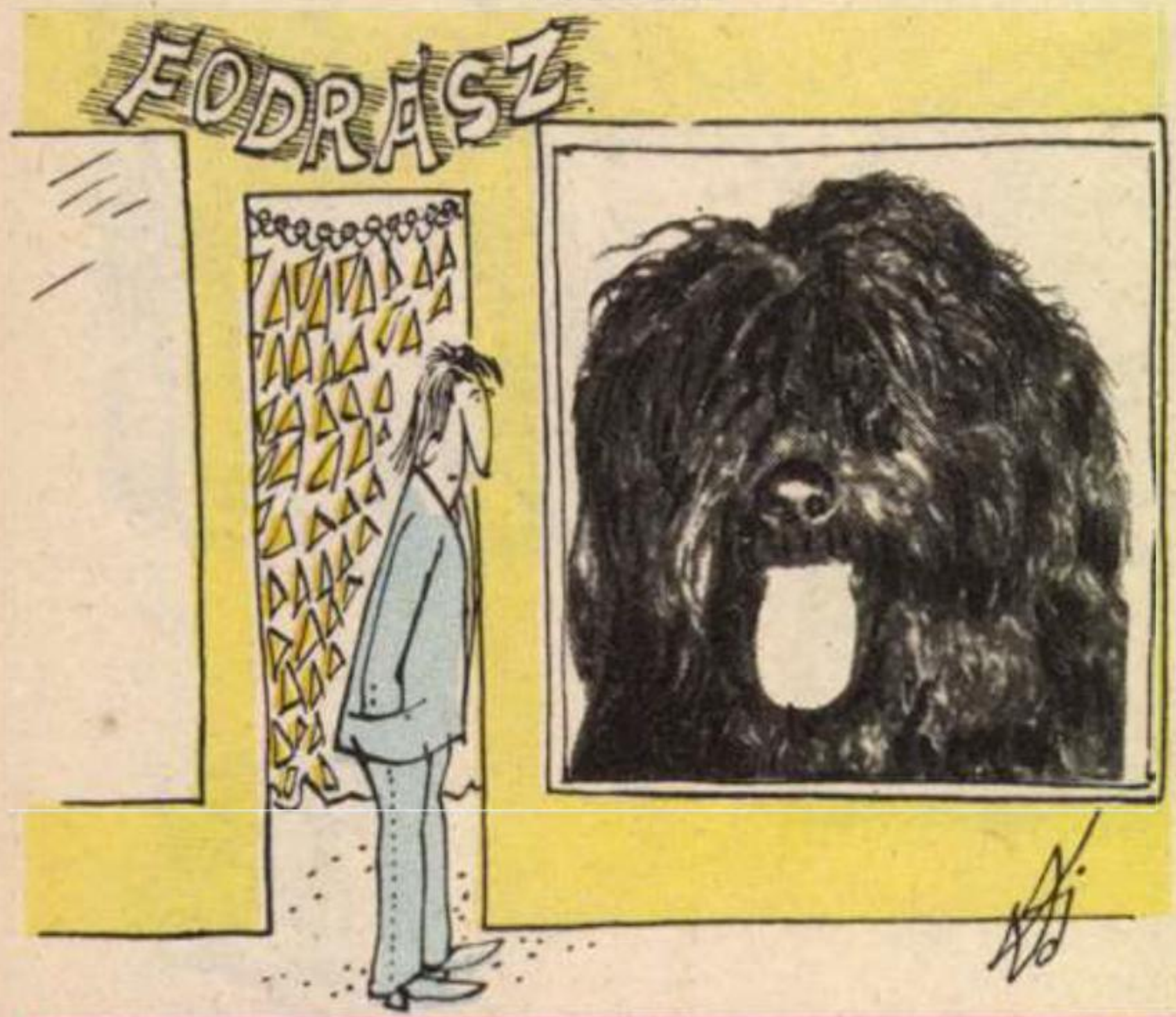

Bakó és a magyar úszósport

Levelet kaptunk Kalmár Istvántól, az FTC elnökétől. A népszerű sportegyesület elnöke levelében kifogásolja azt a rajzunkat, amelyben Bakó Jenő mesteredző mint úszómester az oktató-madzagon vergődő kezdőt oktatja, s ezt mondja: „Arra törekszem, hogy senki se fulladjon a vízbe Mexikóban!" Az elnök felsorolja Bakó tanítványainak kitűnő eredményeit, majd megjegyzi: „Az igaz, hogy úszósportunk jelenleg nem áll a világ élvonalában, de ez nem Bakó Jenő bűne, mint ahogyan a jelzett rajz erre igen egyértelműen utal." Majd arra kér minket, hogy vonjuk vissza a Bakó Jenőt érdemtelenül sértő megjegyzésünket.

Ezt természetesen megtesszük, hiszen a rajz készítője, Szepes Béla maga is régi kiváló sportember, olimpiai ezüstérmes, aki távolról sem akarta megbántani Bakó Jenőt, hanem rajzával úszósportunk jelenlegi helyzetével foglalkozott. Sajnos, önkéntelenül is megbántotta a kitűnő mesteredzőt, s nyilván a jogos felháborodás vezette az elnök tollát akkor, amikor levelét így fejezte be: „Megjegyezni kívánjuk, hogy amennyiben kérésünknek nem tesznek eleget, úgy egyesületünk felsőbb szervekhez fordul az ügy orvoslása érdekében."

Ezt nem akarjuk megkockáztatni, mert mind a Nemzetközi Úszó Szövetséghez, mind az ENSZ Biztonsági Tanácsához rosszak a kapcsolataink, s könnyen ránk húzhatják a vizes lepedőt.

KÉSZÜLŐDÉS A SZÓBELI ÉRETTSÉGIRE

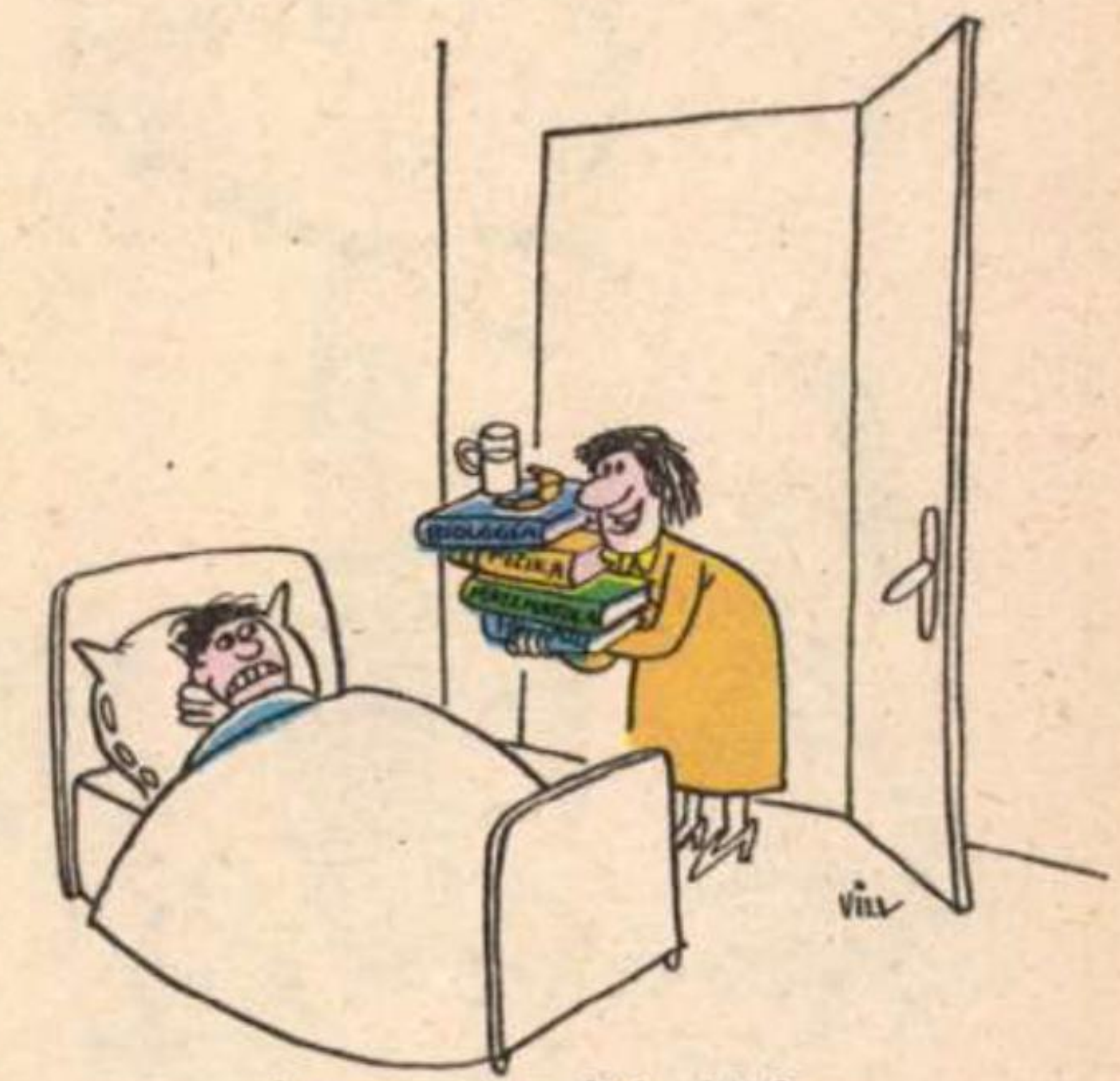

– Itt a reggelid, kisfiam...

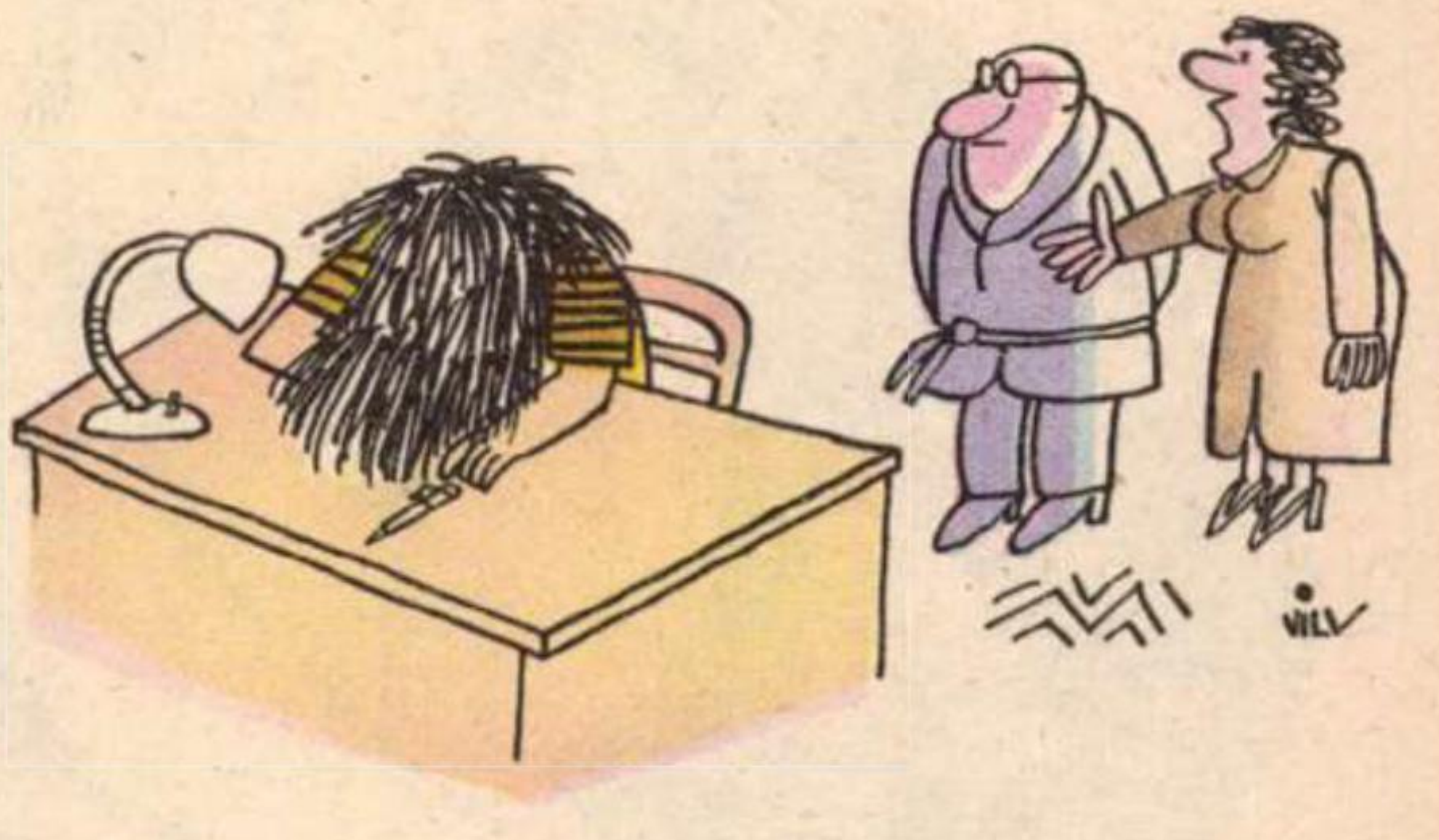

– Ki sem látszik a sok tanulnivalóból

DURVA JÁTÉK

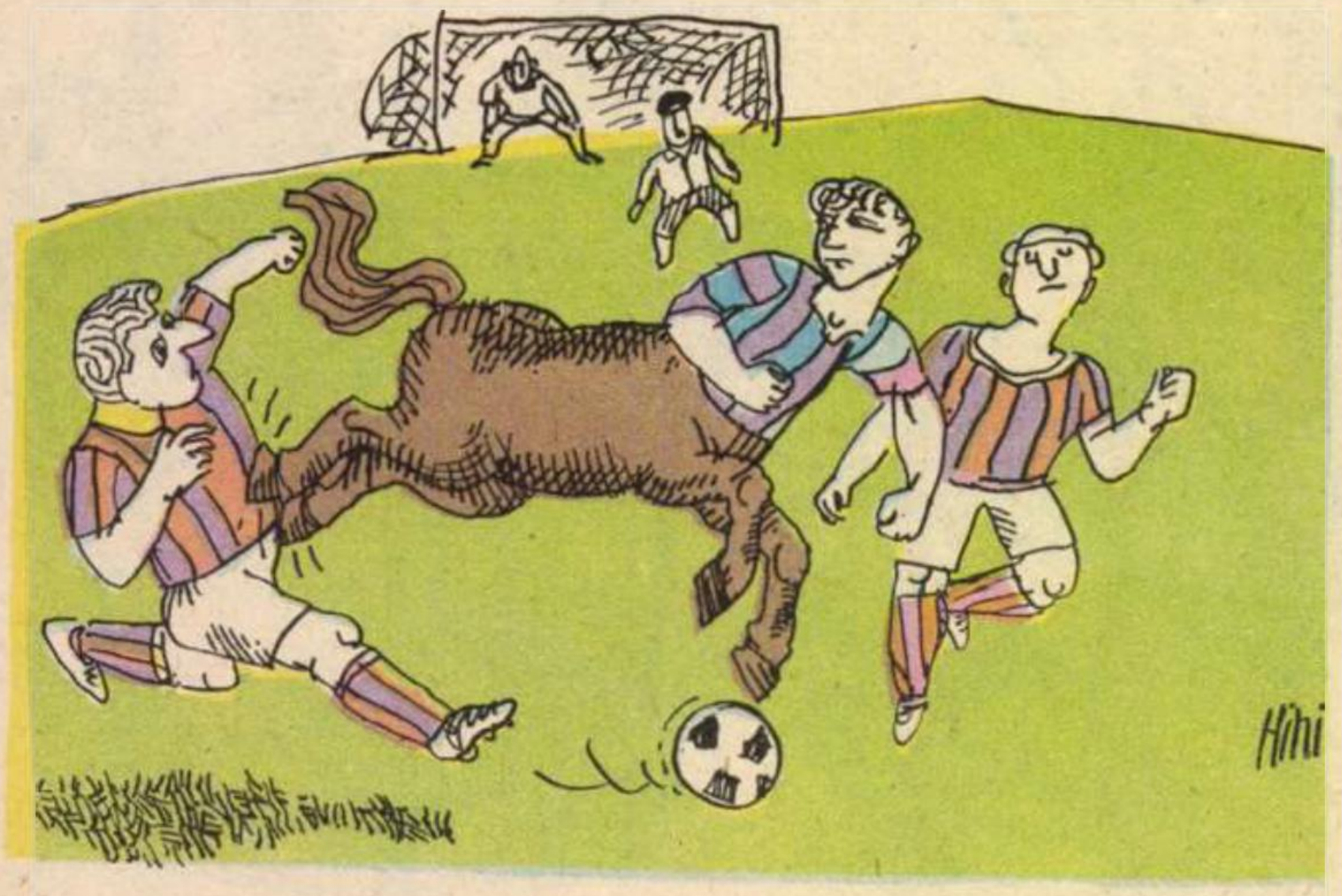

EGY KIS TÖRTÉNELEM

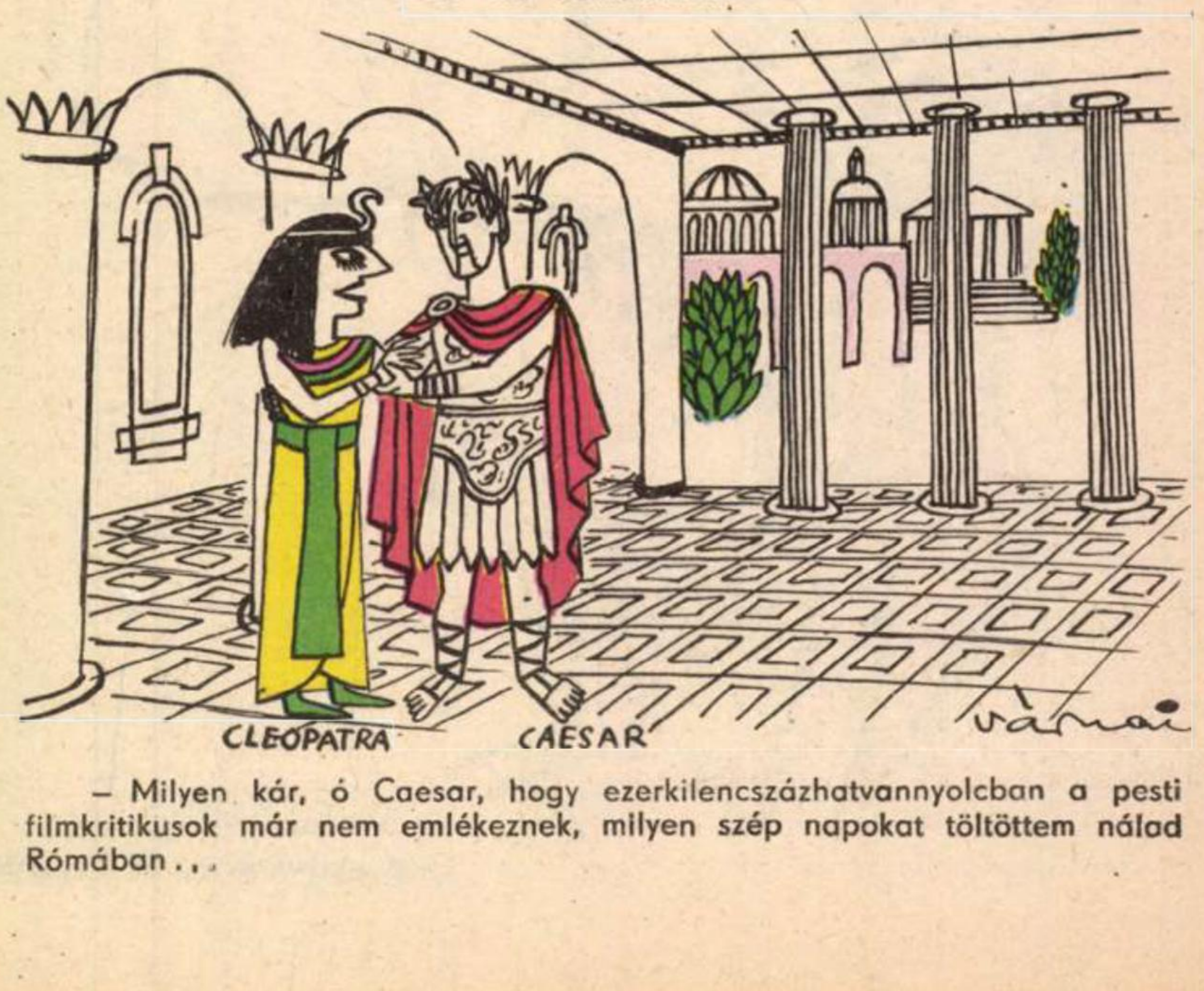

– Milyen kár, ó Caesar, hogy ezerkilencszázhatvannyolcban a pesti filmkritikusok már nem emlékeznek, milyen szép napokat töltöttem nálad Rómában...

ÓVATOS ELLENFÉL

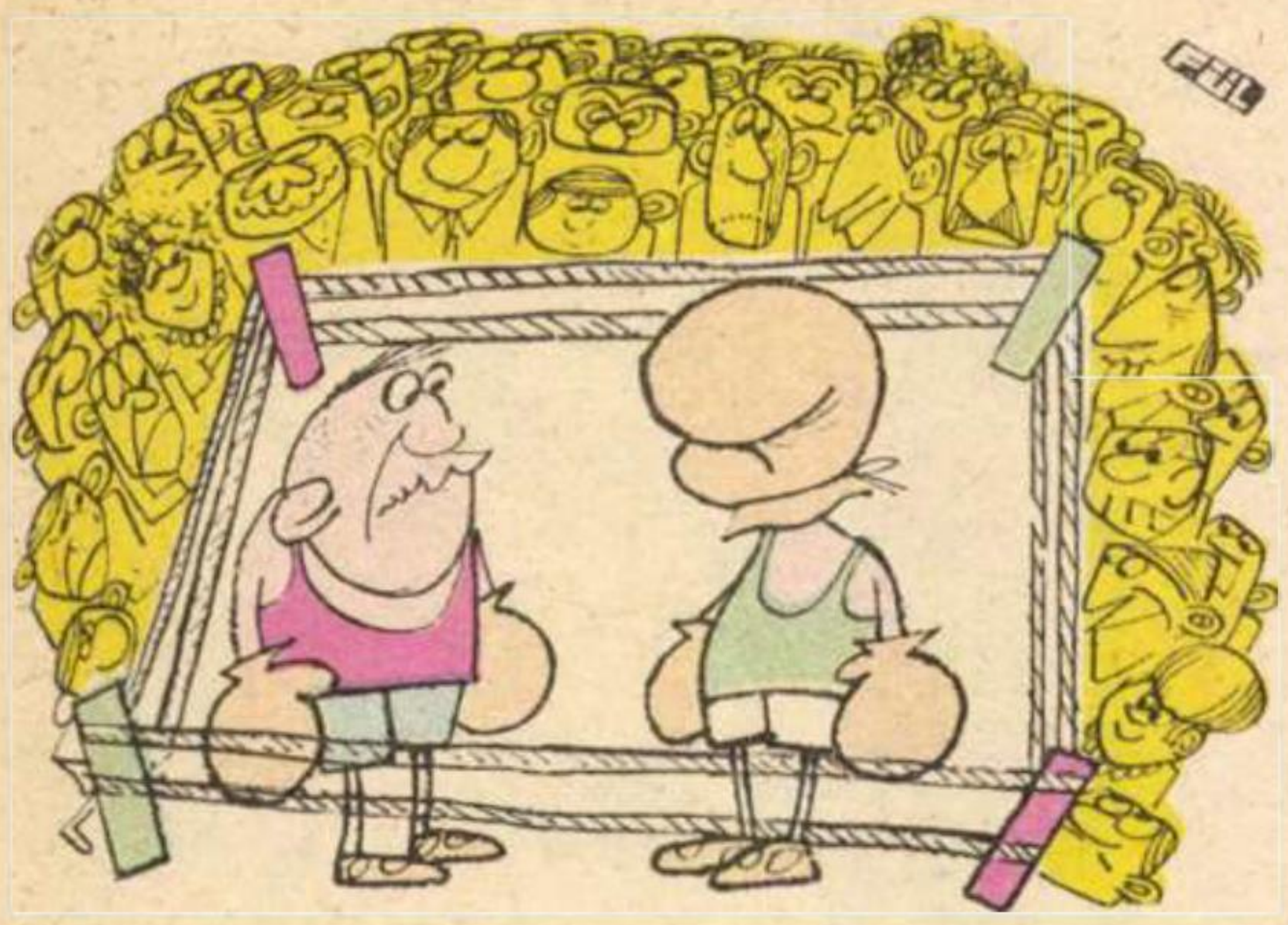

AZ ORSZÁGUTAK BAJNOKAI

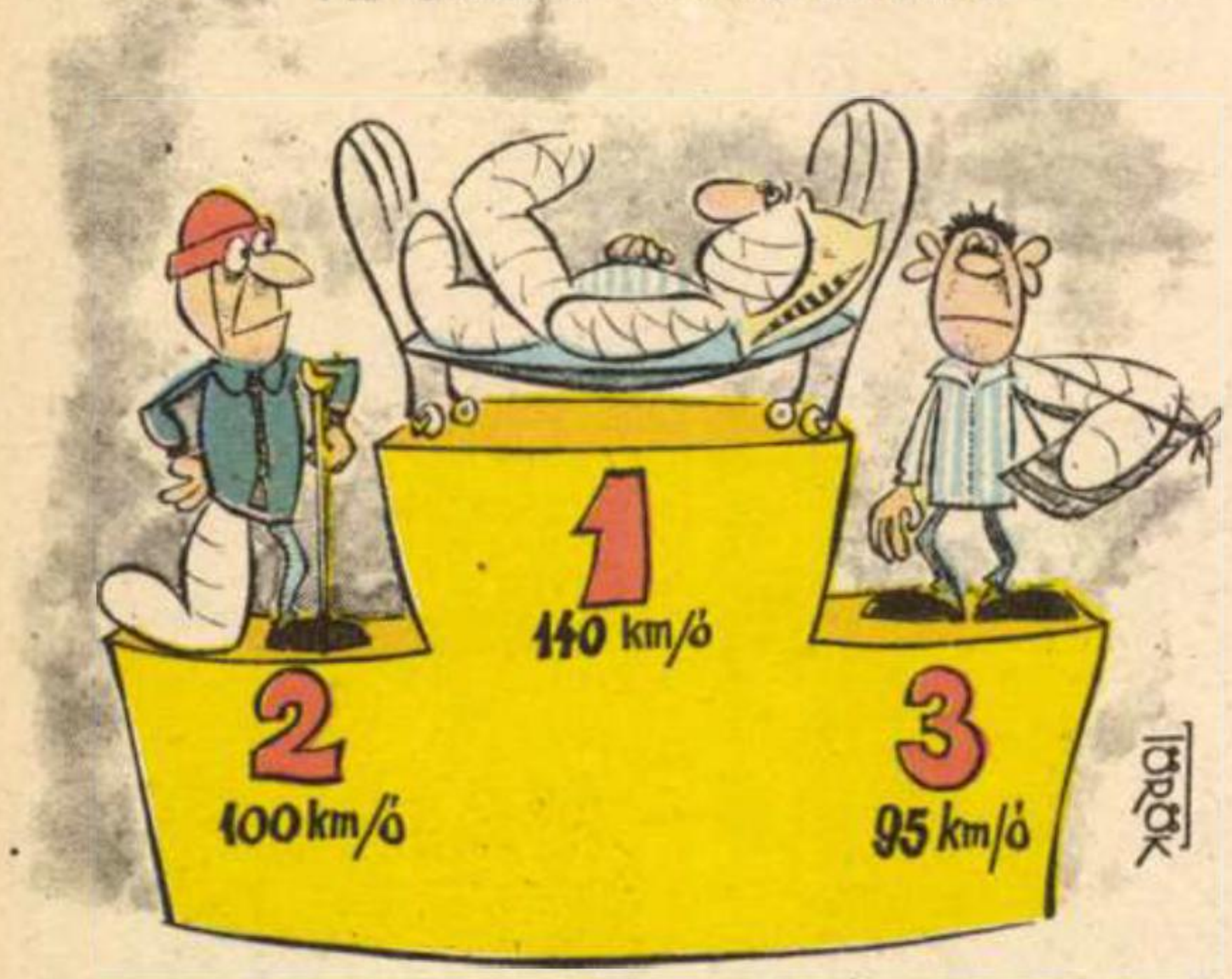

BÉKAK

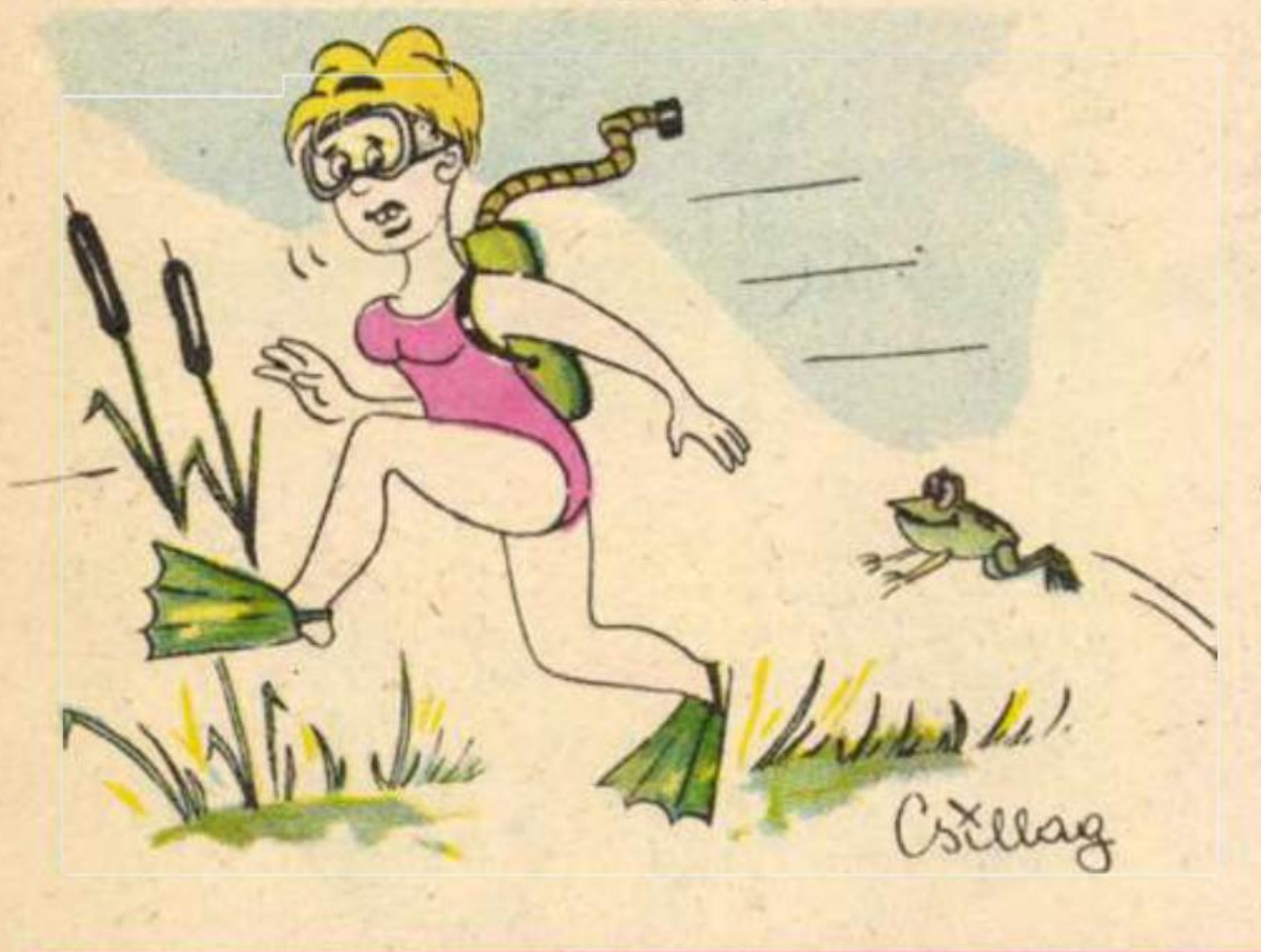

AZ UTOLSÓ RÚGÁS

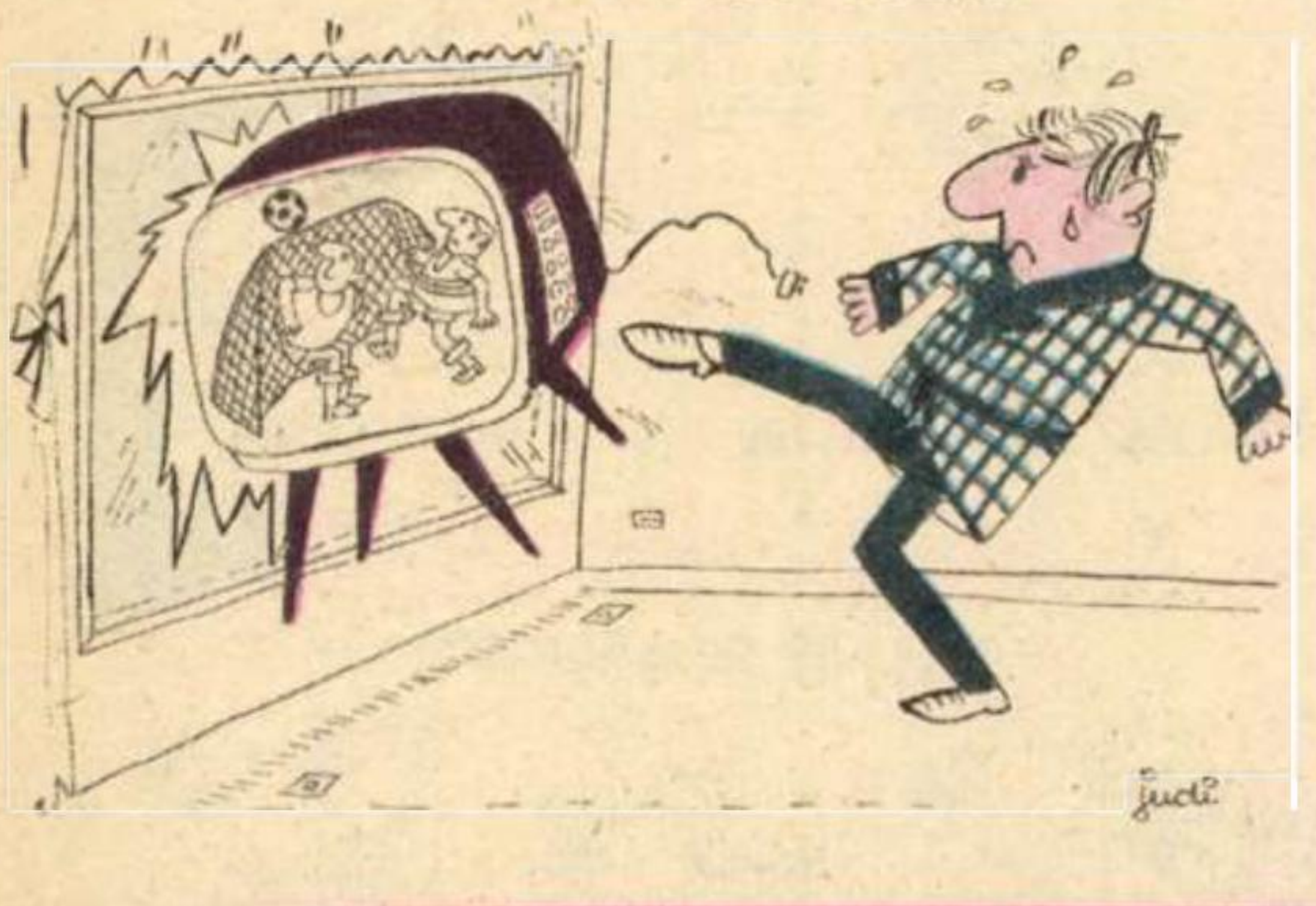

AMIKOR VÉGE A SZERELEMNEK

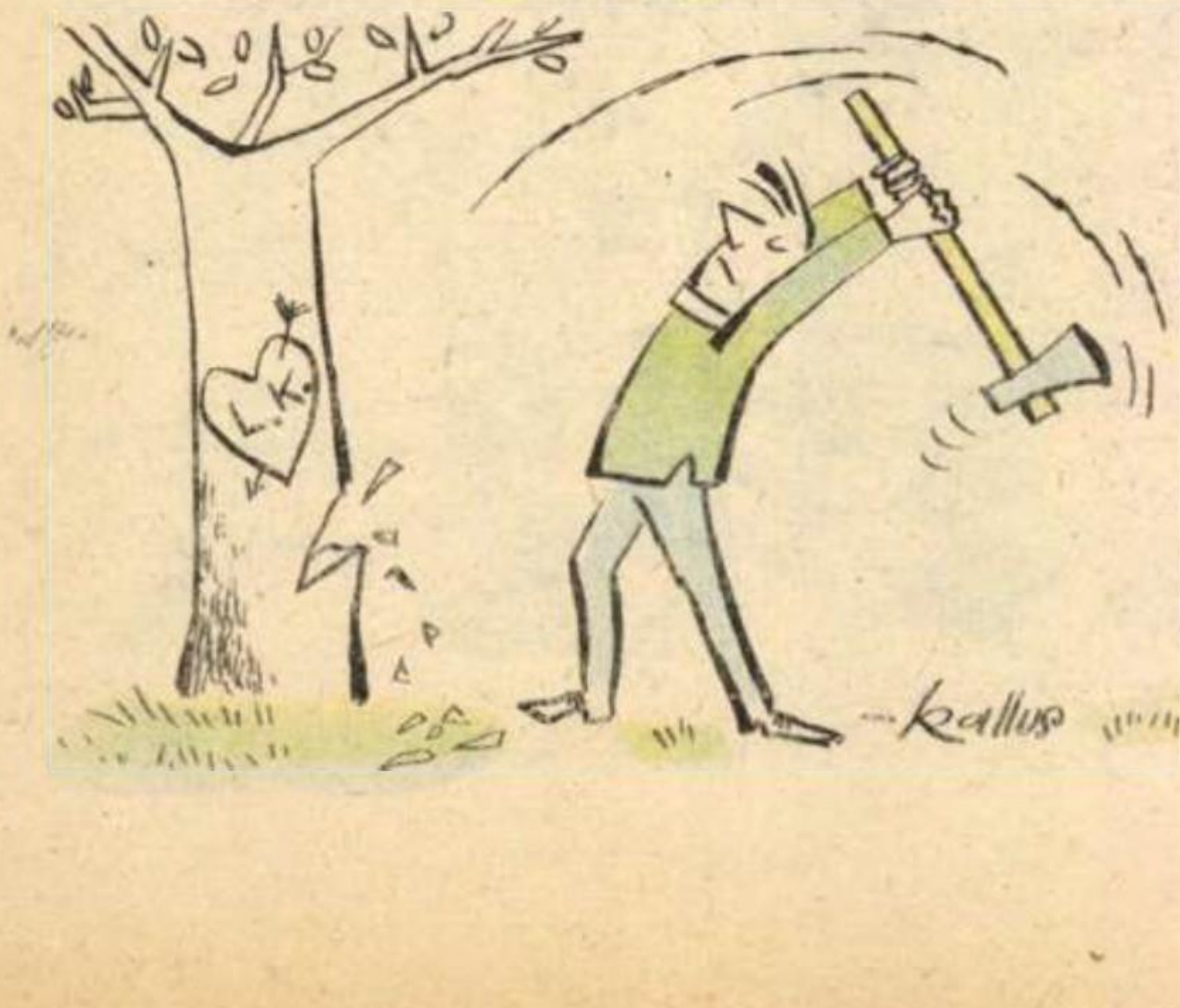

A DIADALÍV ELŐTT

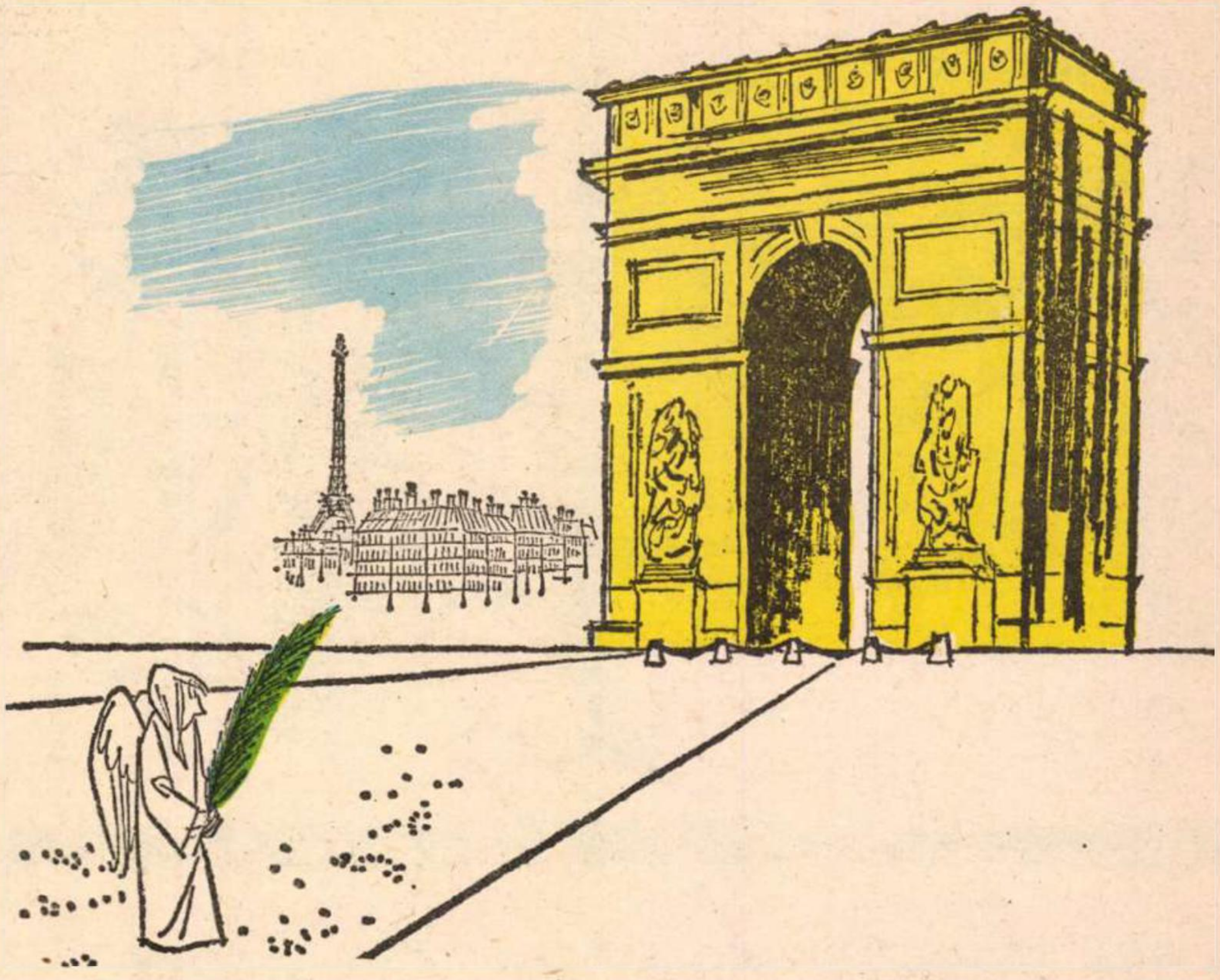

– Vajon átvonulhatok-e alatta?...

(Die Presse, Bécs)

KOLUMBUSZ

Újabb Amerika-felfedezőket fedeztek fel. Ezúttal a föníciaiakról mutatták ki a tudományos kutatások alapján, hogy már kétezer évvel Kolumbusz emlékezetes utazása előtt elérték Brazíliát. Mivel az amero-indiánok, az írek és Vörös Erik normannjai is megelőzték Kolumbuszt, Amerika sokáig elismert felfedezője mindössze negyedik az amerikások sorában, tehát még dobogóra sem jutott.

És mindez még csak a kezdet. Dr. Saláta Lajos, az ismert táncdalszerző és amerikológus rövidesen újabb adatokat tár a nyilvánosság elé, s valószínűleg a jövő évi „Ki mit tud?" keretén kerül sor az érdekes felfedezések publikálására. Érthető, hogy kutatásai eredményeiről még nem volt hajlandó részletesen nyilatkozni. Mindössze a következőket árulta el Galagonya téri laboratóriumában:

— Ma már messze túl vagyunk azon a kezdetleges feltevésen, hogy Amerikát Kolumbusz Kristóf fedezte fel. Ő szegényke még azt sem tudta, hogy miféle földrész az, amelyet előtte már számosan felfedeztek. Arról pedig sejtelme sem lehetett, hogy már a jávai majomemberek maguk készítette óceánjárón elérték az Egyesült Államok területét, és csalódottan vették tudomásul, hogy a Neandervölgyből megelőzték őket. Leszármazottaikkal ma is sűrűn lehet találkozni. Csak azért nem maradtak feljegyzések utánuk, mert a helyzetükkel tisztában levő ősemberek jól tudták, hogy történelemelőtti korban élnek, tehát még nincs joguk a történelemíráshoz. Arról viszont már kimerítő hieroglifák számolnak be, hogy az egyiptomiak először a Mississippit akarták szabályozni, s amikor kudarcot vallottak, csak akkor fanyalodtak a Nílusra. Már a régi görögök fölfedezték Amerikát, de megdöbbentek ennek a földrésznek a műveletlenségétől, s inkább a görög városállamokban fejlesztették ki a filozófiát, a demokráciát és a szobrászatot. Színpadi szerzőik is rengeteget írtak, hogy néhány megmaradjon műveikből későbbi átdolgozások számára.

Természetesen Julius Caesar is át akart rándulni Amerikába, s csak Kleopátra kedvéért ment Alexandriába Washington helyett. Marco Polo titkos irataiból megtudhattuk, hogy Dzsingisz kán is felfedezte Amerikát. Írástudatlan lévén, nem tudta, hogy mások már felfedezték. Innen számítják különben a mongolszászok bevándorlásának kezdetét. Az ősmagyarok is rászánták magukat Amerika felfedezésére, s az Etelközből Texason át jutottak a Kárpátok medencéjébe. Nagy kerülő volt, de nemzeti sajátosságunknak már akkor jellemzője volt az a meggondolás, hogy minek valamit egyszerűen csinálni, amikor bonyolultan is lehet. Mintegy száz évvel Kolumbusz előtt különben az albánok is felfedezték Amerikát, s csak azért siettek vissza, mert megborzadtak a rengeteg revizionistától. Azt hiszem — fejezte be tudományos nyilatkozatát Saláta doktor —, mindebből kitűnik, hogy Kolumbusz Kristóf felfedezői dicsőségét az oknyomozó tudomány úgyszólván teljesen tönkre silányította, hiszen Amerika felfedezése az ókorban és a középkorban szinte előfeltétele volt a jobb társasághoz való tartozásnak. Ezzel viszont annyira lejáratták ezt a földrajzi természetű tevékenységet, hogy Kolumbusz idejében már egy magára valamit is adó úriember ilyesmire nem is vállalkozott.

Feleki László

VEGYES VÁLTÓ

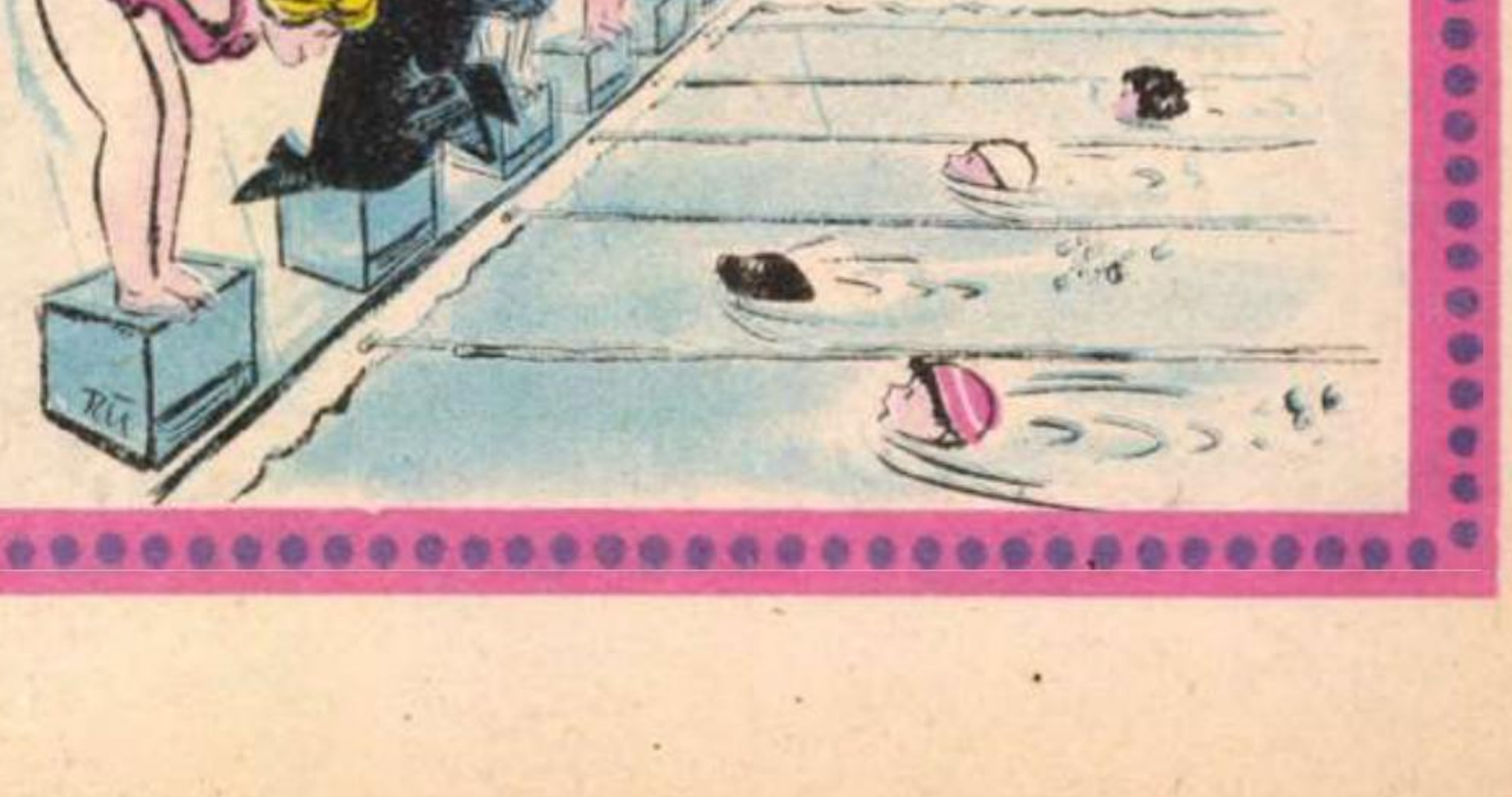

ELLENTÁMADÁS

Vasvári Anna rajza

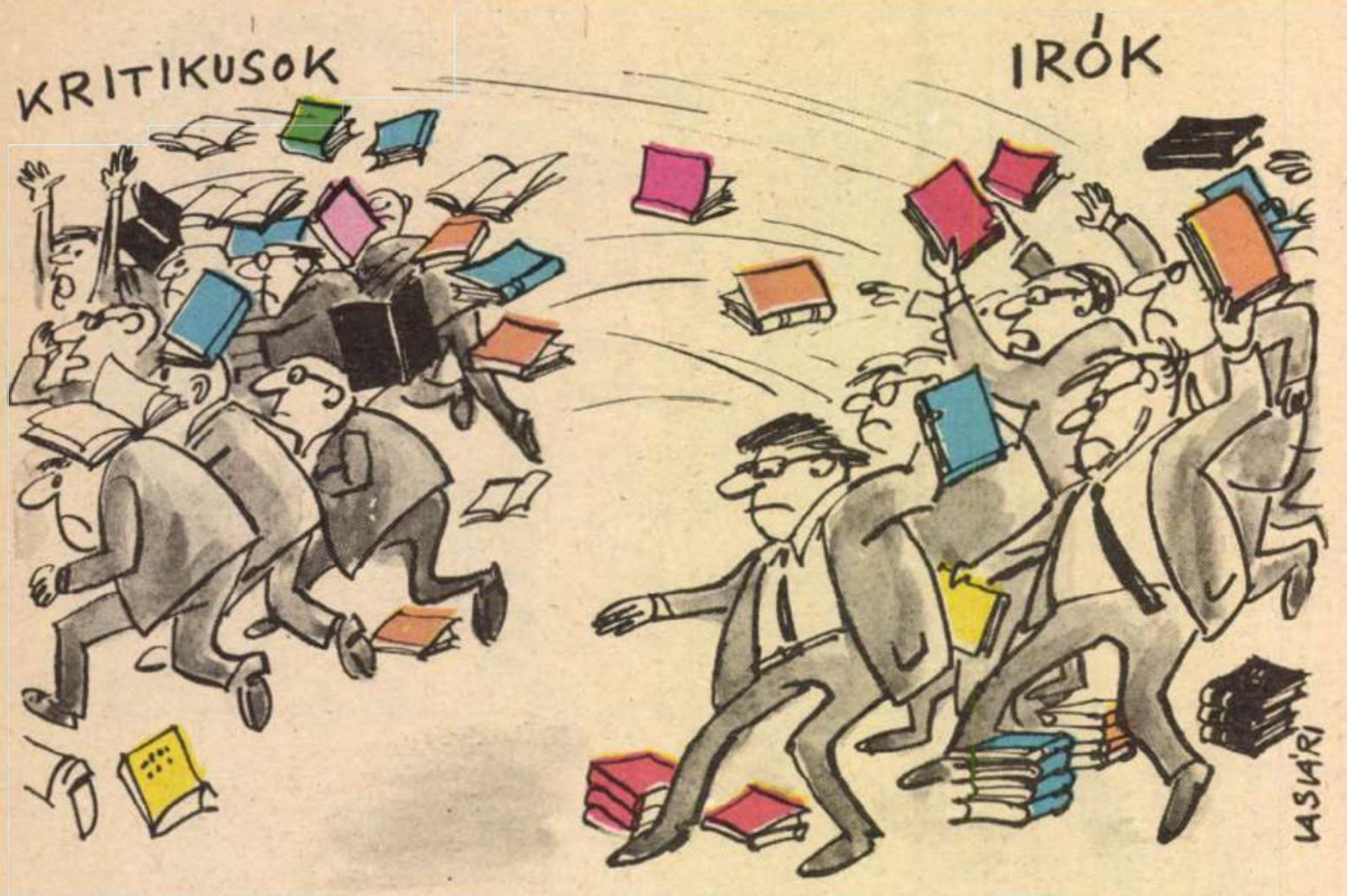

ÍGY FOLYIK A MI KIS ÉLETÜNK...

A tizenötödik értekezleten, Zalánffy kartárs megszólalt. Csak ennyit mondott:

— Kiküszöböljük!

A pillanat oly ünnepélyes, a hatás oly tökéletes volt, hogy Zalánffy úgy érezte, a szociális összetétele megváltozott.

Kiküszöbölni a zajt kellett, mely az új lakások vékony falain keresztül áthallatszik egyik lakásból a másikba. Az áthallás a szociálista együttélés menetében zavarokat idézett elő. Megesett például, hogy miközben az egyik lakó egyetemi szigorlatra készült, a másik lakásban a fiatal házaspár családbővítési gyakorlatokat folytatott, minek folytán a vizsgára készülő oly képzettársítások vonzkörébe került, melyek leendő vizsgájával még távoli kapcsolatban sem állottak, ugyanakkor e gyakorlatok sajnálatos mértékben felingerelték Lukács bácsit, úgy, hogy erőt vett rajta a szokásos asztmás rohama s az ezzel együttjáró zörejek a fiatal pár figyelmét oly annyira az élet mulandóságára irányították, hogy népszaporulati tettrekészségük másodpercek alatt elpárolgott. Arra, hogy az ilyen és ehhez hasonló jelenségek mily káros visszahatást gyakorolnak a termelésre, fontoskodás volna tüzetesebben kitérni.

Érthető tehát, hogy Zalánffy kartársat lélegzetvisszafojtva hallgatta az egész gyülekezet. Két téglafal között műanyagvatta. Ez volt a szigetelési eljárás lényege.

Az eljárást megvitatták a szakbizottságok, jóváhagyta a minisztérium, a tervhivatal, a pénzügy, a Nemzeti Bank. Külön bizottságot alakítottak az eljárás népszerűsítése érdekében, tizenöt státusszal, jelentékeny reklám-kerettel. Szakcikkek jelentek meg, népszerűsítő cikkek, riportok a rádióban és a tévében. Új katedrát kreáltak az építészmérnöki karon, a pallérokat és kőműveseket berendelték továbbképzésre.

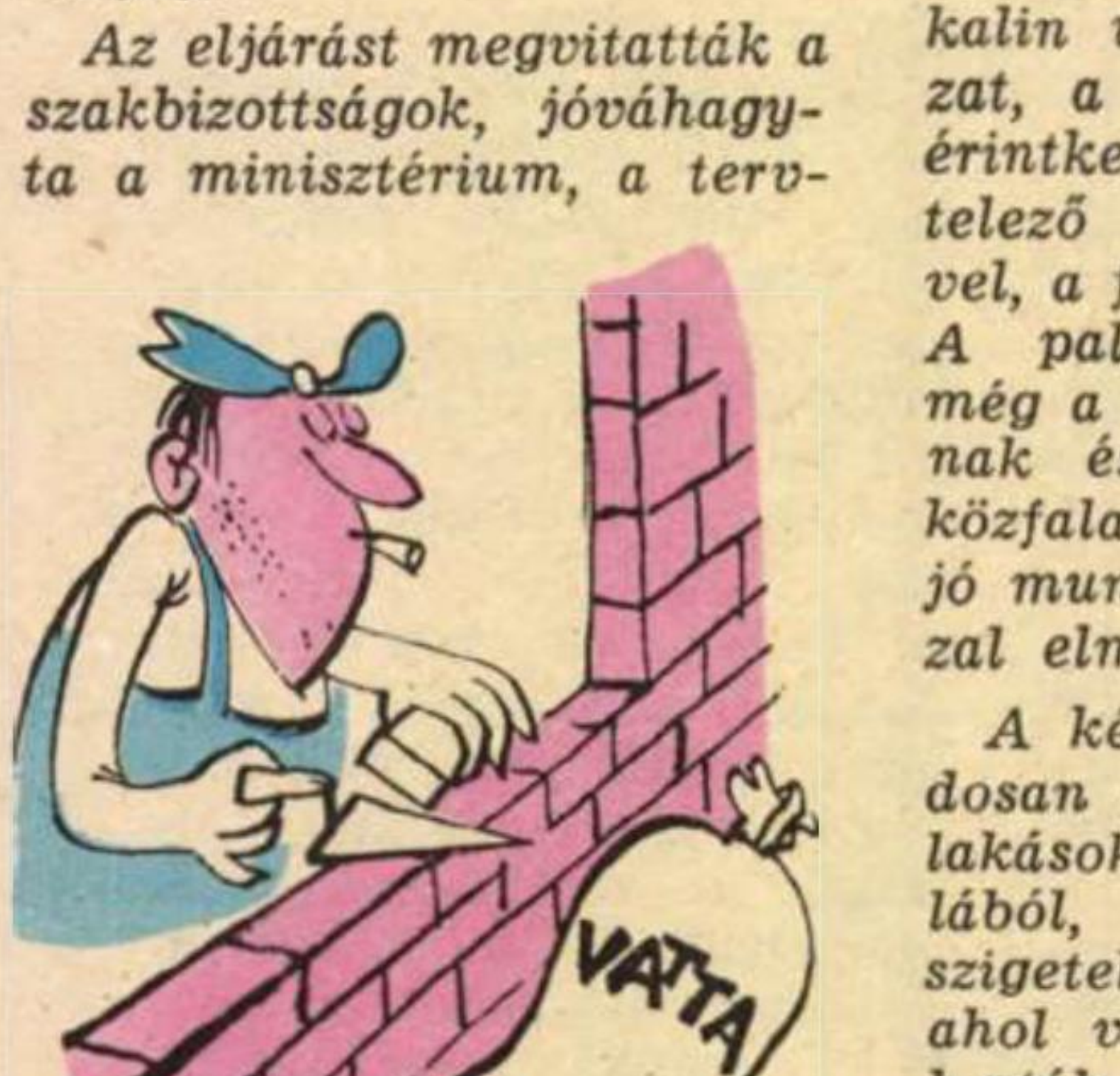

Három évi gondos előkészítés után a „kevesebb lármával a tökéletesebb szociálizmus felé" elnevezésű bizottság elérkezettnek látta az időt az eljárás bevezetésére. Kijelölték a Kankalin utca 117. számú házat, a bizottság kiszállott, érintkezésbe lépett a kivitelező vállalat főmérnökével, a főmérnök a pallérral. A pallér másnap reggel még a lelkére kötötte Lajinak és Pityunak, akik a közfalakat húzták fel, hogy jó munkát végezzenek. Azzal elment maszekolni.

A két munkás szép gondosan felhúzta a falakat a lakások között, egy sor téglából, ahogy eddig is. A szigetelő vattát hagyták, ahol volt. Még csak el se lopták.

Az épületet annak rendje-módja szerint átvették. Később, hogy a lakók panaszkodtak az áthallás miatt, a felsőbb hatóságok megállapitották, hogy az eljárás még nem elég tökéletes. Ki is küldtek egy bizottságot, hogy tanulmányozza a kérdést Nyugat-Németországban, Norvégiában és Marokkóban.

Kolozsvári Grandpierre Emil

PÉLDAKÉP

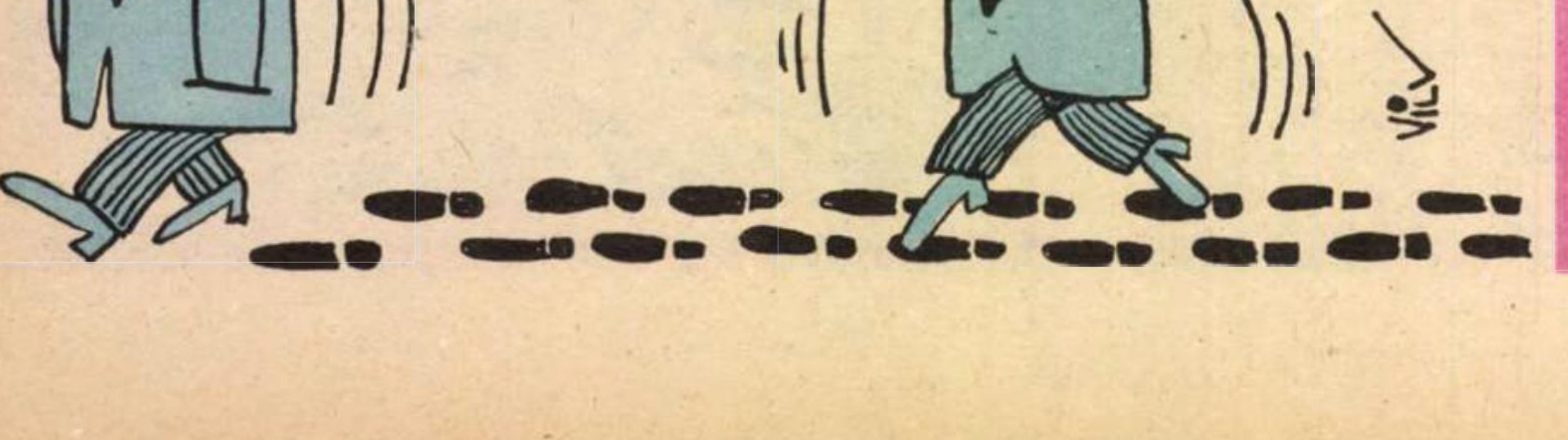

A MÚLT BŰNE...

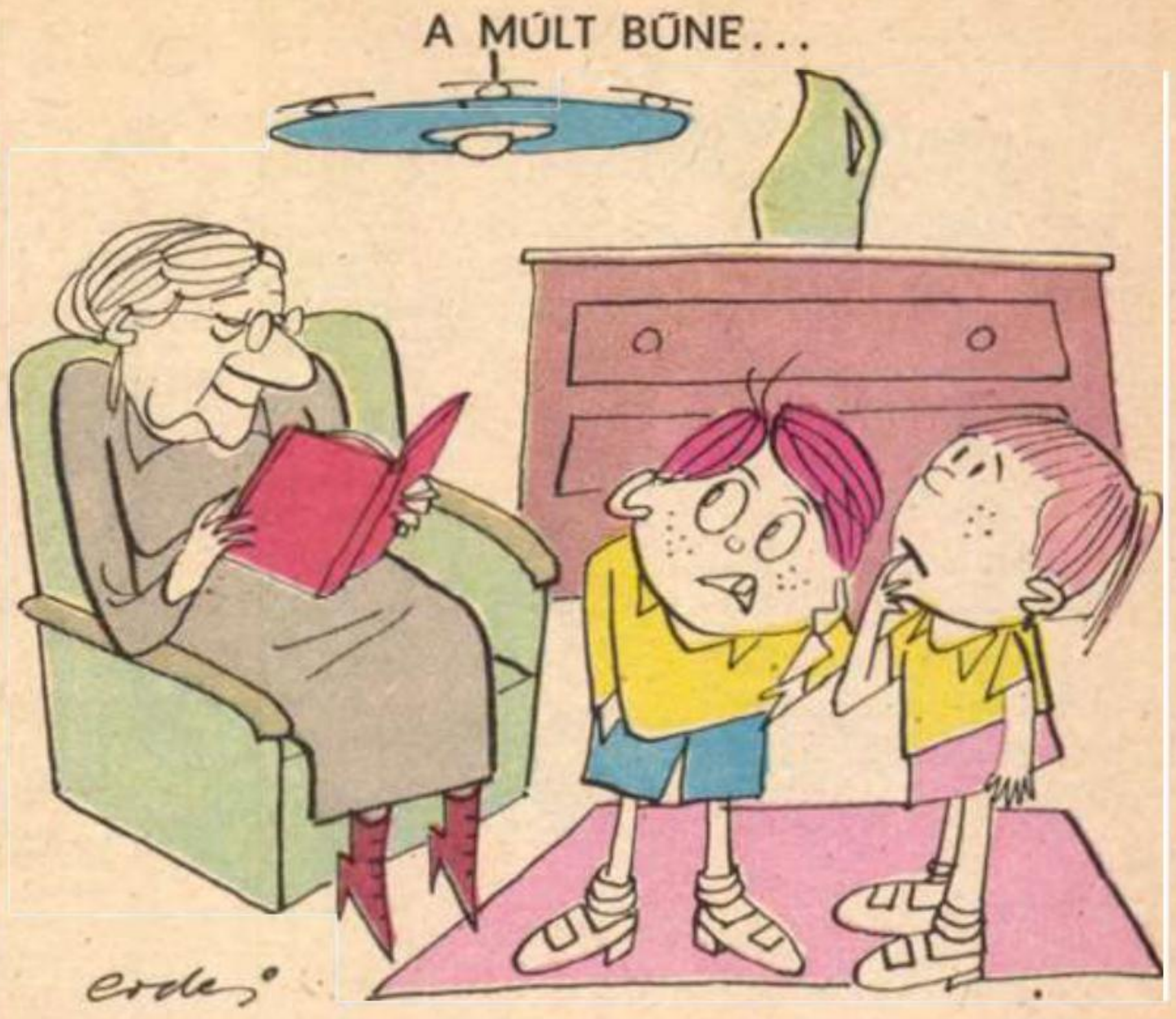

– Amióta tudom, hogy a nagymami számtantanárnő volt, nem tudok ránézni...

* * * * * * * * *

VÁLÓPER

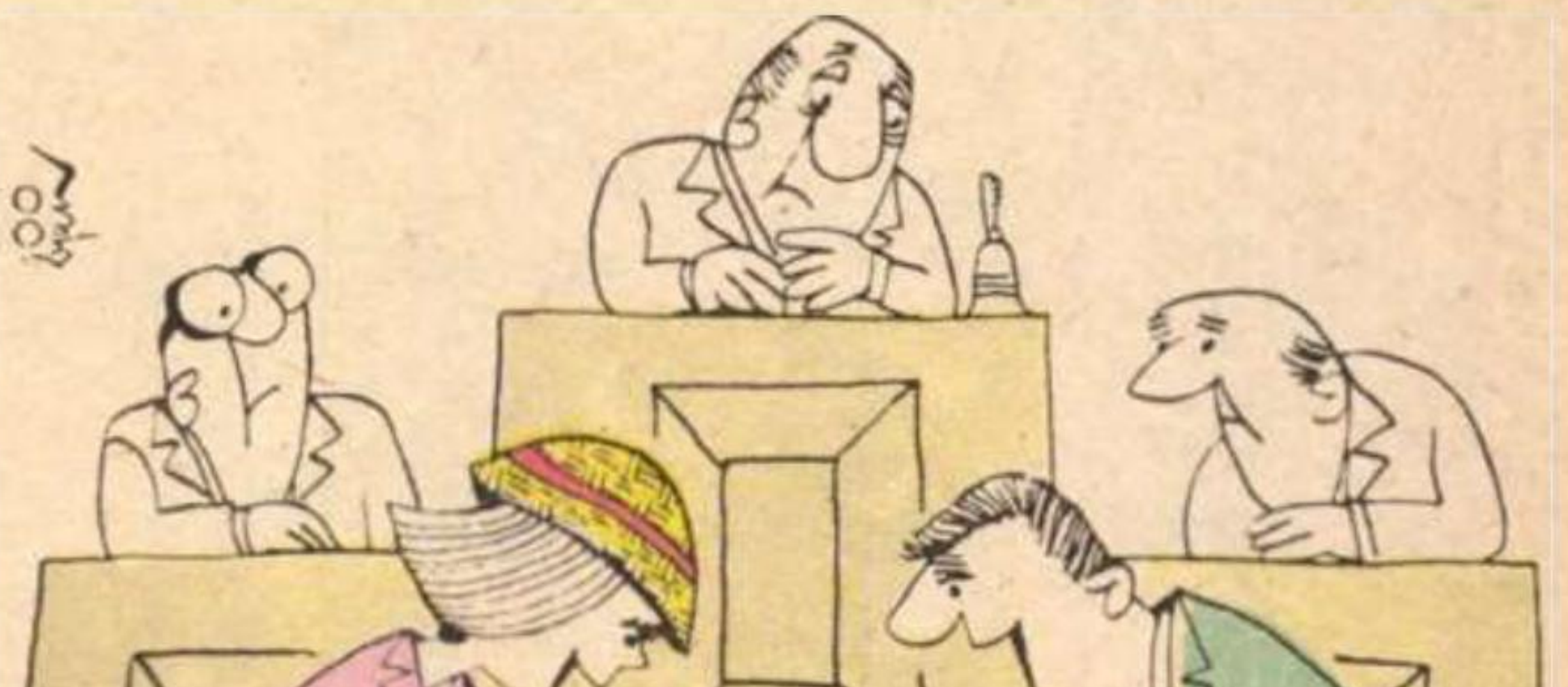

– Melyik gazdidnál akarsz maradni?

BEAT-KORSZAK

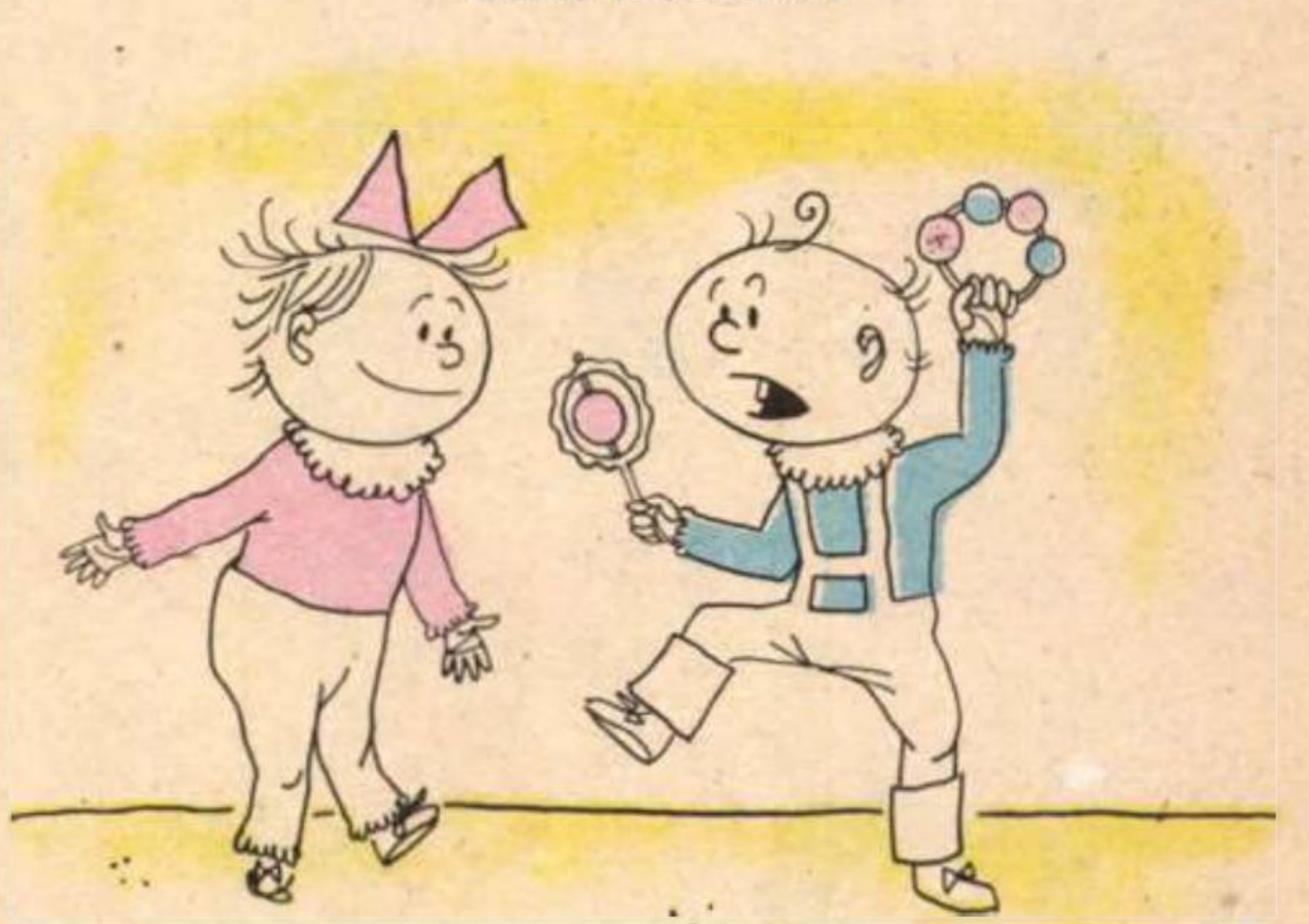

– Hé, kisanyám, nem jössz egyet csörögni?

JOGOS REKLAMÁCIÓ

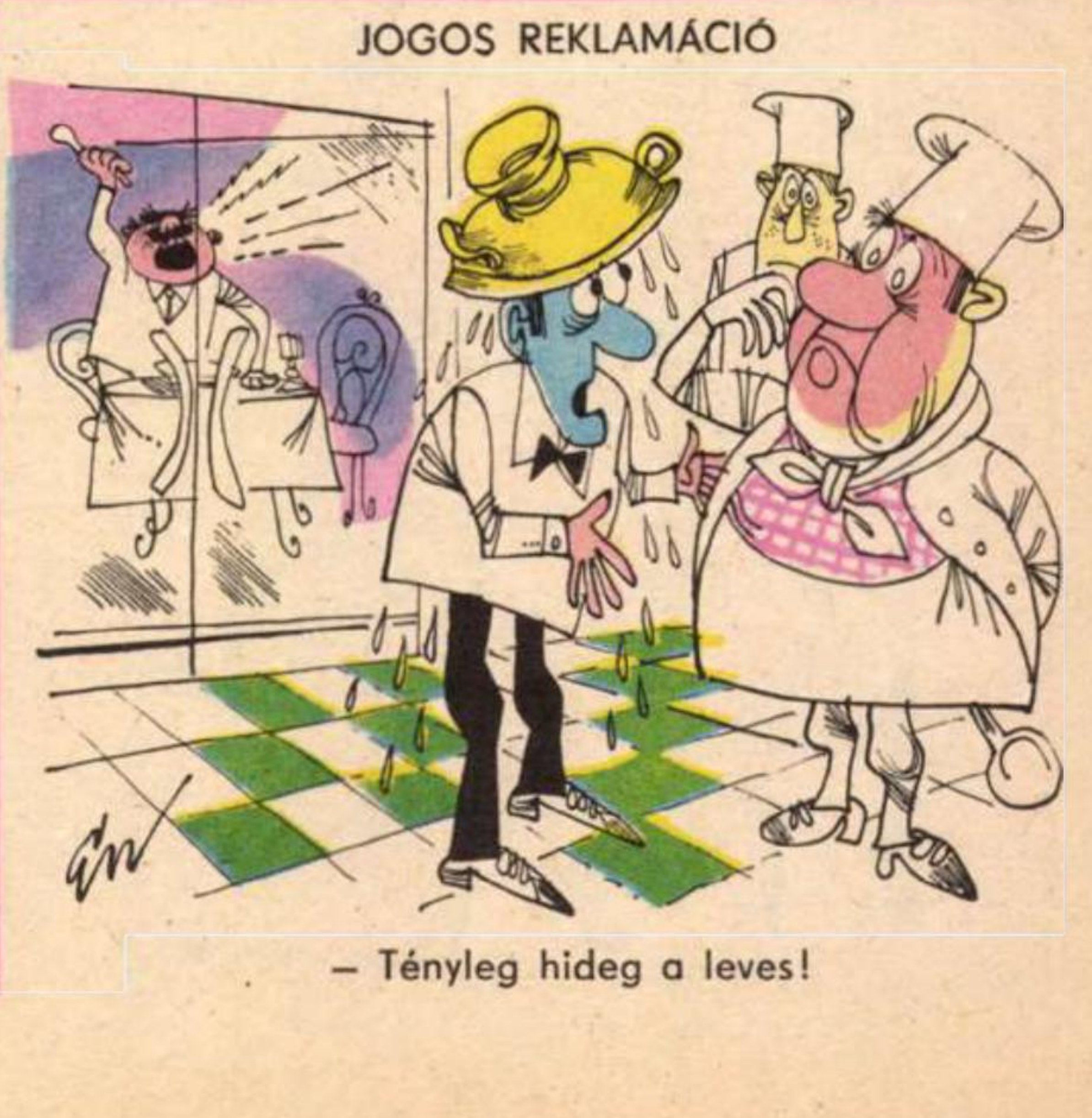

– Tényleg hideg a leves!

VANÍLIA

Boltba küldte a kis fiút
a tanító néni:
hozzon egy rúd vaníliát. . . .
Társat kellett hívni:
hátha nehéz lesz az a rúd,
gondolta a gyermek,
olyan amit legények is
vállukon emelnek;
egy megy elöl, egy megy hátul,
a rúd végét fogja,
s terhe alatt ha elfárad,
megáll és ledobja . . .
Ketten csak elbírják azt a
vanília-rúdat,
megteszik ők ketten azzal
azt a rövid útat,
ha nehéz lesz, majd leteszik
és pihennek egyet;
jó tanító nénijükért,
szívesen szenvednek . . .
Elpirult ahogy meglátta
azt a csúf kis rúdat.
azt a töpörödött barnát,
azt a nyomorúltat,
amit két szúnyog is könnyen
elvinne a vállán,
meg sem érezné a súlyát
a két gyenge szárnyán;
majd elsüllyedt, úgy szégyellte
a tudatlanságát,
azt a földhözragadt síri,
buta parasztságát,
s elhatározta magában:
ha fia lesz egyszer,
taníttatja, hogy ne legyen
olyan buta ember,
mint ő, apja és nagyapja, –
legyen iskolázott,
művelt ember; vesse le azt
a sült parasztságot,
melyben úgy éltek apái,
távol a világtól,
távol attól a kis rúdtól,
a vaníliától . . .

Erdélyi József

TAKTIKAI HIBA

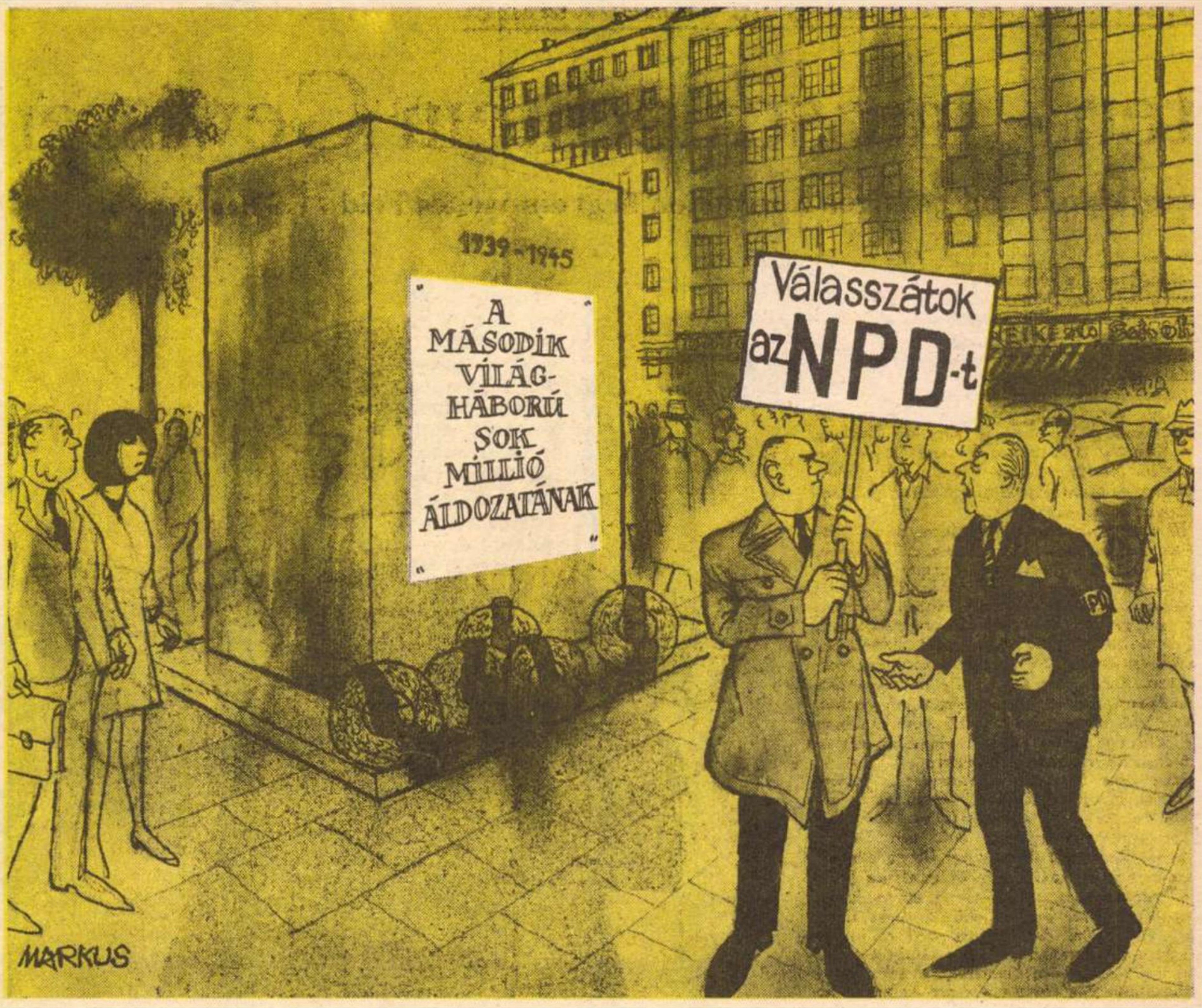
1939–1945
A MÁSODIK VILÁG-HÁBORÚ SOK MILLIÓ ÁLDOZATÁNAK
Választátok az NPD-t
MARKUS

– Pont itt kell magának ilyen sokáig ácsorognia?!!

(„Die Zeit", Hamburg)

CSAK ÍGY LEHET ÚJ MAGNÓSZALAGOT TALÁLNI

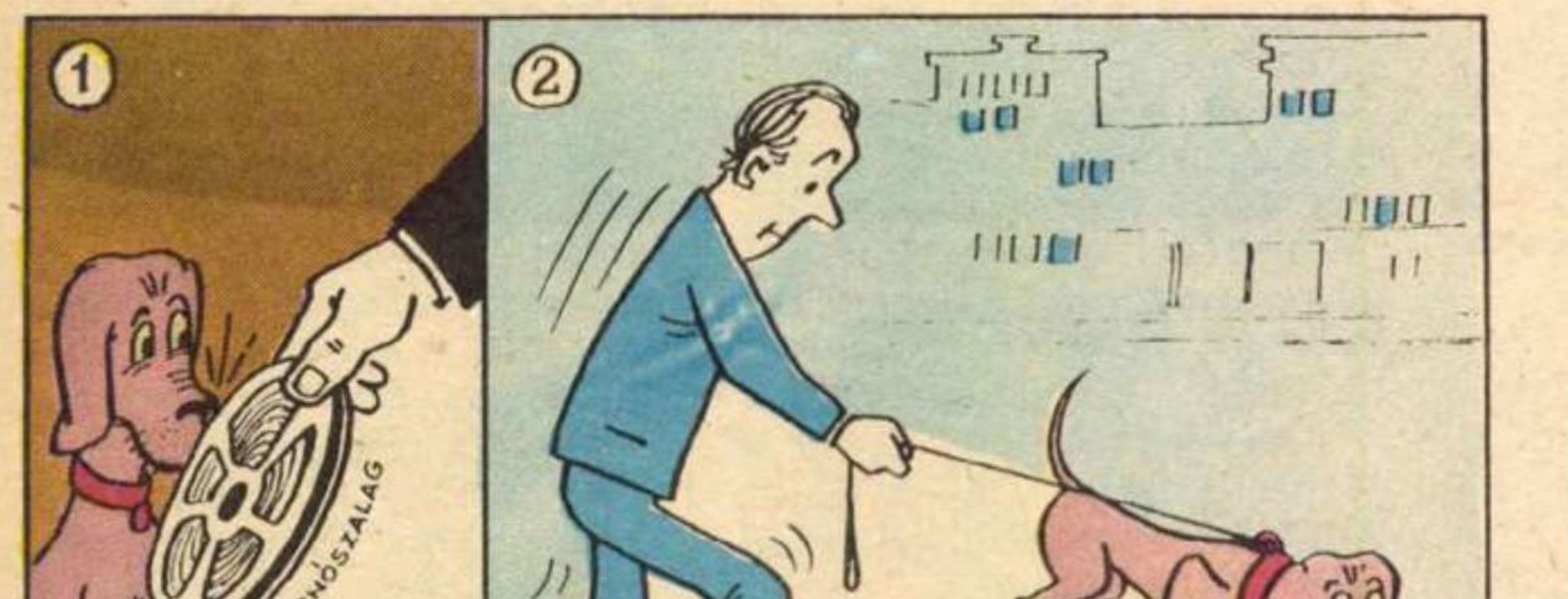

DICSŐSÉG

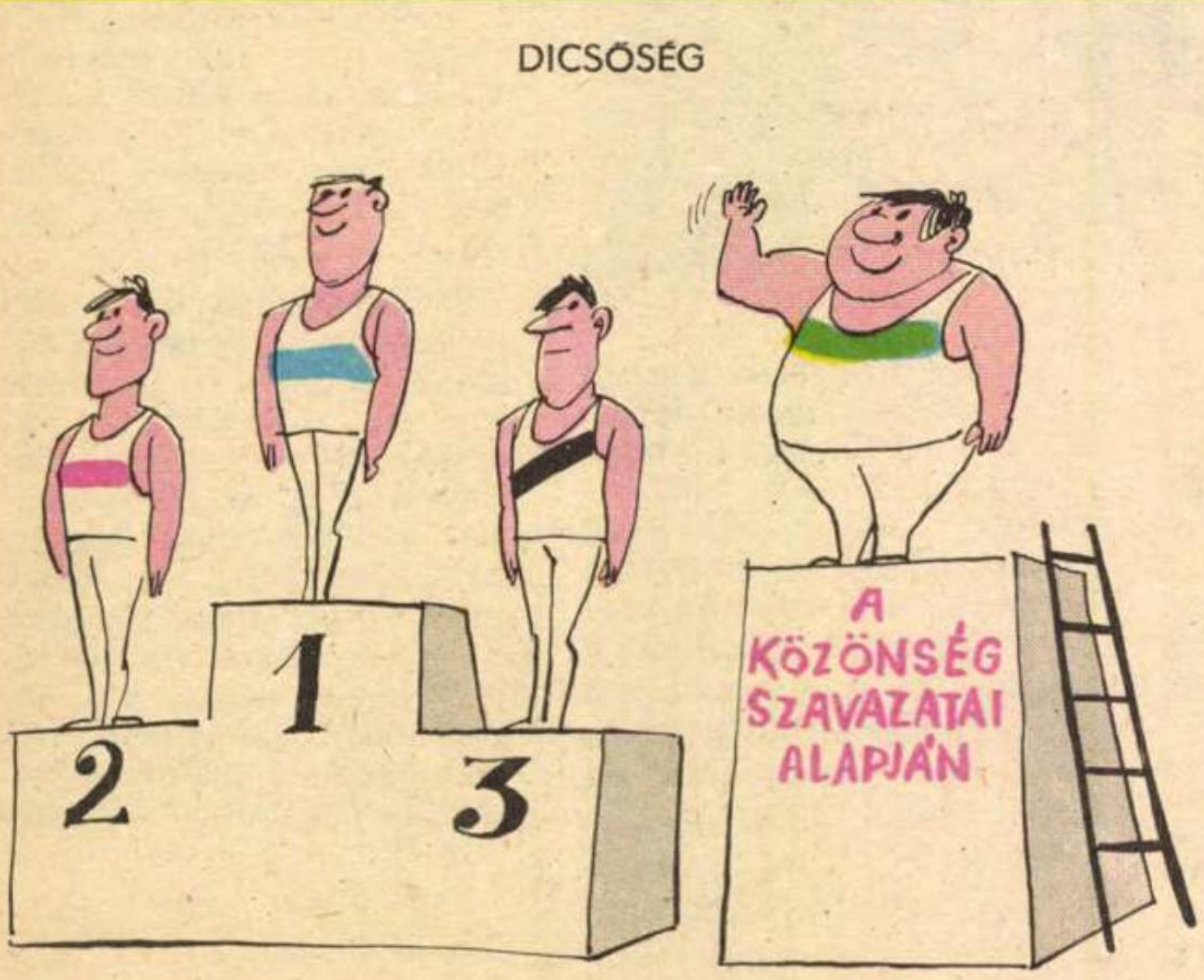

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A HÉVÍZI HÉBUSZ ÖRÖMEI

Hogy a magyar nyelvben nemcsak *hévíz*, hanem *hébusz* is lehetséges, azt a Keszthely és Hévíz között közlekedő csuklós busz pokoli izzasztó kemencéjében tanultam meg vagy kétszáz társam sorsközösségében.

Több mint négy és fél órás cammogás után 10 óra ötven perckor „fut" be a *pesti gyors* a keszthelyi állomásra, s most következik csak az igazi futás: lihegve-verejtékezve tolonganak a gyógyulást kereső utasok a hévízi csuklós buszhoz, amely már ott vár az égő napverésben, jól átforrósodva. Nem telik bele öt perc, a bőröndöket, csomagokat cipelő utasközönség egymás hegyén-hátán sietve elhelyezkedik, zsúfolásig megtölti a hatalmas testű csuklós buszt és indulásra vár. Negyed tizenkettőkor van a hivatalos indulási idő. Igen ám, de indulni sem lehet, mert újabb vonat érkezik, ezúttal Tapolca felől, tehát újabb roham következik, nyögések, sikolyok, kiáltozások töltik be a mindinkább recsegő-ropogó Noé bárkáját. De hiába minden panasz, a kalauz azzal a szakállas viccel vigasztal, hogy ilyen olcsón sehol sem lehet utazni, mert a 4 forintos menetjegy árában a gőzfürdő jegy is benne foglaltatik.

Végre, csaknem félórás előzetes izzasztás után az immár valóban *hébusszá* átalakult csuklós nagy prüszkölés, recsegés-ropogás közben elindult. De most jön csak az igazi tortúra. Csupán Keszthelyen ötször áll meg a busz, öt helyen indul roham a sistergően forró kocsi ellen. Ilyenkor, persze az első ajtó is kinyílik (leszálló is akad), s az élelmesebb felszállók jegy nélkül nyomulnak be. Mivel a trónusán ülő kalauz egy lépésnyire sem lát, az autóbusz ötször is megpróbálja az indulást, mert a sofőr nem biztos benne, nem akadt-e fenn valamelyik félig-meddig felszállt utas.

Hévízi dolgozók azt mondják, hogy alig néhány hete egyszer a megindult masina harminc méteren át vonszolta a ruhájánál fogva fennakadt szerencsétlen utast. Ilyen és hasonló tömegjelenetek játszódnak le hónapok óta a *hévízi hébusz* körül. A MÁVAUT vezetősége nem ismeri fel, hogy milyen rossz üzlet roskadásig megrakott, recsegő-ropogó buszokat járatni: egyrészt kétszer olyan gyorsan elhasználódnak, mintha kímélnék őket, másrészt az utasok nagy része nem tudja megváltani a jegyét. Arról nem is szólva, hogy a gyógyulást kereső dolgozó ilyen nyomasztó körülmények között juthat el az európai hírnevű fürdőre, amelyhez igazán nem illik az ilyen közlekedés.

Vagy a külföldről érkező utas úgyis saját kocsiján utazik? Hát ez is lehet szempont, de hol marad akkor a hazai dolgozók védelme?

Csuka Zoltán

NAGYDIJAT KAPOTT A HALÁSZLÉ-KOCKA

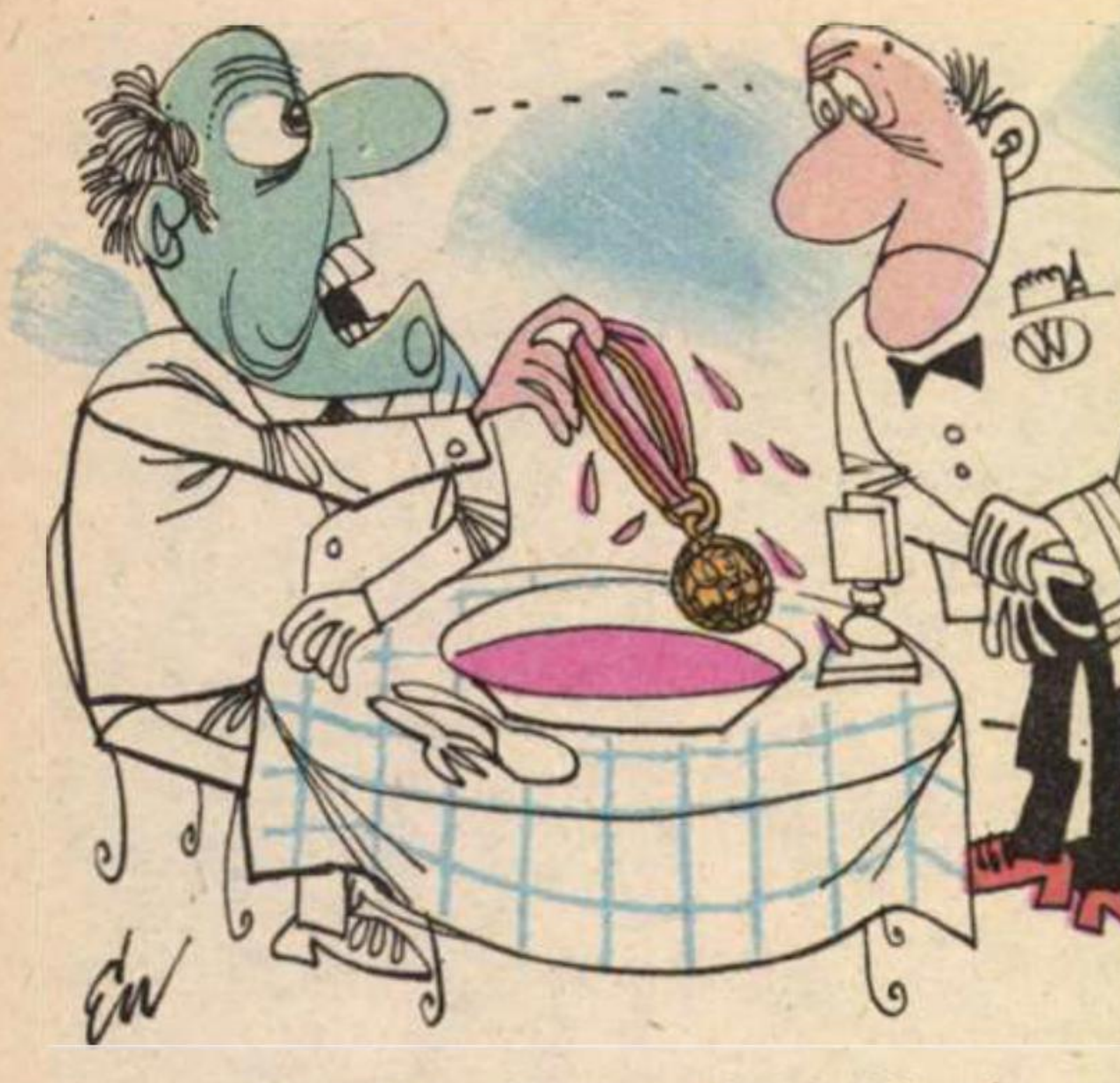

– Főúr! Ezt találtam a halászlében!...

PERSPEKTIVA

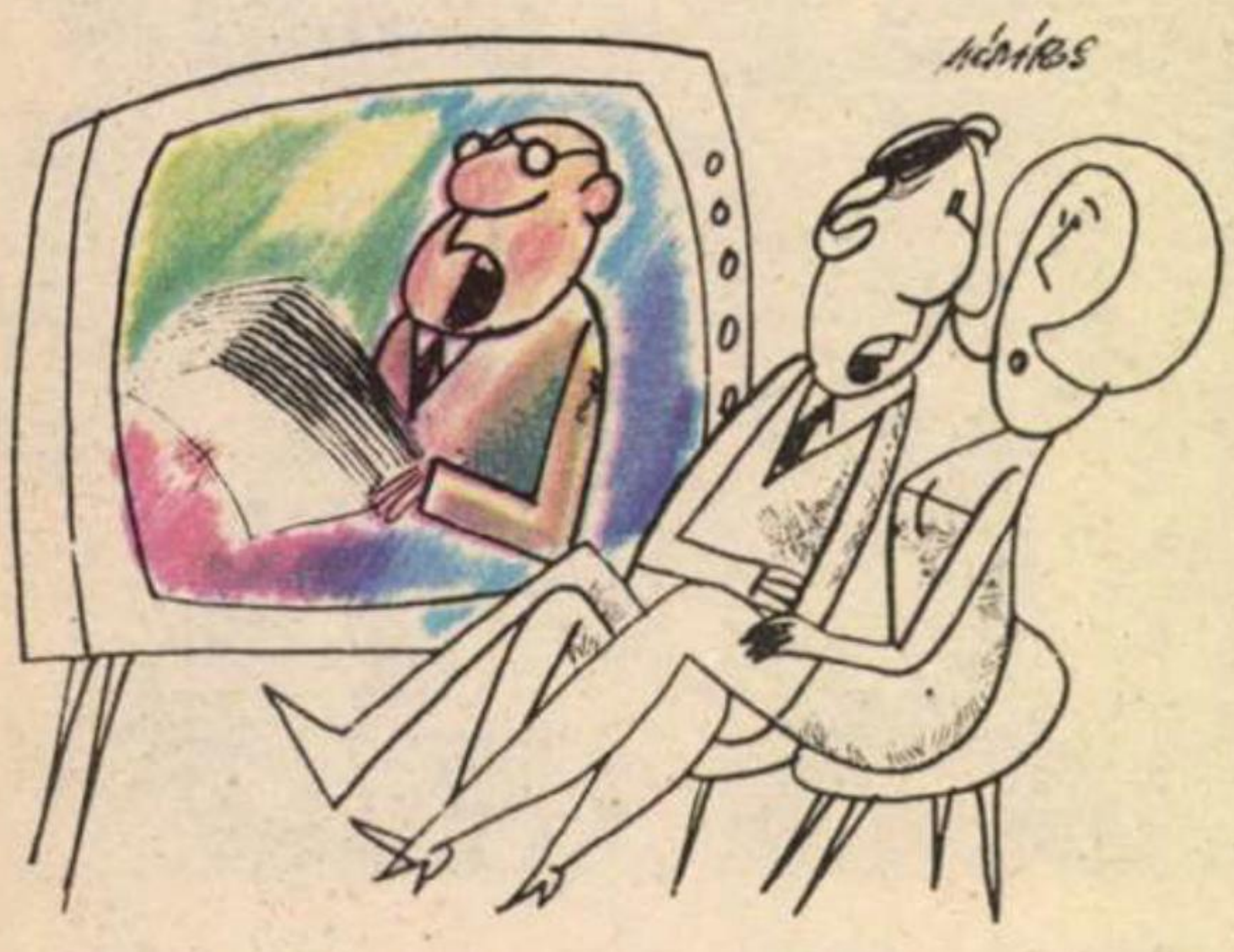

– Milyen más ez a felolvasás színesben!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ÉTLAP, KISTÜCSÖK-MÓDRA

A balatonszemesi „Kis tücsök" vendéglő étlapjának fő helyén, *Mai ételkülönlegességünk* címszó alatt ezt olvastam a minap: *Háztáji-szelet maszekmódra.* Egész bensőm ujjongani kezdett az örömtől: ez igen, szakítunk végre azzal a hagyománnyal, amely az ételnevekben konzervatív módon őrzi mindmáig a letűnt feudálkapitalista korszak emlékét (*Eszterházy* rostélyos, *mágnássajt, kaszinó*tojás, stb), és korszerűsödnek ezen a téren is, *háztáji, maszek* és hasonló gusztustcsináló jelzőkkel, nevekkel látjuk el legjobb étkeinket. Az étlap ott helyben meg is ihletett, és néhány hasonló szellemben fogant ételnevet ajánlanék a vendéglátóipar nagybecsű figyelmébe, mint például: *Borravaló-szelet fizetőpincér módra; Hakni-szelet táncdalénekes módra; Harmadállás-szelet tervezőmérnök módra; Oscar-szelet filmrendező módra; Valuta-szelet könnyűlány módra; Kéjutazás-szelet lottónyertes módra; Jaguár-szelet menőfej módra.*

(r.)

MŰVELŐDÉS

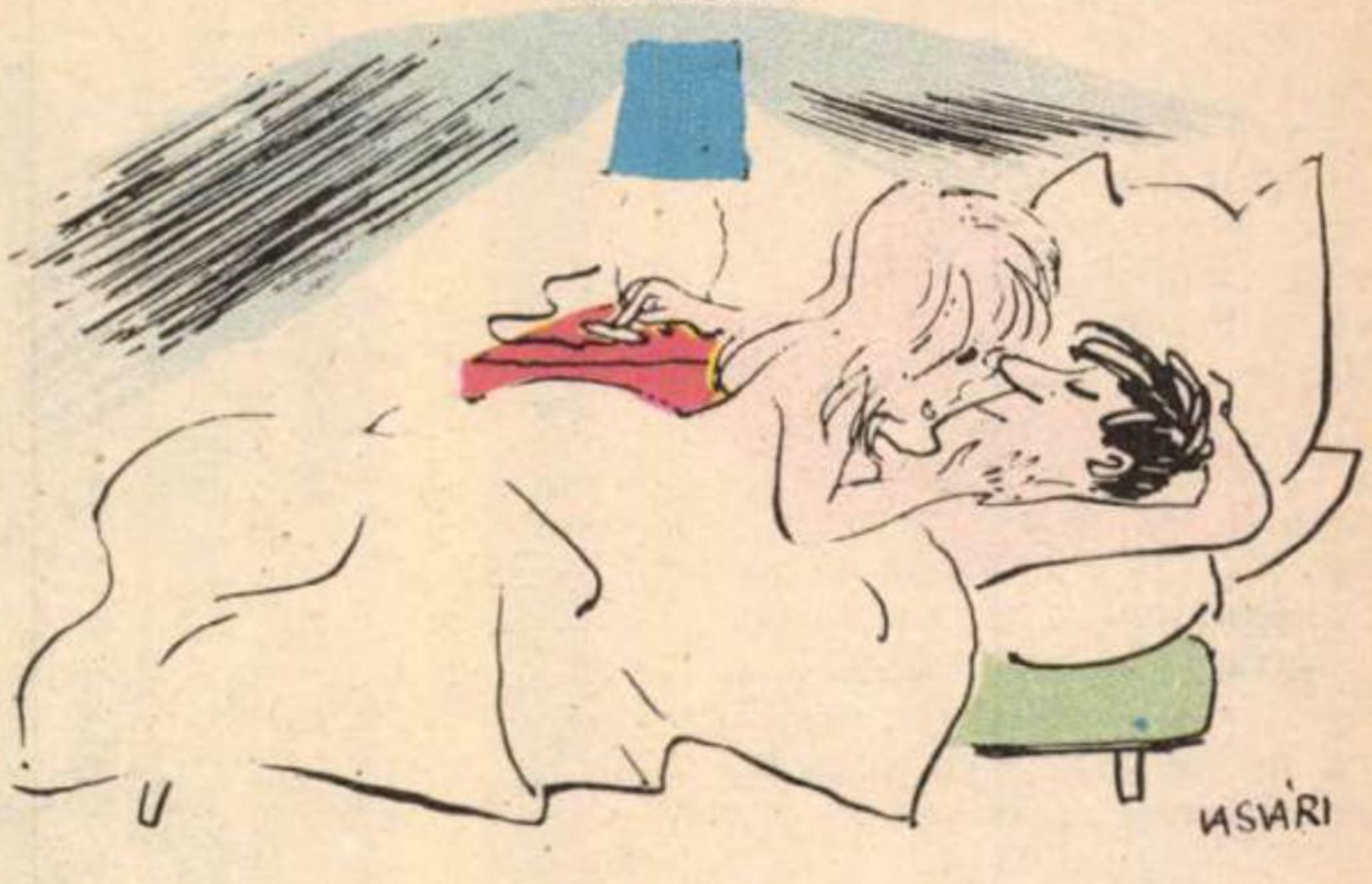

– Mondd, mi az a demográfia?...

HIÚSÁG

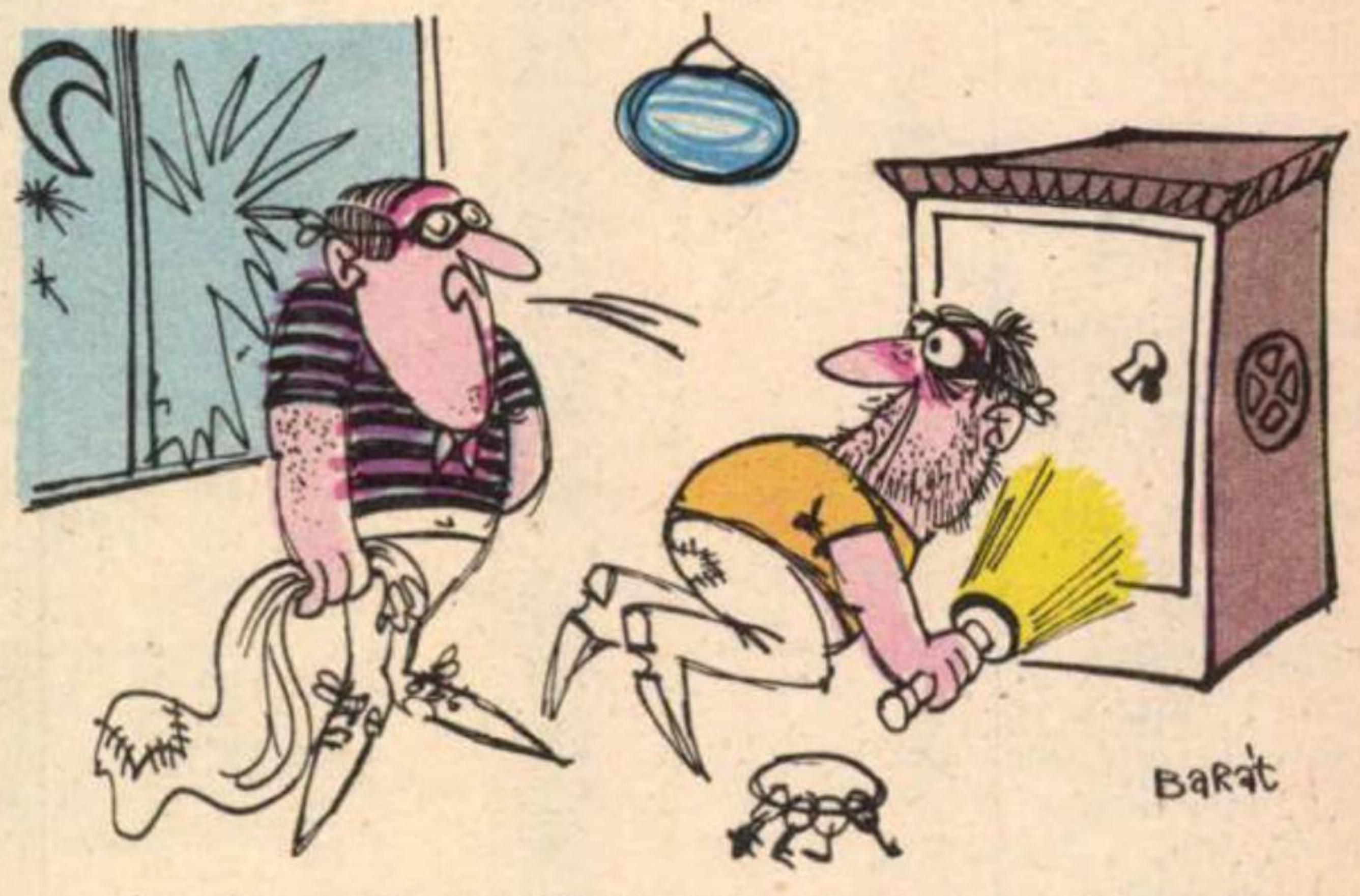

– Igazán megborotválkozhattál volna! Az ember sohasem tudhatja, hol van egy rejtett kamera...

LÓT

Mr. Moneyfix, a Starlink filmgyár főproducere kétségbeesve tárta szét a kezét:

— Baj van, fiúk! Ez az átkozott tévé teljesen tönkreteszi az üzletet. Egyre kevesebb a nézőnk és egyre több a deficitünk. Ha így megy tovább, bezár a bót!

A főproducer irodájának hosszú asztalánál ott ült az egész vezérkar. Kopasz, öreg rókák és bozontos üstökű ifjú titánok, valamennyien a mozgóképszakma kiváló ismerői.

Mr. Moneyfix bejelentését kínos csend fogadta. Legtöbben még a gumirágást is abbahagyták, és megmerevedett állkapocscsal néztek ki az ablakon, mintha onnan várnának útmutatást. A főproducer segélyt kérően pillantott Tippsohnra, Hollywood legcsavarosabb eszű gagmanjére:

— Önnek biztos van valami használható ötlete?!

— Kéne csinálni egy jó filmet — köpte ki a gagman némi megfontolás után, a rágógumival együtt. — Az sok dohányt hoz.

— Remek gondolat! — derült fel Mr. Moneyfix arca. — Tudtam, fiúk, hogy rátok számíthat az ember.

Ezután már minden úgy ment, mint a karikacsapás. A részletkérdésekben hamar megegyeztek. Tudniillik, hogy látványos filmet kell készíteni, minél látványosabb körülmények között.

Mr. Moneyfix két stábot szervezett. A kisebbik stáb csinálta a filmet tízmillió dolláros költséggel, a nagyobbik pedig a film propagandáját. Ők húszmillió dollárt kaptak erre a célra. A nagyobbik stáb vezetője maga Tippsohn lett, aki rögtön hírül is adta a világsajtónak, hogy a Starlink olyan százmillió dolláros szuper-produkció forgatásába kezdett, amire még nem volt példa a Lumière-fivérek feltalálása óta. Csak a statisztáló görlök rúzsa 126 691 dollárba kóstál!

Ezután a film szülőatyjai megállapodtak a nyélbeütendő műalkotás témájában. Mano von Kopfhead, az ismert német származású rendező, bibliai tárgyú történet mellett tört lándzsát, mondván, hogy az manapság pokolian divatos. Először Ábrahámra gondoltak, később Izsákra, majd Jákobra, de végül is Lót nyerte el a pálmát, mert az ő storyja ígérkezett a legmegrázóbbnak.

— Talán írassuk meg a pápával a forgatókönyvet — javasolta Mr. Moneyfix. — Úgy tudom, ő specialista vallási dolgokban. Kerül, amibe kerül...

— Nagyon elfoglalt ember — aggodalmaskodott a rendező. — Vannak nálunk is ügyes fickók. Azt hiszem, Bob Hobbyra nyugodtan rábízhatjuk a dolgot. A forgatókönyvnél sokkal fontosabb, hogy kik legyenek a főszereplők. Új arcokra van szükség. A közönségnek már a könyökén jönnek ki a régi arcok.

S ekkor működésbe léptek Tippsohnék. Kerítettek valahonnan egy Sina Sex nevű újdonsült szépségkirálynőt, egy apácakolostort és egy gengszterbandát. Majd a meghívott újságírók előtt a gengszterek elrabolták a lányt a zárdából, hogy a szuperfilmben eljátszhassa Lót nagyobbik lányának, azaz Miss Sodomának szerepét.

Ezután a klastrom beperelte a gengsztereket birtokháborításért, a filmgyárat pedig hitelrontásért. Mr. Moneyfix fizetett, mint egy katonatiszt, annál is inkább, mivel időközben mindkét intézménynek a főrészvényese lett, s így a pénzt a perköltségek és az illeték kivételével az utolsó centig visszakapta.

CINEM
LÓT
L
TO

A film forgatása közben azzal sikerült ébren tartani a közvéleményt, hogy szaktanácsadónak leszerződtették Faruk exkirályt, Cassius Clayt és Friedrich Dürrenmattot, majd az öreg Lótékat játszó tiszteletben megőszült hatgyermekes színészházaspár elvált, mert Sina Sex elcsavarta az egész család fejét. A magazinok címoldalán egyebet sem lehetett látni, mint a pucér Sinát, vagy valamelyik Lótot, amint éppen lót-fut, hogy elsimítsa a botrányt.

A felhajtásnak meg is lett az eredménye; az amerikai nőszervezetek kijelentették, hogy a ledér perszónát utolsó leheletükig bojkottálni fogják és parázs tiltakozó tüntetést is rendeztek az ügyben a Fehér Ház előtt. Persze, a szemfüles Hobby Bobbynak se kellett több. Potom ötvenezer dollárért segített sajtó alá rendezni Sina Sex emlékiratait „Las Vegastól — Gomorráig..." címmel a Poribook Könyvkiadó számára.

A „Lót és kora", a nagy mű végül is annak rendje és módja szerint szintén elkészült. A laboratóriumi munkák alatt Lótné a biztonság kedvéért még beperelte Starlinkékat, mivel mint sóbálványt, nem tették rá a plakátra.

S elérkezett a várva várt premier is. A filmet ugyanaznap mutatták be New Yorkban, Londonban, Párizsban, Rómában és Lajosmizsén (Egy archív vetítésen. Belépés csak tagsági igazolvánnyal!), de sehol sem aratott igazán sikert. A nézők többet vártak tőle. Talán az okozta a csalódást, hogy a megfilmesítés körülményei sokkal érdekesebbek voltak, mint maga a film.

Inkább azt kellett volna megfilmesíteni...

Dalmáth Ferenc

ELÉGEDETLEN VENDÉG

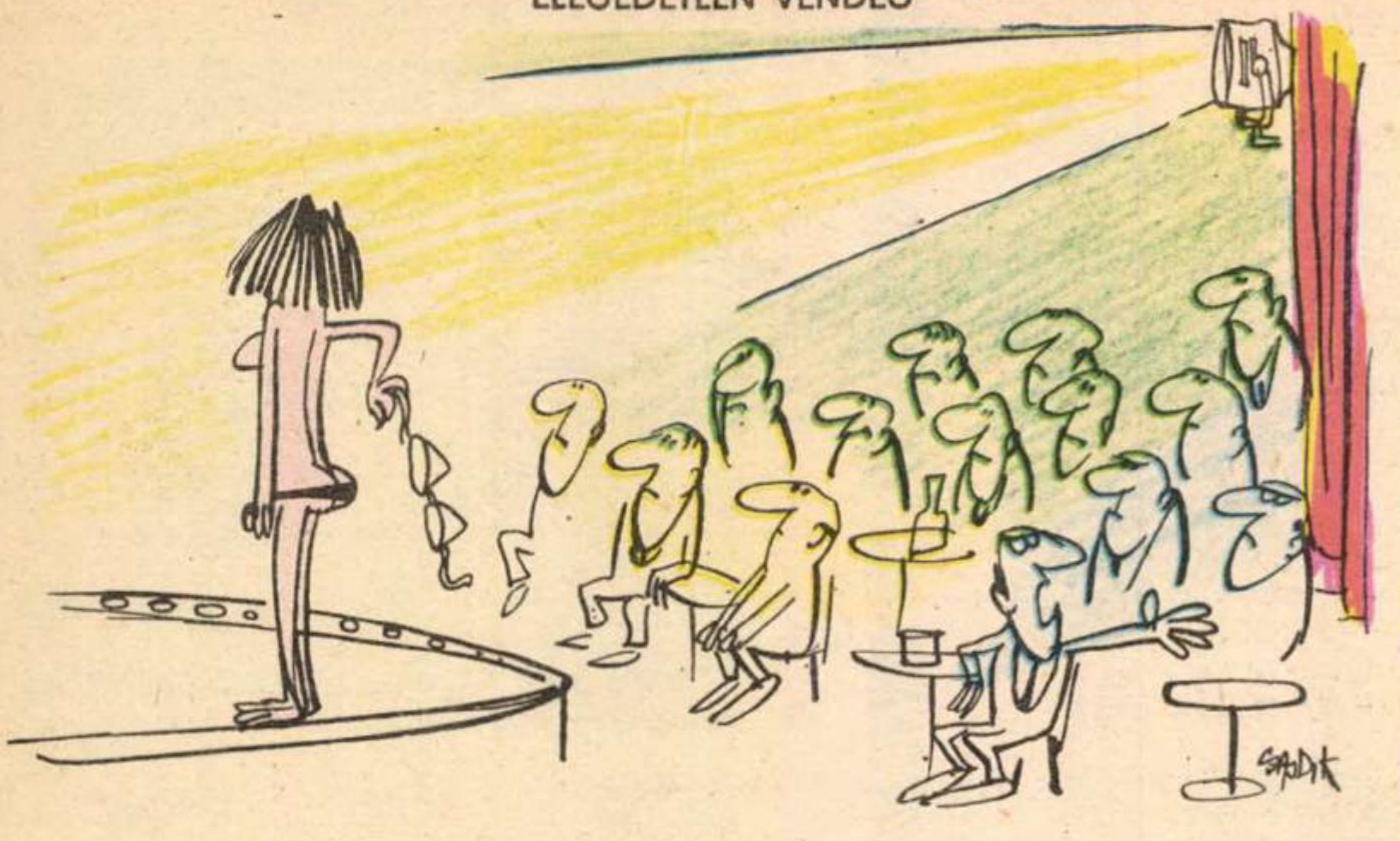

– Kérem a panaszkönyvet ...

SERKENTŐ

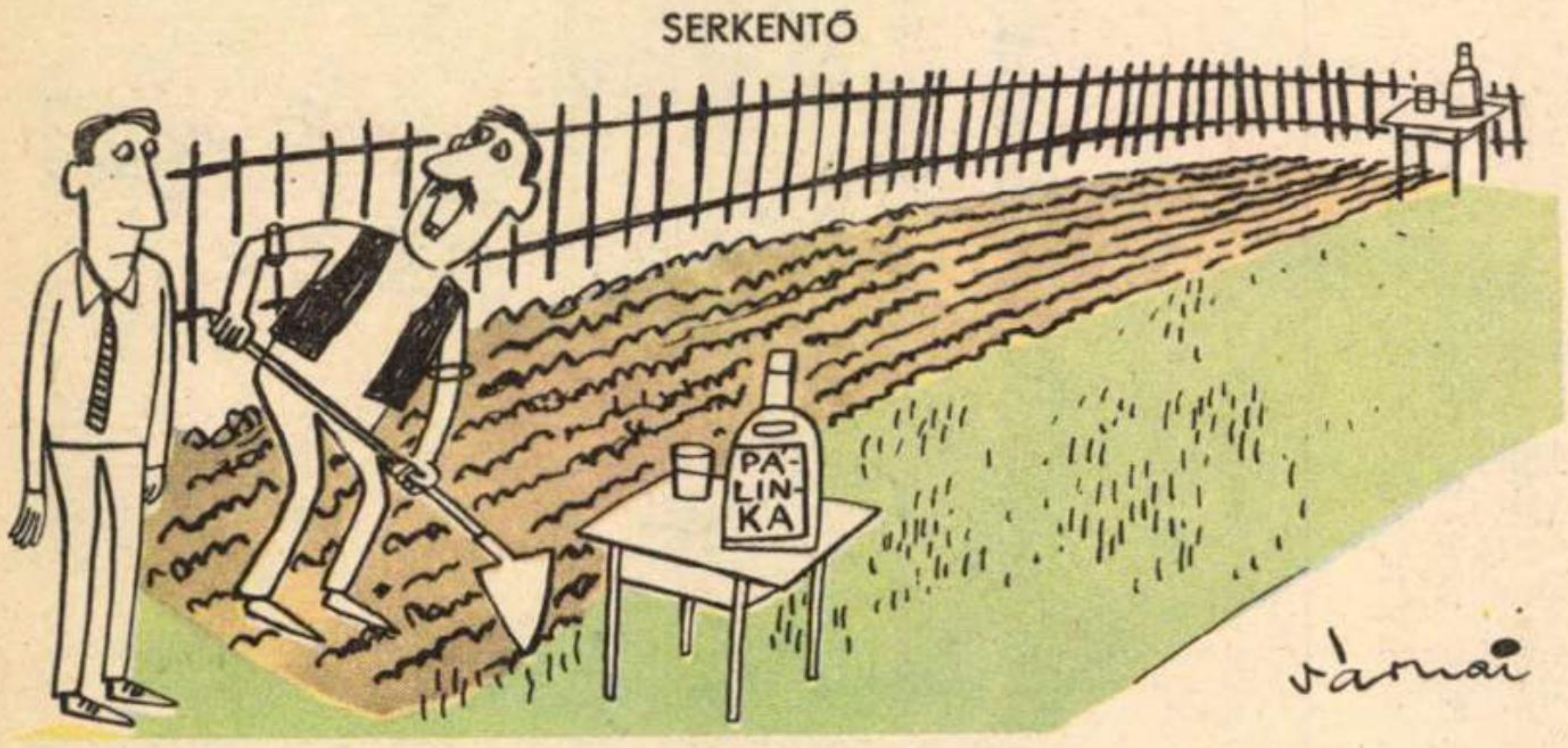
PÁ-
LIN-
KA
várnai

– Tudja, szomszéd, így sokkal jobban megy a munka ...

23-EMELETES HÁZ DŐLT ÖSSZE LONDONBAN

Endrődi István rajza

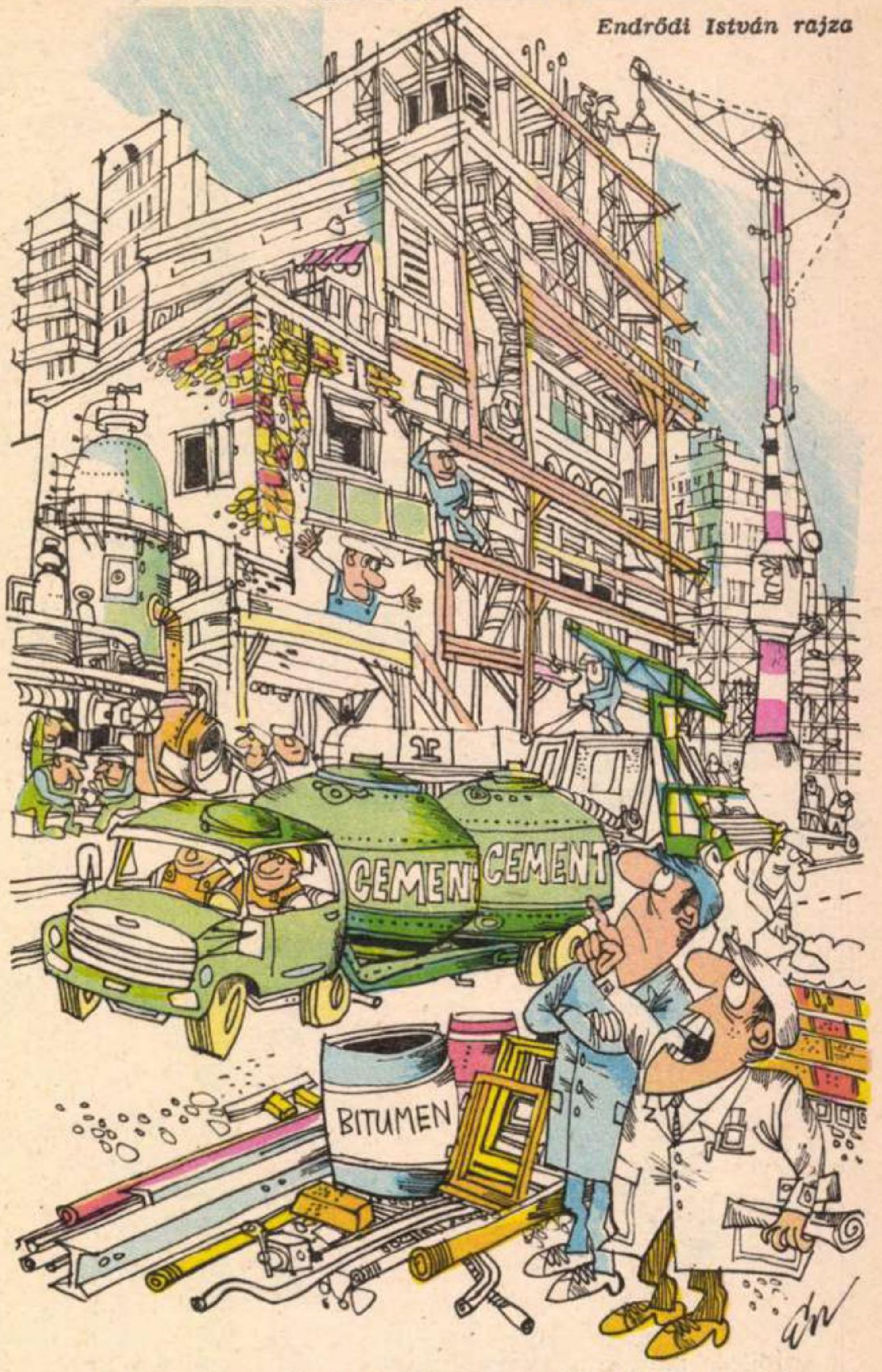
CEMENT
CEMENT
BITUMEN

– Látja, elmaradtunk a világszínvonaltól. A mi falaink csak repedeznek ...

ELTÉVEDT TURISTÁK A BALATONBAN

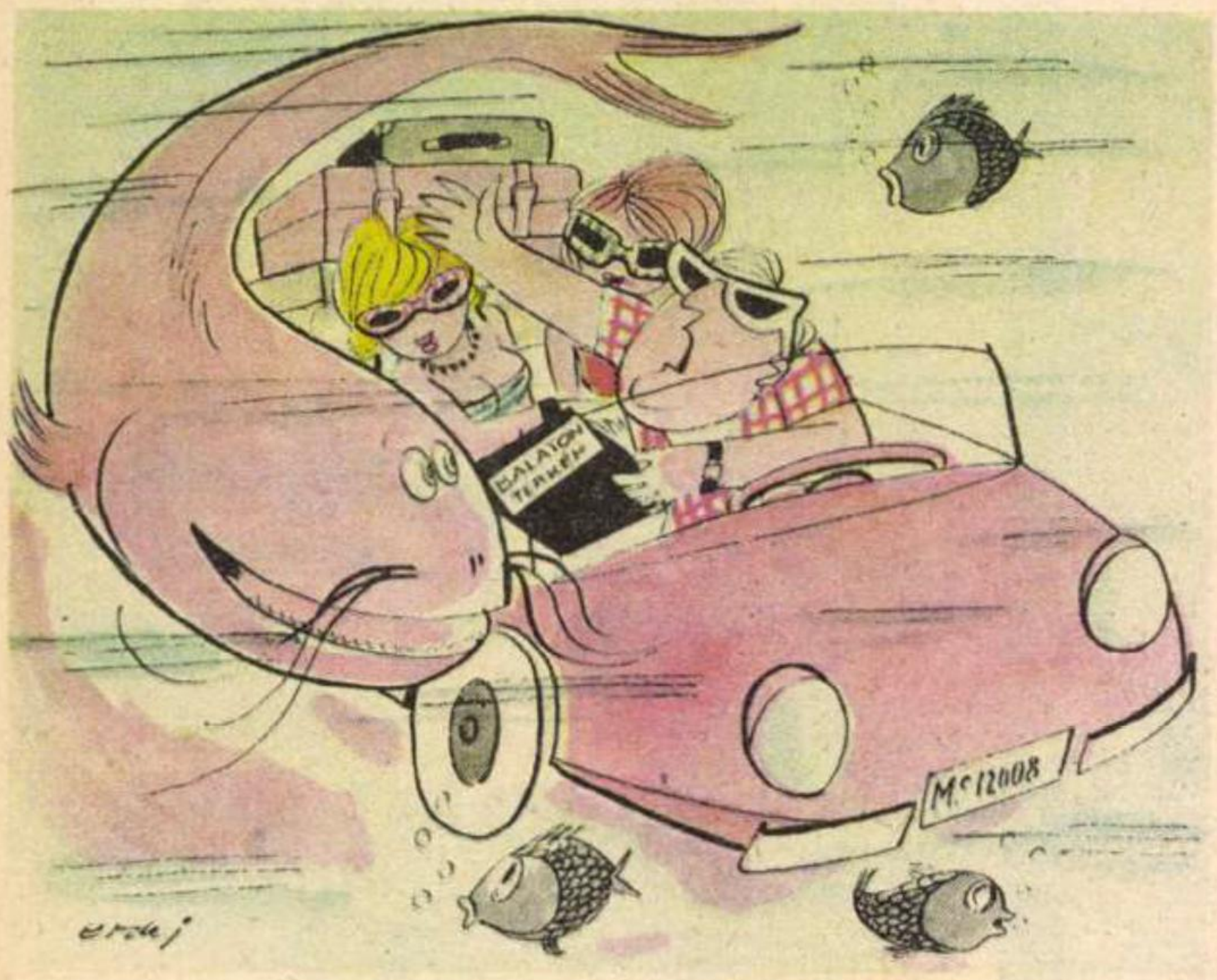
BALATON TÉRKÉP
Mc 12008
erdei

– Sprechen Sie deutsch, mein Herr?!

PARKRENDEZÉS

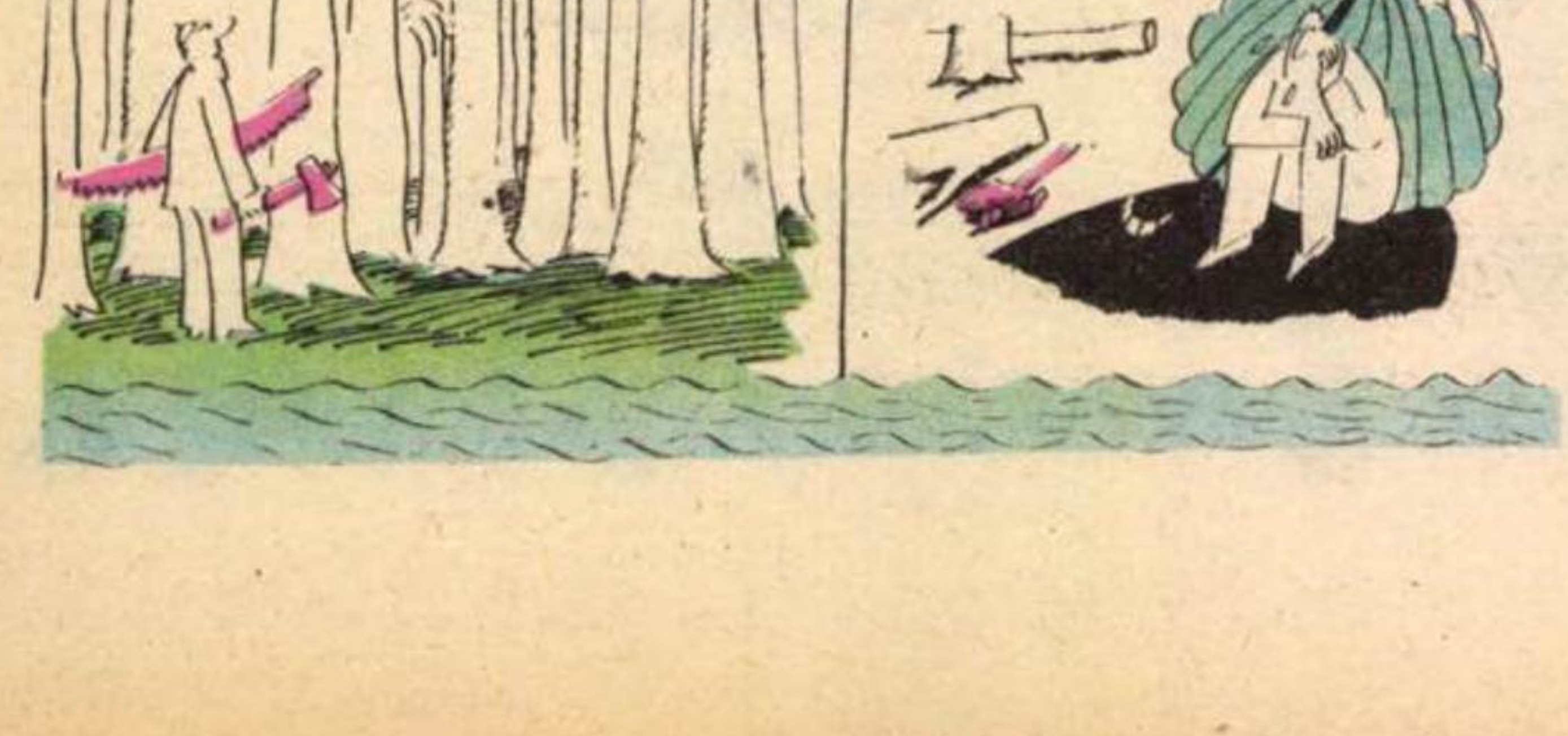

MODERN RENDEZÉS

CAVARADOSSI

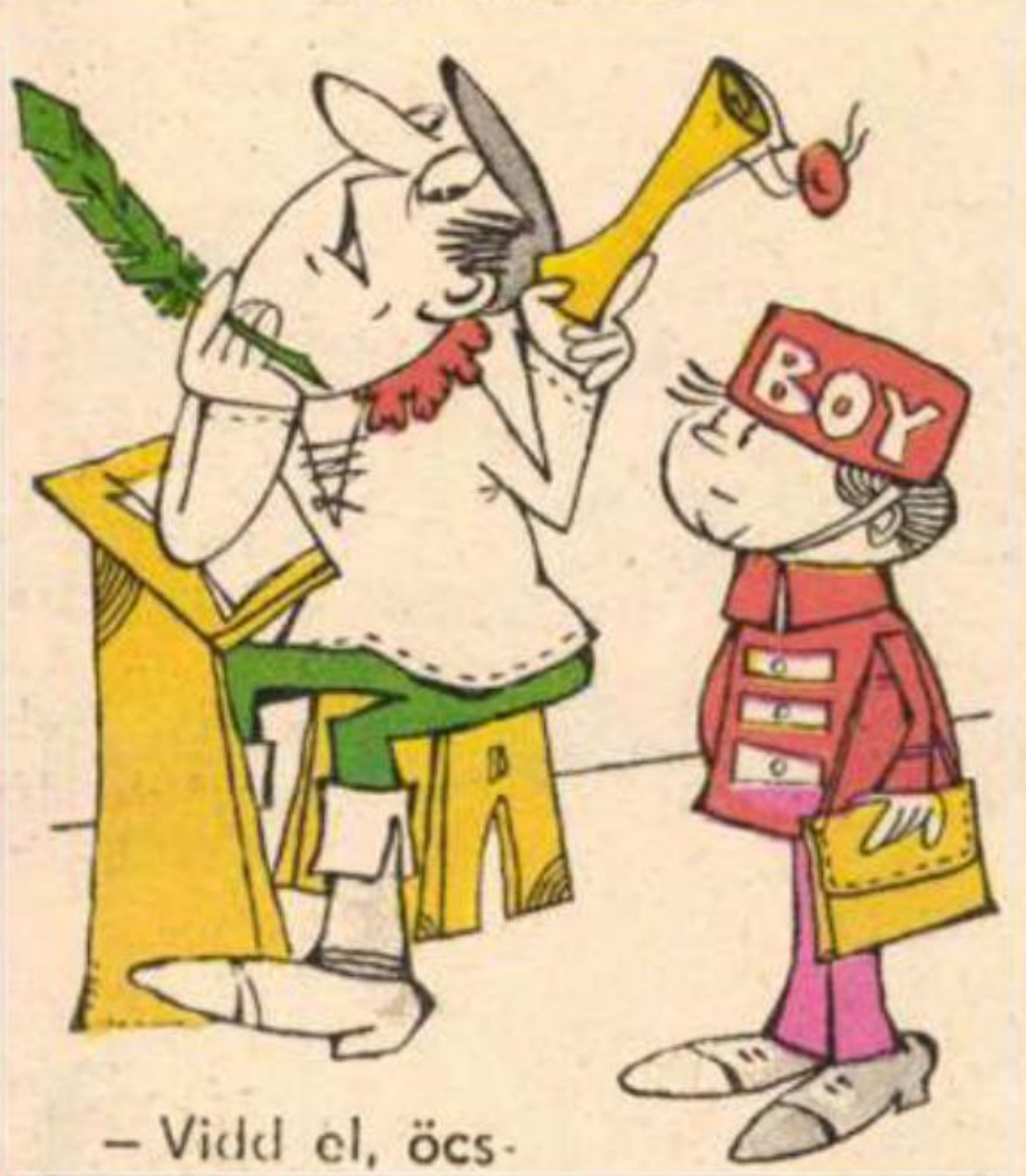

– Vidd el, öcskös, Tosca kisasszonynak!

RÓMEO ÉS JÚLIA

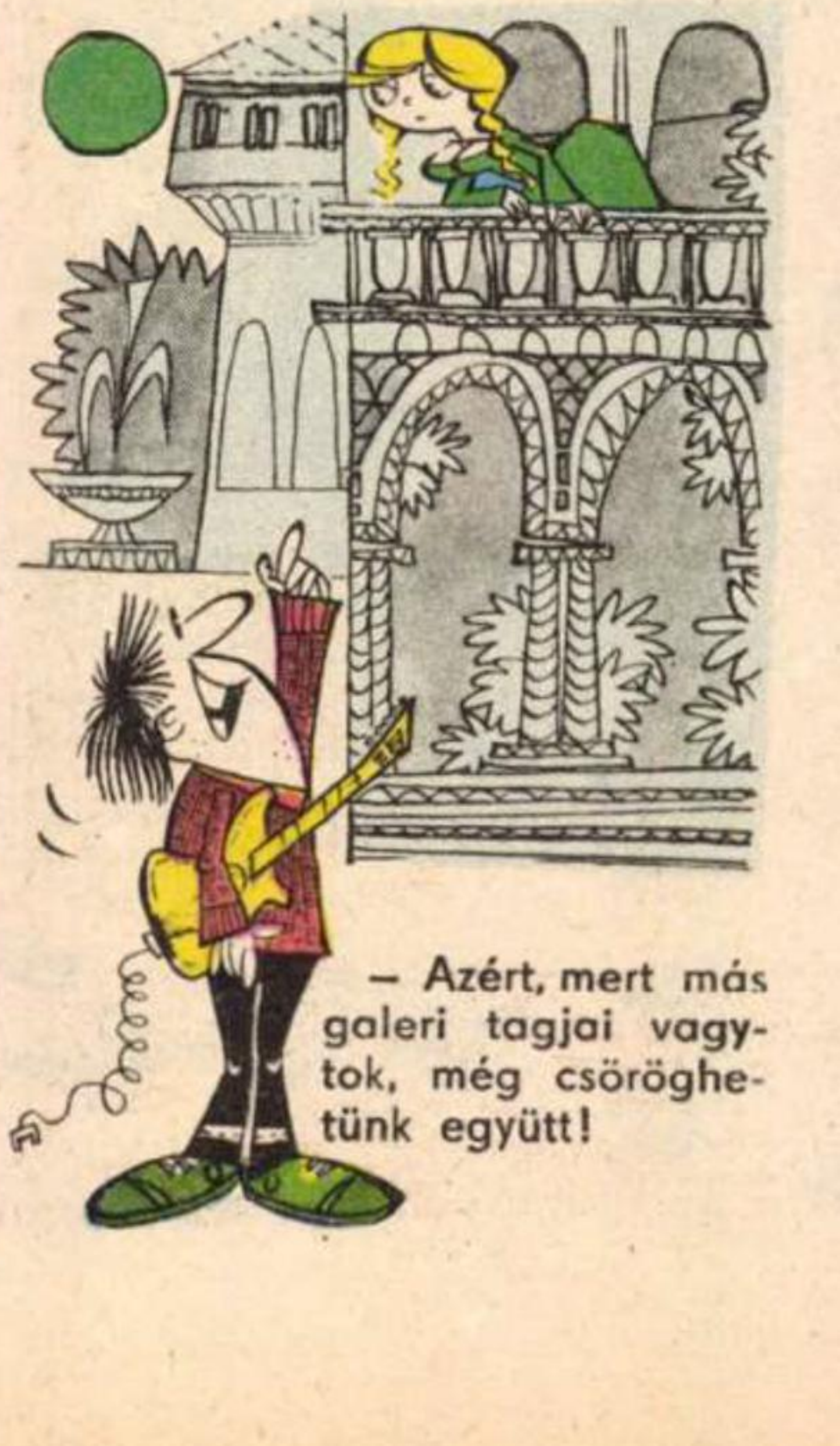

– Azért, mert más galeri tagjai vagytok, még csöröghetünk együtt!

DON JUAN

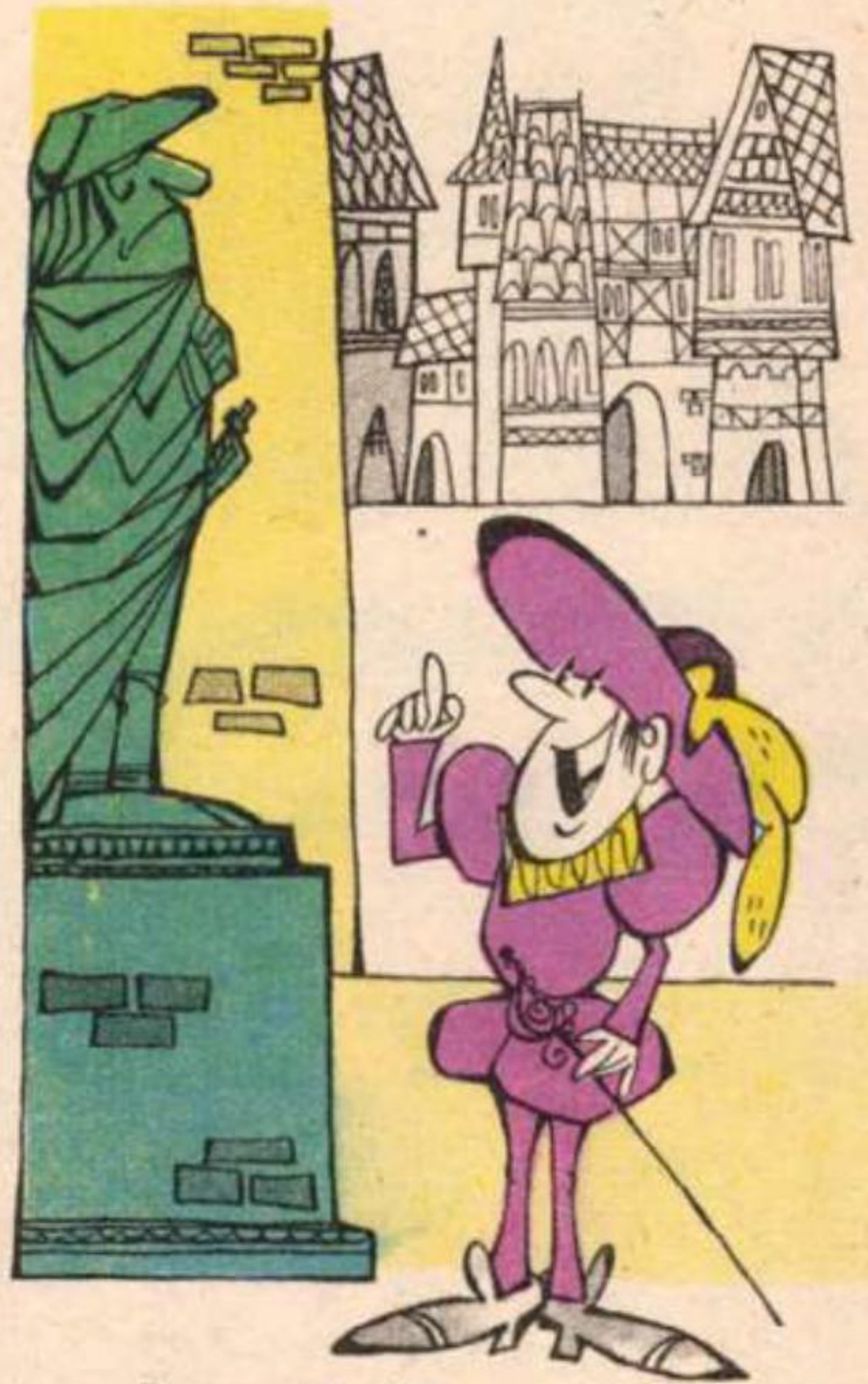

– Parancsnok, meghívlak estére házibulira!

III. RICHARD

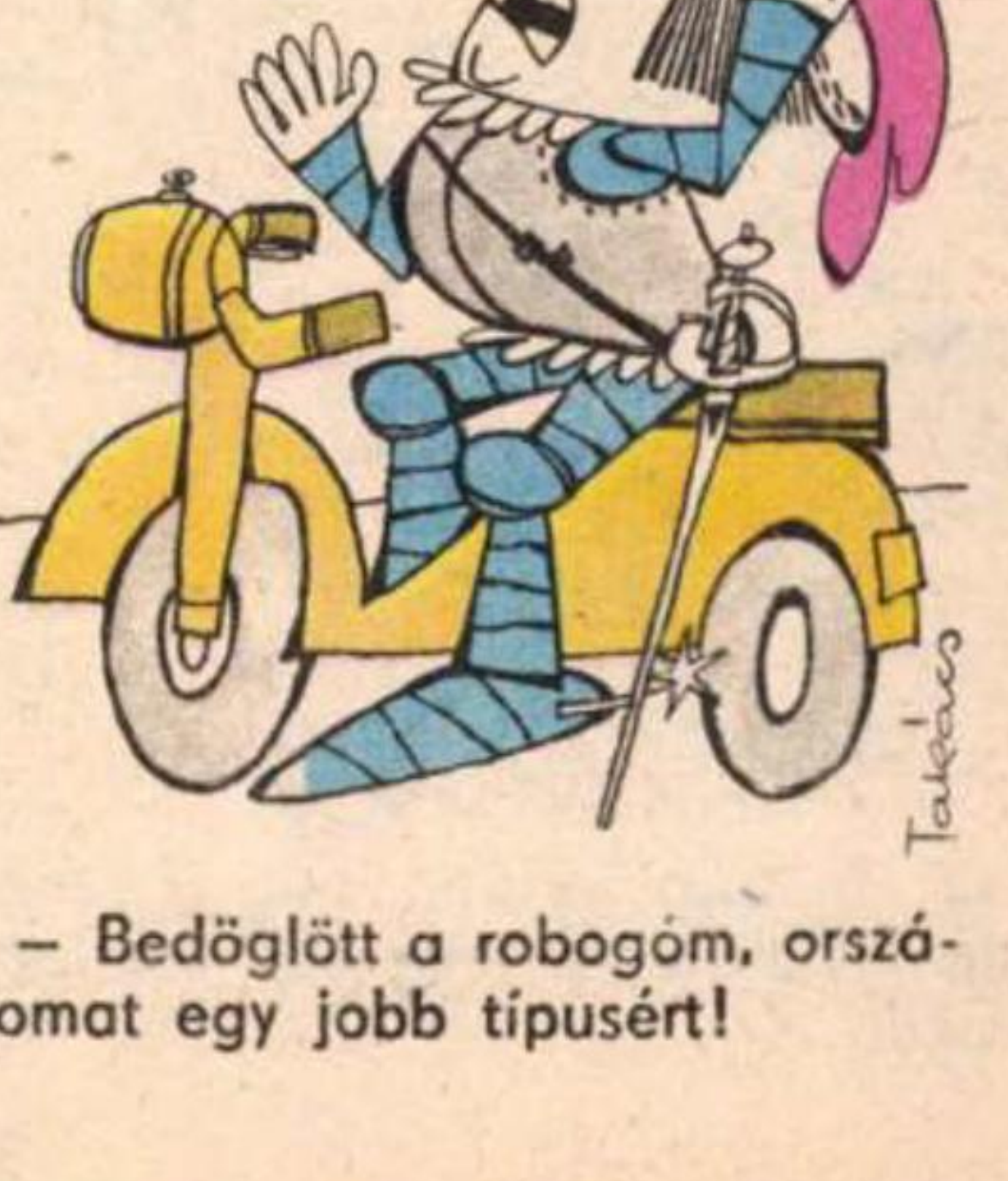

– Bedöglött a robogóm, országomat egy jobb típusért!

AUTÓS KALAND

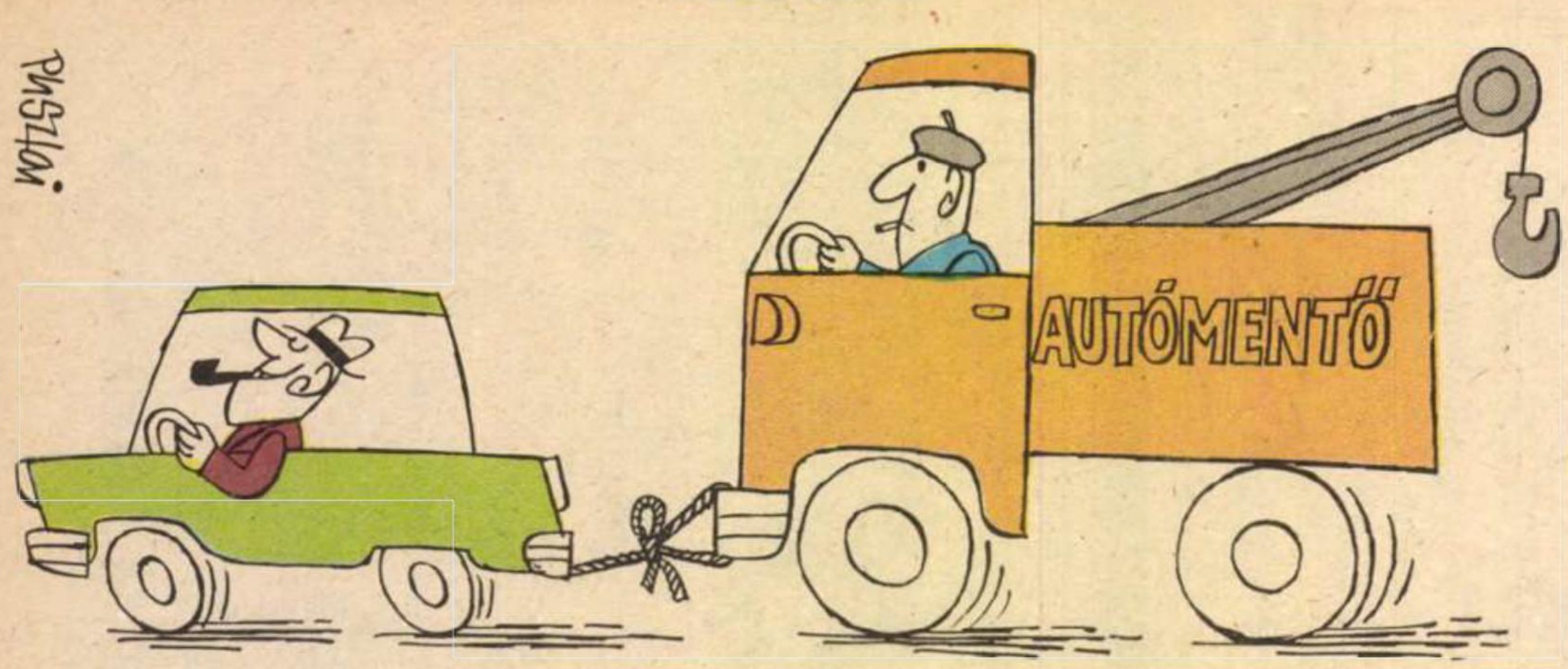

VALUTAÜZÉR

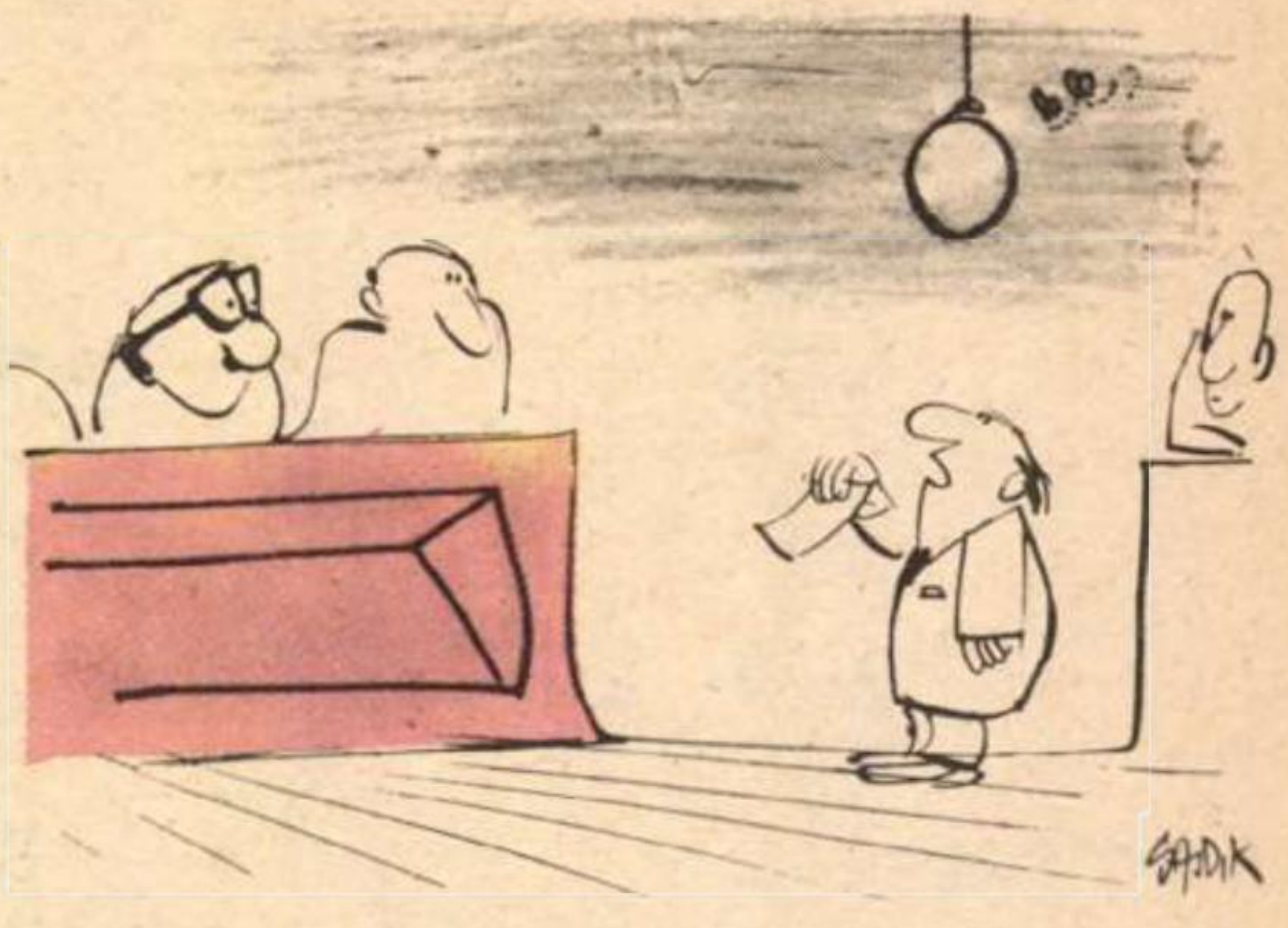

– Ki is fizetném rögtön a bírságot. Tudnak egy százdollárosból visszaadni? . . .

JÓ ÖSSZEKÖTTETÉS

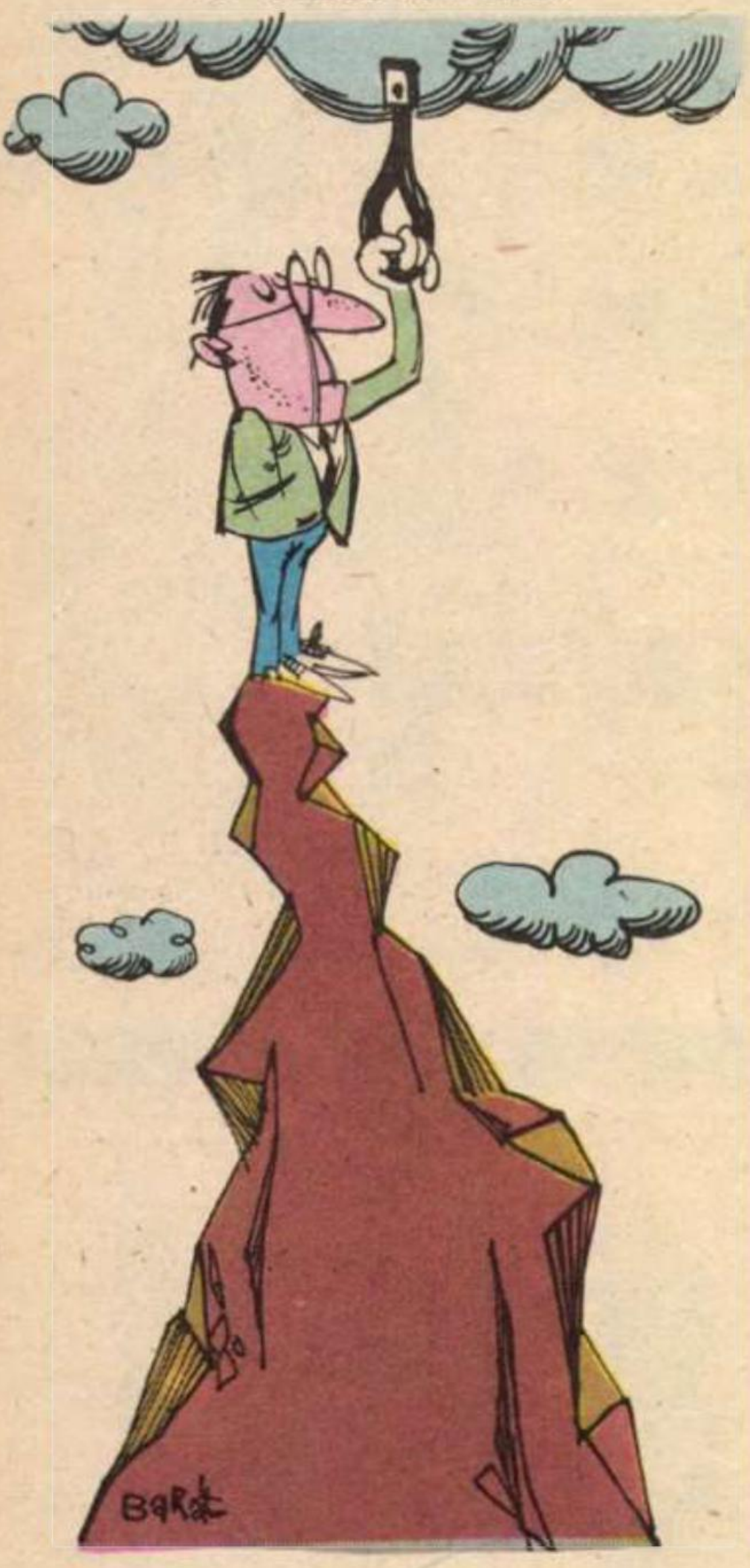

TIBOR és TIBORC

Több nap mint kolbász s több a név a napnál,
a naptárban mindegyik nem is fér el.
Andrásnak, Istvánnak, Józsefnek könnyű,
de mi lesz Ludovikával s Enéhvel?

Nincs nevenapjuk – oh, micsoda bánat! –
se nekik nincsen, sem Ottiliának,
még virággal se köszönthetjük őket,
a névnaptalan, boldogtalan őket.

És mi történt, mily igazságtalanság
országszerte a sok ezer Tiborral?
Gégéjüket csak mások nevenapján
öntözgethetik pálinkával, borral.

Tibor helyébe végre Tiborc lépett,
ki századokig lázadó paraszt volt,
üres bendővel húzták a deresre,
ajkáról csak keserű panasz folyt.

Most benn van a téeszben s a naptárban,
kamrája tele, asztalán finom étel,
ha névnapot ül, cseng a pohár vígan . . .
– Íme a történelmi elégtétel!

Vér Andor

ÉSZJÁTÉKOS

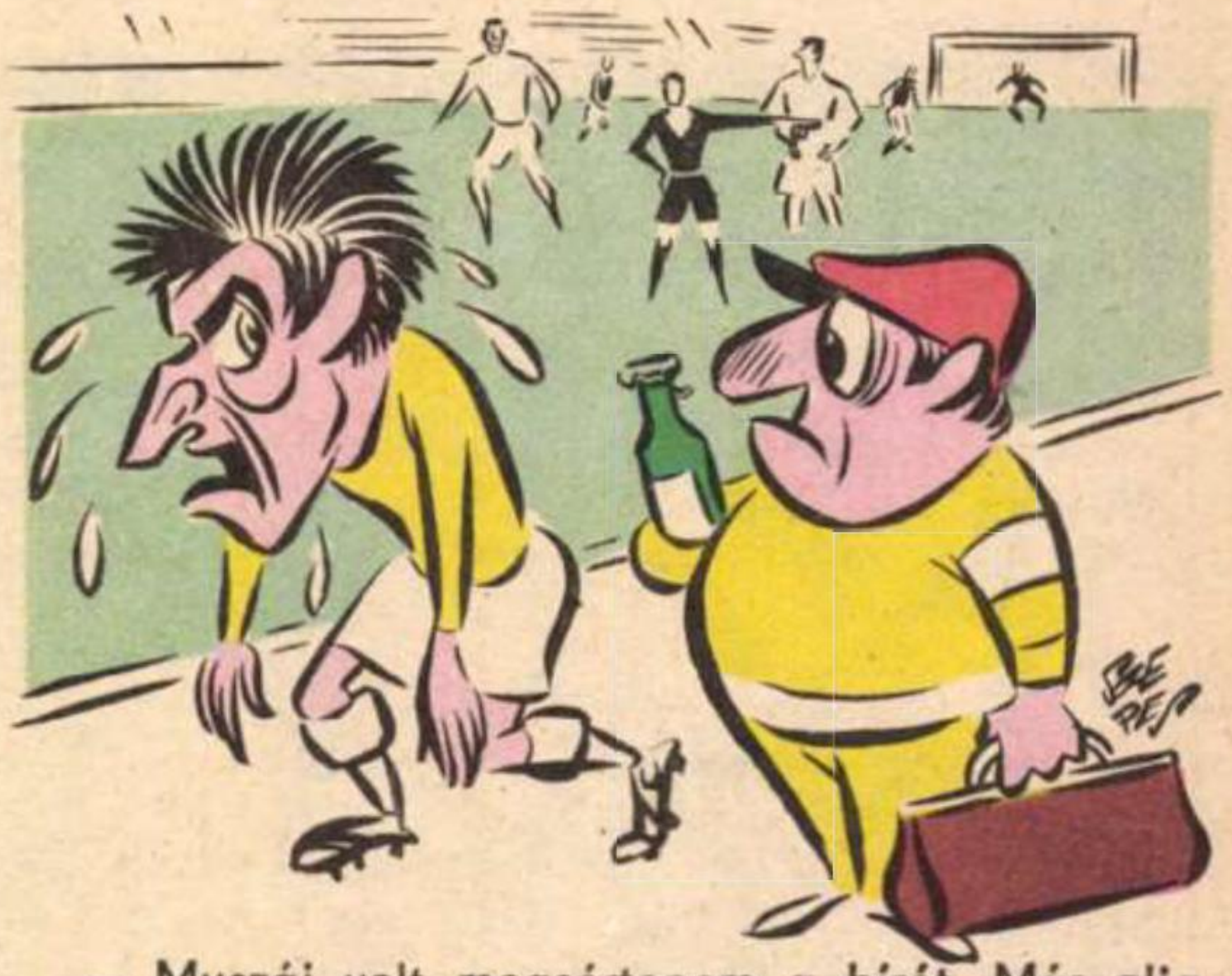

– Muszáj volt megsértenem a bírót. Már alig állok a lábamon . . .

ELTÉVEDT . . .

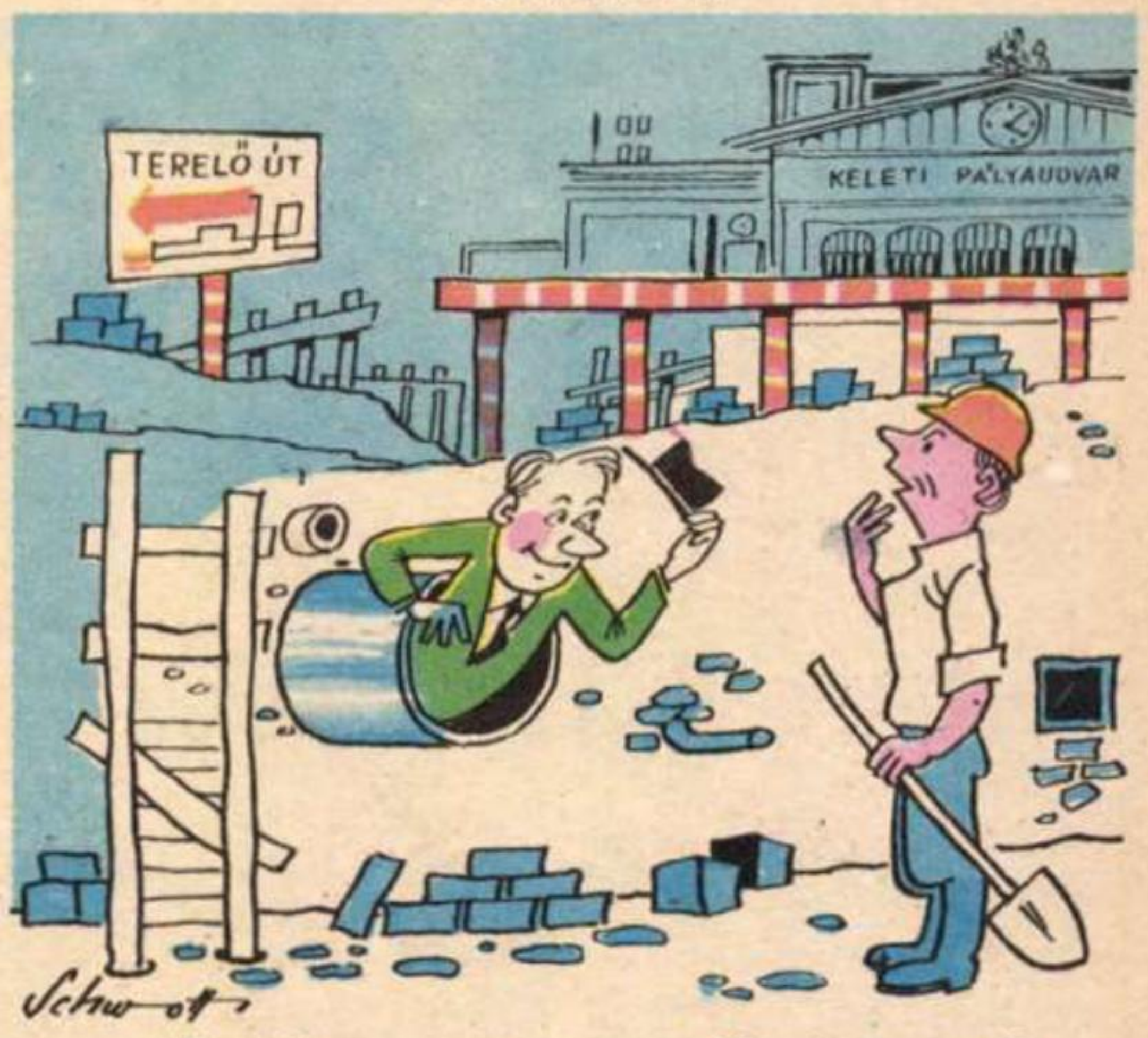

– Bocsánat, merre van a Murányi utca?

JÁMBOR ÓHAJ

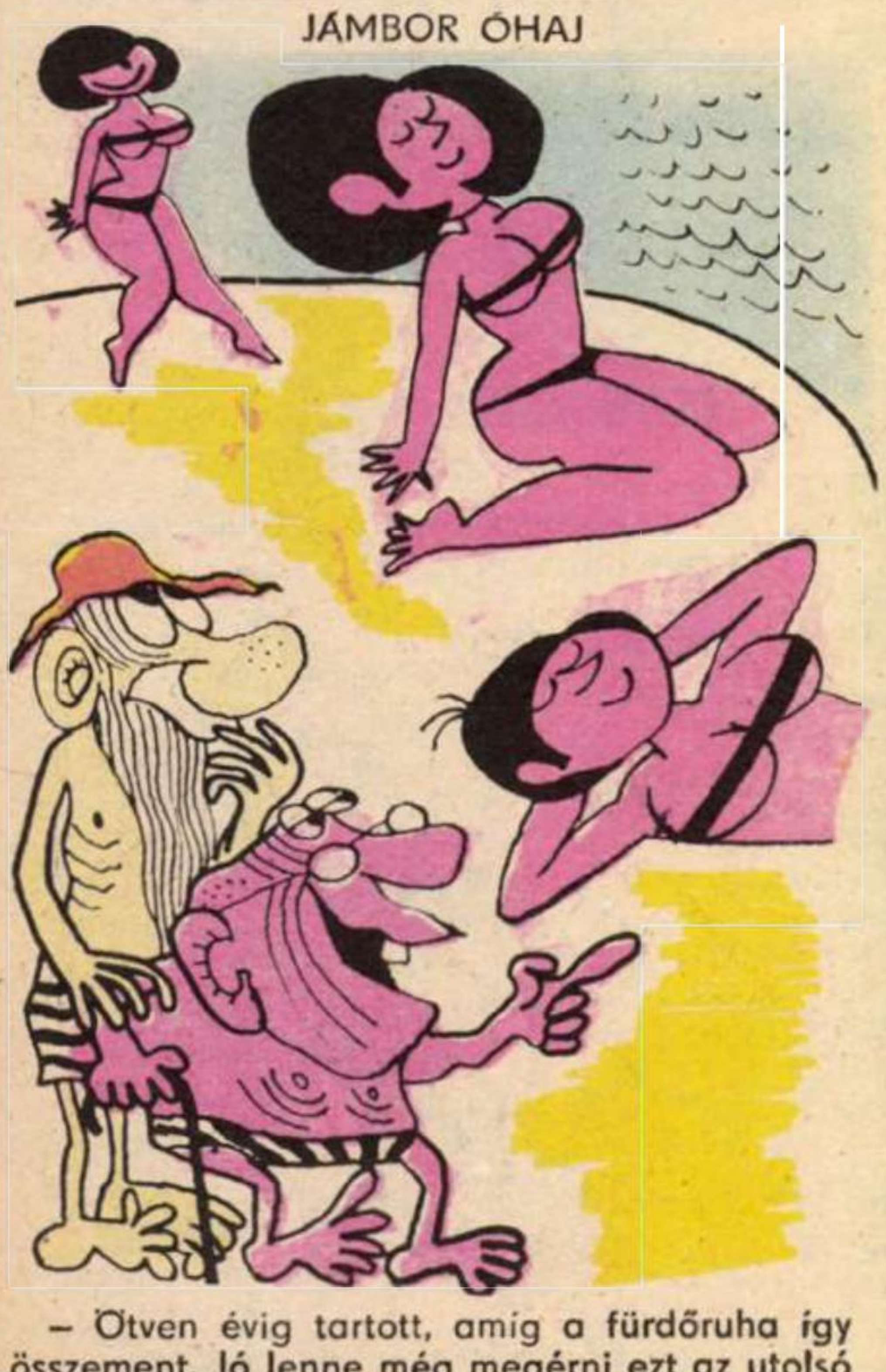

– Ötven évig tartott, amíg a fürdőruha így összement. Jó lenne még megérni ezt az utolsó darabkát . . .

KÉNYES KÉRDÉS

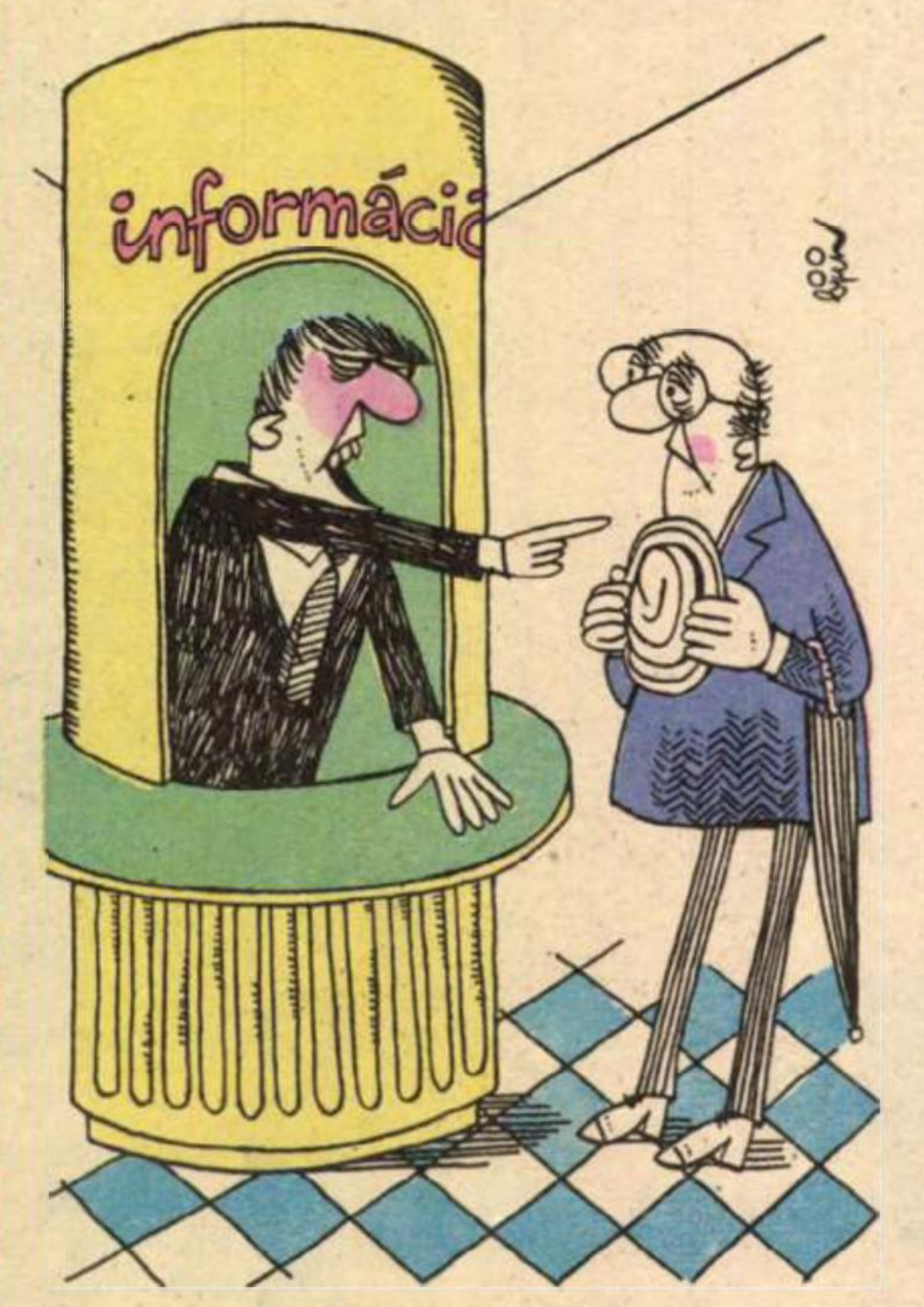

– Maga provokátor? . . .

A BOLDOGSÁG KÉK MADARA

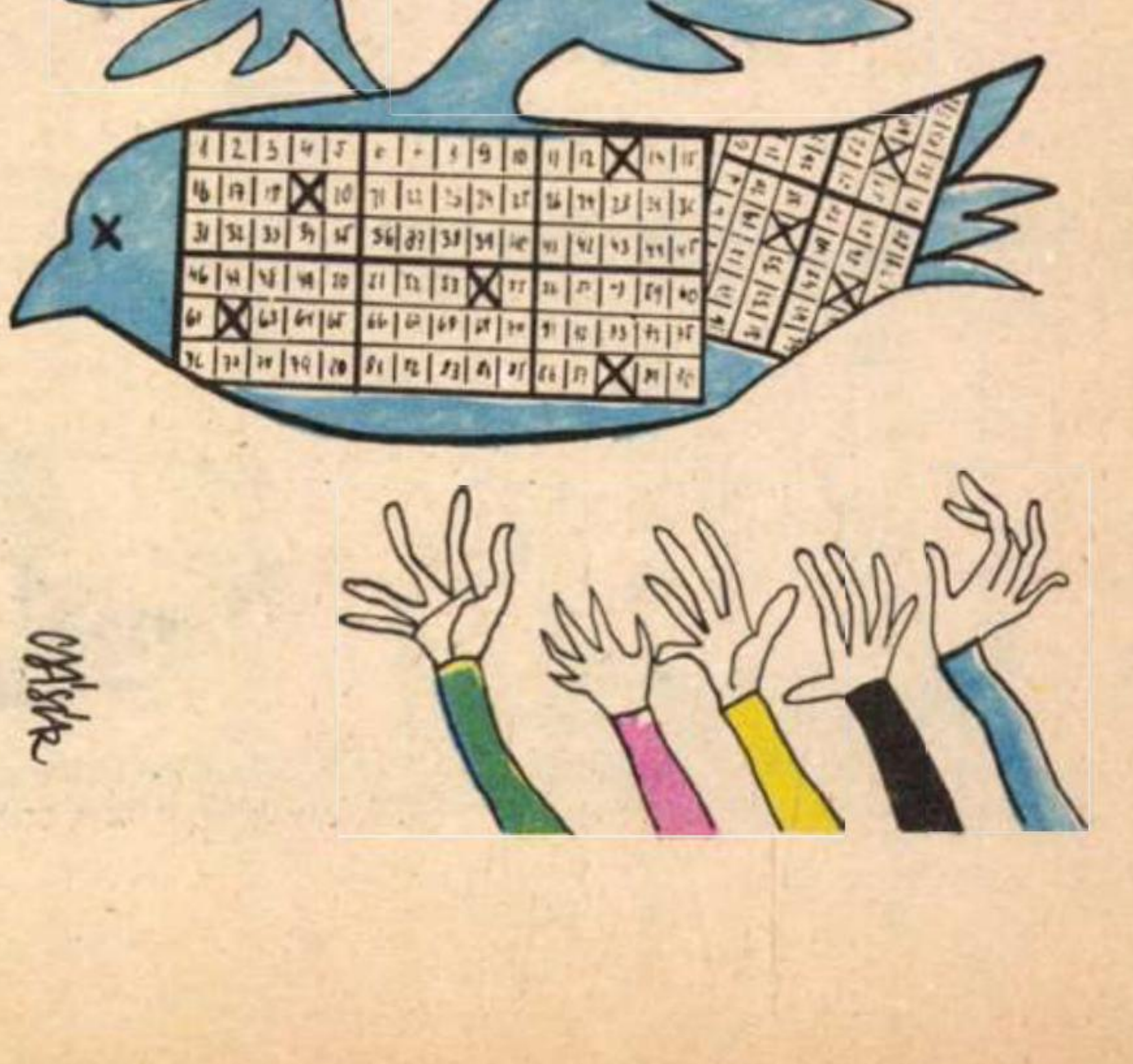

MINDENFÉLE

A könnyelmű ember nyugodtan teszi tönkre magát, csak az orvosnál ideges.

X nem tud saját magán nevetni, ami azt bizonyítja, hogy a legcsekélyebb humorérzékkel sem rendelkezik.

Meghosszabbítható-e az emberiség életkora?

Y nemcsak buta, de büszke arra, hogy bölcs.

Az igazságtalanságok elviseléséhez nemes lélek és egy kis gyávaság kell.

Ha már fáraszt a gondolkodás, gurulj dühbe!

Nincsen hiba ember nélkül.

F. L.

Válóok

Amikor meghallottam, hogy a barátom felesége beadta a válókeresetet, elcsodálkoztam, mert én úgy tudtam, hogy harmonikus a házaséletük. Az asszony azt adta be válóokként, hogy a férje esténként szótlanul ül odahaza, és nem hajlandó beszélgetni vele. Elhatároztam, hogy felkeresem barátomat munkahelyén, a pályaudvari felvilágosító szolgálatnál és a lelkére beszélek.

— Szerbusz — köszöntem rá barátságosan.

— Szerbusz — intett ki a kis fülkéből, de nem ért rá foglalkozni velem, mert egy piros képű, lódenkabátos férfi állt az ablak előtt.

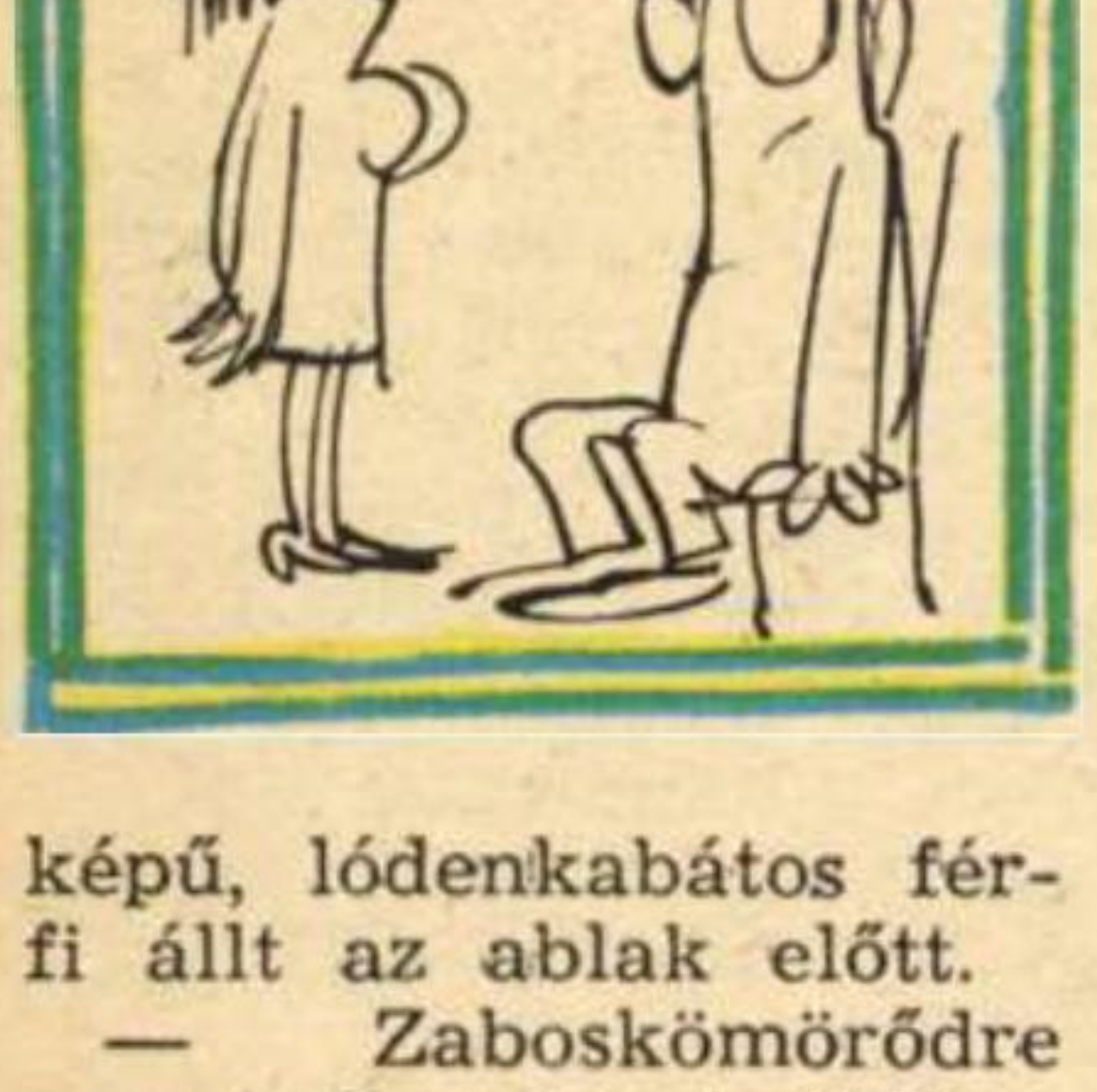

— Zaboskömörődre szeretnék utazni. Mikor indul vonatom?

— Reggel 6 óra 10-kor, 11 óra 47 perckor és 18 óra 20 perckor a Déli pályaudvarról.

— Tessék mondani, háromnegyed kilenckor nem megy vonat? Mert nekem az lenne a jó.

— Sajnos, nem megy.

— A 11 óra 47, az gyorsvonat?

— Igen.

— Akkor a 18 óra 20-as személlyel megyek. Utálom azt a rohanást. És hol kell átszállnom?

— A vonat 20 óra 41-kor érkezik Toponaszekcsőre. Onnét van csatlakozás Zaboskömörődre 21 óra 10 perckor.

— Szabad kérdeznem: Toponaszekcsőn van vasúti resti? Ott ennék ugyanis egy rántottát, nem szeretnék éhesen megérkezni a rokonokhoz.

— Tessék nyugodtan utazni. A toponaszekcsői resti rántottája kitűnő. Három tojásból 8 forint 90-be kerül.

— Értem. Most már csak egy kérdésem van. Kerekespoksányban nem kell átszállni?

— Nem.

— Úgy rémlik, mintha azelőtt kellett volna. És nem egyszerűbb, ha Árendszálláson keresztül megyek Zaboskömörődre?

— Az nagy kerülő lenne.

— Kilométerben mi a különbség? Csak azért, hogy tudjam, mennyit spórolok. Mivel már úgy is elhatároztam, hogy Toponaszekcsőn át megyek Zaboskömörődre.

— A különbség 67 kilométer.

— Köszönöm a felvilágosítást. Nem tetszik haragudni, ha jövő héten megint bejövök, érdeklődni, mert csak akkor utazom, és addigra mindent elfelejtek! Viszontlátásra!

— Viszontlátásra! — köszönt barátom kedvesen az ügyfél után.

— Hogy bírod ezt? — kérdeztem elgyötörten.

— Ez a foglalkozásom. Szívesen csinálom. De estére, mire hazaérek, már nem tudok beszélni.

— Értem. Ezért válik tőled az asszony — néztem részvéttel barátomra.

— Tévedsz, nem válunk. Harmonikusabban élünk, mint valaha — mosolygott elégedetten a barátom. — Rájöttem a megoldásra. Az asszonyt is elhelyeztem egy másik pályaudvari felvilágosító szolgálatnál. Azóta neki sincs kedve otthon beszélgetni. Esténként ülünk a barátságos hideg cserépkályha mellett, és kiegyensúlyozottan, boldogan hallgatunk.

Galambos Szilveszter

PILÓTASZTRÁJK

Hegedűs István rajza

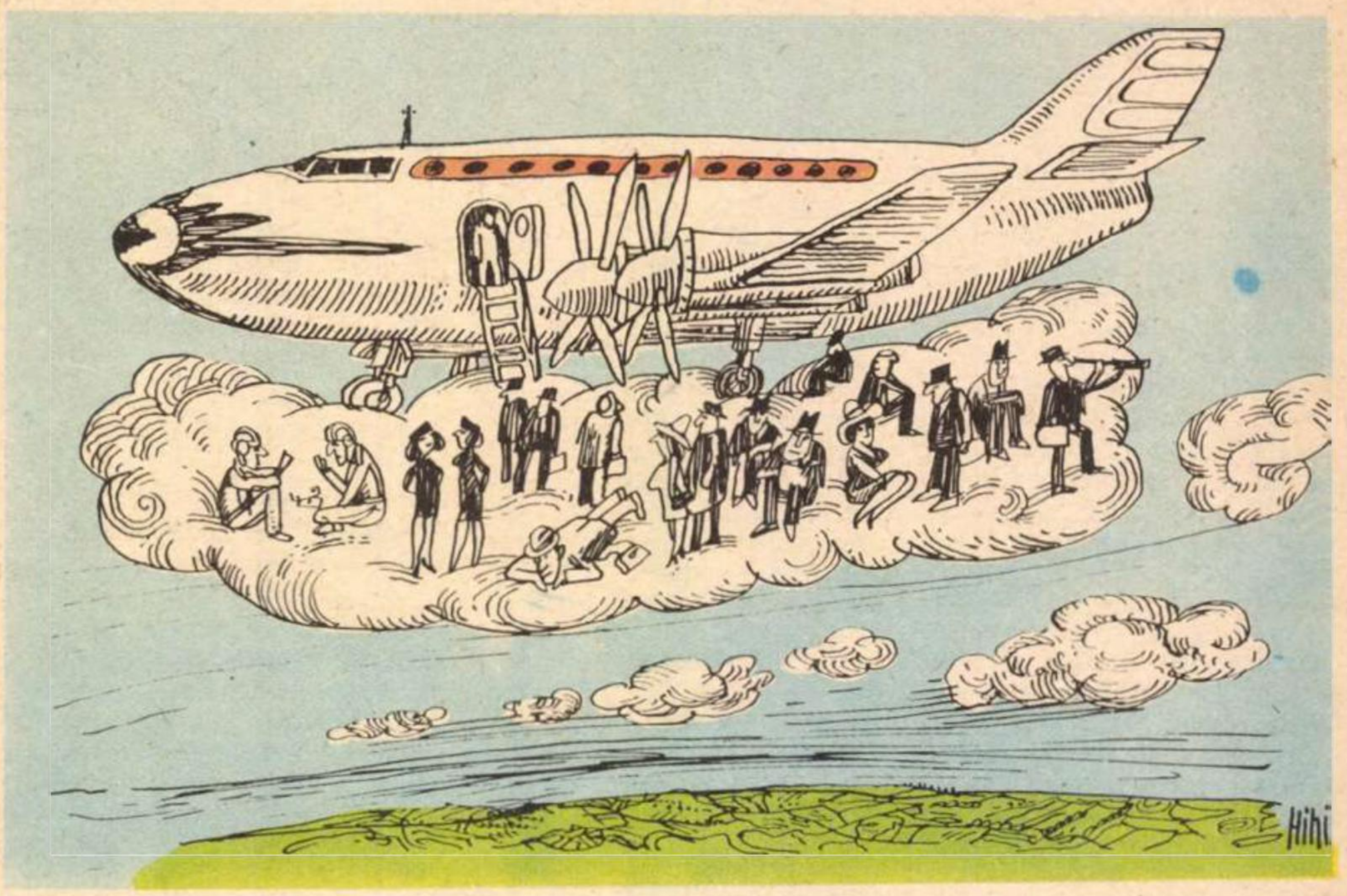

MŰBÍRÁLAT

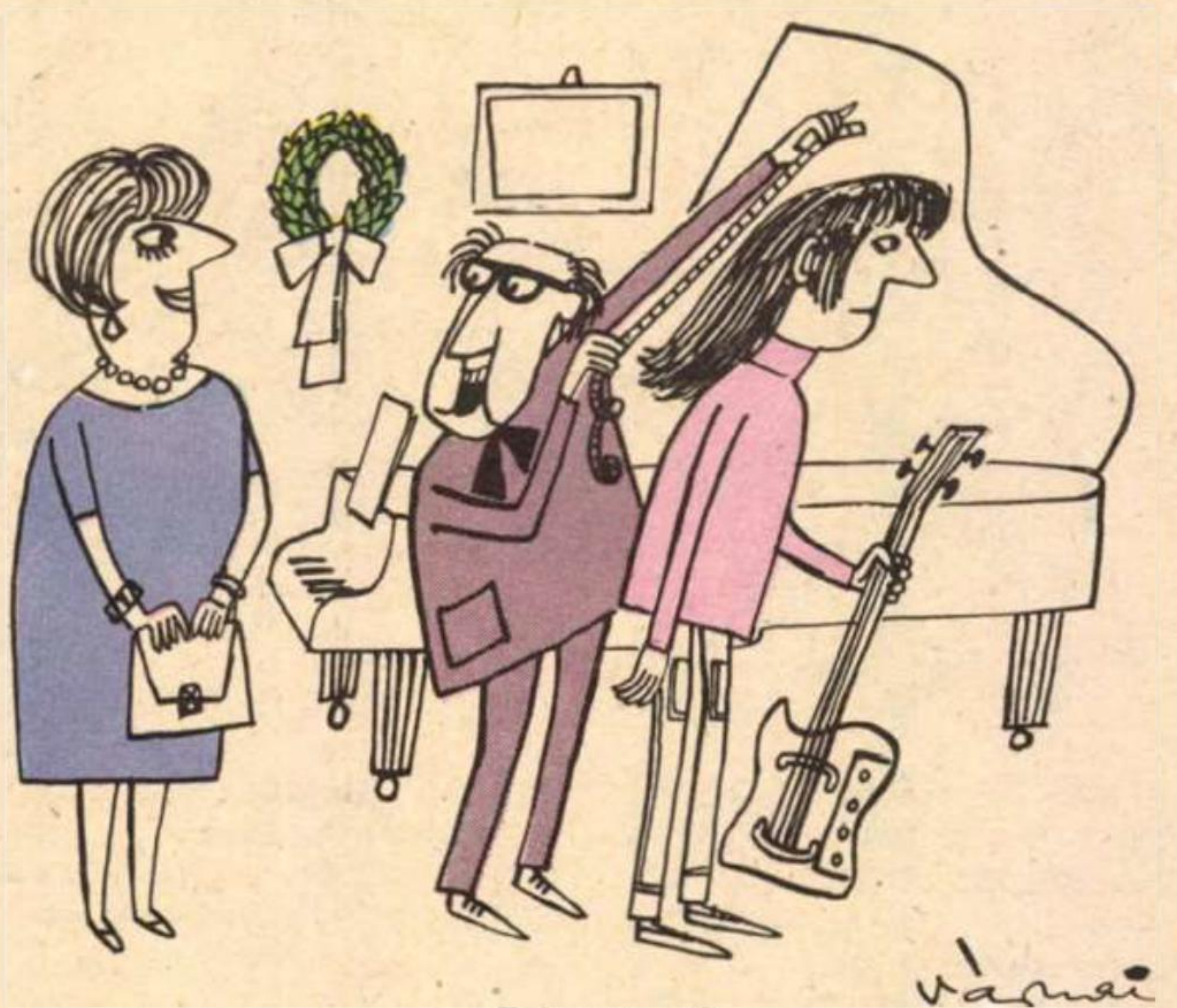

– Tehetséges!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

GÁZOS ÜGY

Előszállás községben (Fejér m.) kb. negyven család otthonába butángáz tűzhelyet szereztünk be és családonként 2600 forintot fizettünk, amelynek ellenében le is szállították minden családnak a tűzhelyet és a gáztartályt már kb. két hónapja. Közölték velünk, hogy a tartályt a gázszolgáltató vállalat szerelői szerelhetik csak fel és ők fogják hozni a szereléshez szükséges nyomáscsökkentő készüléket is.

Azóta többször sürgettük Székesfehérváron, hogy kapcsolják rá a meglevő tűzhelyre a meglevő gáztartályt, mert szeretnénk végre főzni rajta. Hiába sürgettük . . .

Kedves Ludas! Légy segítségünkre, hogy végre használhassuk is a drága készüléket. Negyven család fog érte neked hálát rebegni.

Szabó János
Előszállás
Hunyadi út 9.

NÁLUNK IS LESZ BIKAVIADAL

Mészáros András rajza

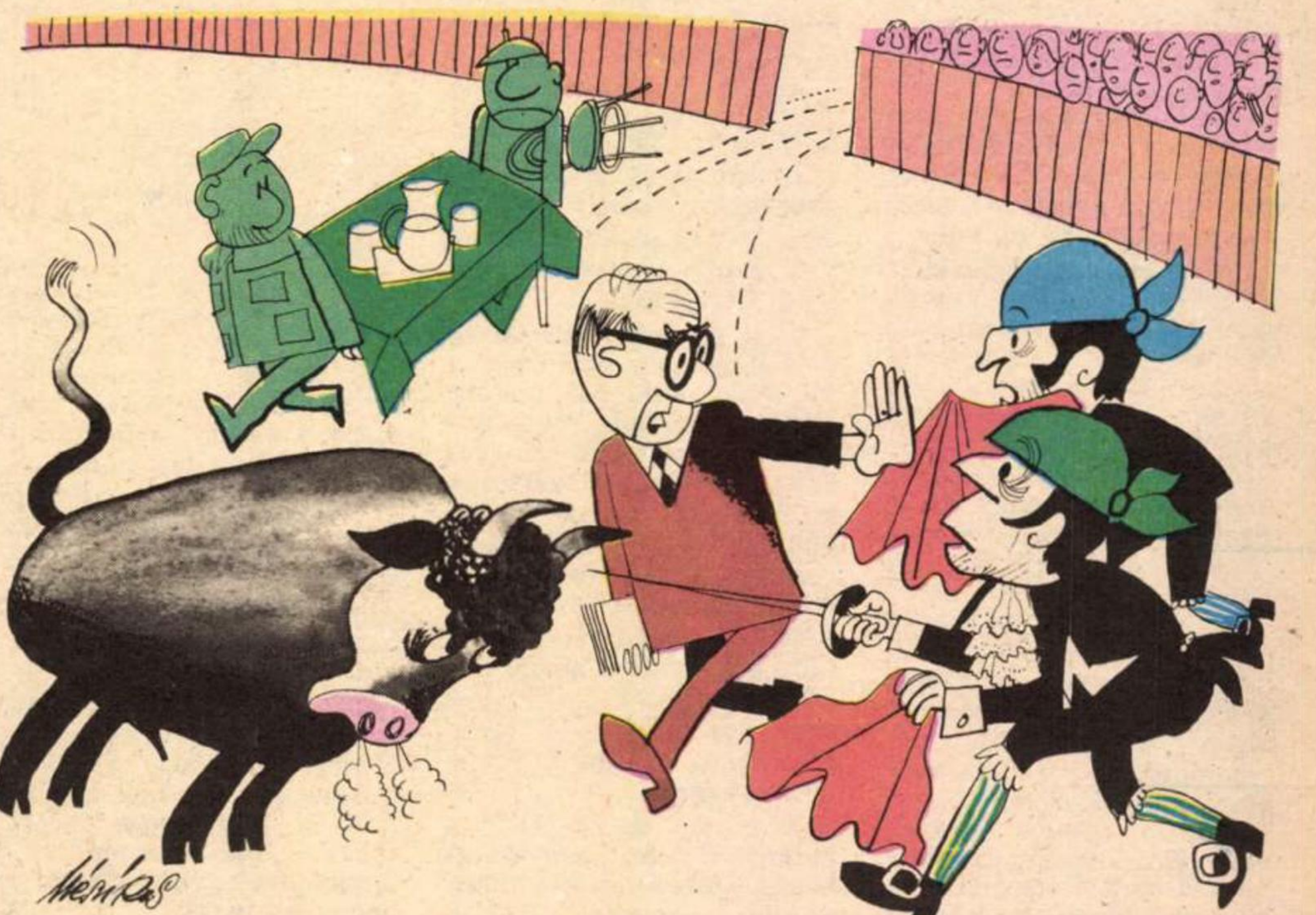

– Kartársak, előbb megpróbáljuk meggyőzni!

MIKSZÁTH KÁLMÁN

PISERA BÁCSI KALANDJAI

Korponai volt a neve, de azért az egész város Pisera bácsinak csúfolta: köpcös, pisze orrú egyéniség csizmába gyűrt kék német nadrágban, nyárban sárga jankliban, melyről két sor perlmutter gomb legyeskedett, télben pedig tubákszínű „krispinben” és báránybőr sapkában.

Arról volt nevezetes, hogy ő tudott legczifrábban káromkodni, ő vele történt a legtöbb együgyűség a világon s neki volt a legocsmányabb két gebéje széles Gömör vármegyében: de ő azért, mint minden magyar ember, büszke volt lovaira.

Emlékszem diákkoromból, hogy magam is e nemes állatok egyikét választám pegazusomnak s az első verseményem, melyből nagy poétát jósolt bennem az emberiség, e lovak egyikét a még „Betyárnál” is soványabb „Betát” dicsőíté.

Pisera bácsi
Büszke Betája
Csörtet a völgyön.

Ez a vers volt a legnagyobb ostora, szegény Pisera bátyónak! A diákok eltanulták tőlem és szavalták este az ablaka alatt, reggel mikor az utczán ment, délben mikor ebédelt és estefelé mikor egy-egy meszely „vers” mellett a „Három rózsában” dirigálta az ország dolgát. Ez a vers keserítette meg álmát, ételét, és még italát is.

De jaj is volt aztán annak a boldogtalan halandónak, akit ilyenkor utolérhetett. Olyan sort vert rajta görbe somfabotjával, akárki fia volt is, hogy mindjárt elfelejtett tőle kádencziába beszélni.

Mert hát Korponai bátyánk nagyra tartotta magát és némileg auktoritás volt a hasonszőrű kékbe járó polgárok közt.

Osztán szó, ami szó, nem is volt ő valami ordináré ember! — Vagy ha volt is, úgy tudott evezni az eszélyesség sajkájában, hogy a közvélemény hulláma soha sem fordította fel ő kigyelmét, hanem megmaradt örökösen „kolompos polgárnak” Rimaszombat híres városában. Még egyszer a polgármesterségig is felvihette volna isten jóvoltából, hahogy az a szomorú fátum nem esik meg rajta, amiről éppen ez a történet fog szólani.

De mielőtt a nevezetes szerencsétlenség elmondásához fognánk, szükséges mégis elsorolni a nemzetes uram jó tulajdonságait, miket minden keresztény magasztalólag emlegetett:

Röviden „okos ember” volt. Azaz sokat beszélte, hogy ő okos ember. Ha valaki praktikus eszmét talált ki azon a zsírtól csepegő vidéken, arról azt mondta Pisera bácsi: „tőlem hallotta a lurkó”. Ha a kosztos diákjaitól ellesett valami körmönfont gondolatot, azt már este a „Három rózsában” a maga gyékényén árulta. Ha háború volt, azt már saját állítása szerint egy évvel megjövendölte előbb, ha ragályos nyavalya látogatta meg a vidéket, az a Pisera bátyó tudománya kedvéért történt, mert ő azt előre is látta az időjárásból: meg is mondta annak idején, hogy kinek és mikor, az már nem tartozik a dologra.

Egyszóval Pisera bátyó nagy ember, okos ember. „Hüm! — szokta mondogatni, — de ezt sem adják ám ingyen. Sokat kell olvasgatni, tanulmányozni. Terringette, e télen olvastam huszadszor „Zah” Klárát! Tyü! Az aztán a szép história! Még a haja szála is feláll tőle az embernek! Hát még a Pokolkői Vendel, vagy Genovéva s több eféle mű! Hjah! Ész kell ahhoz, hogy az ember megértse, felfogja”.

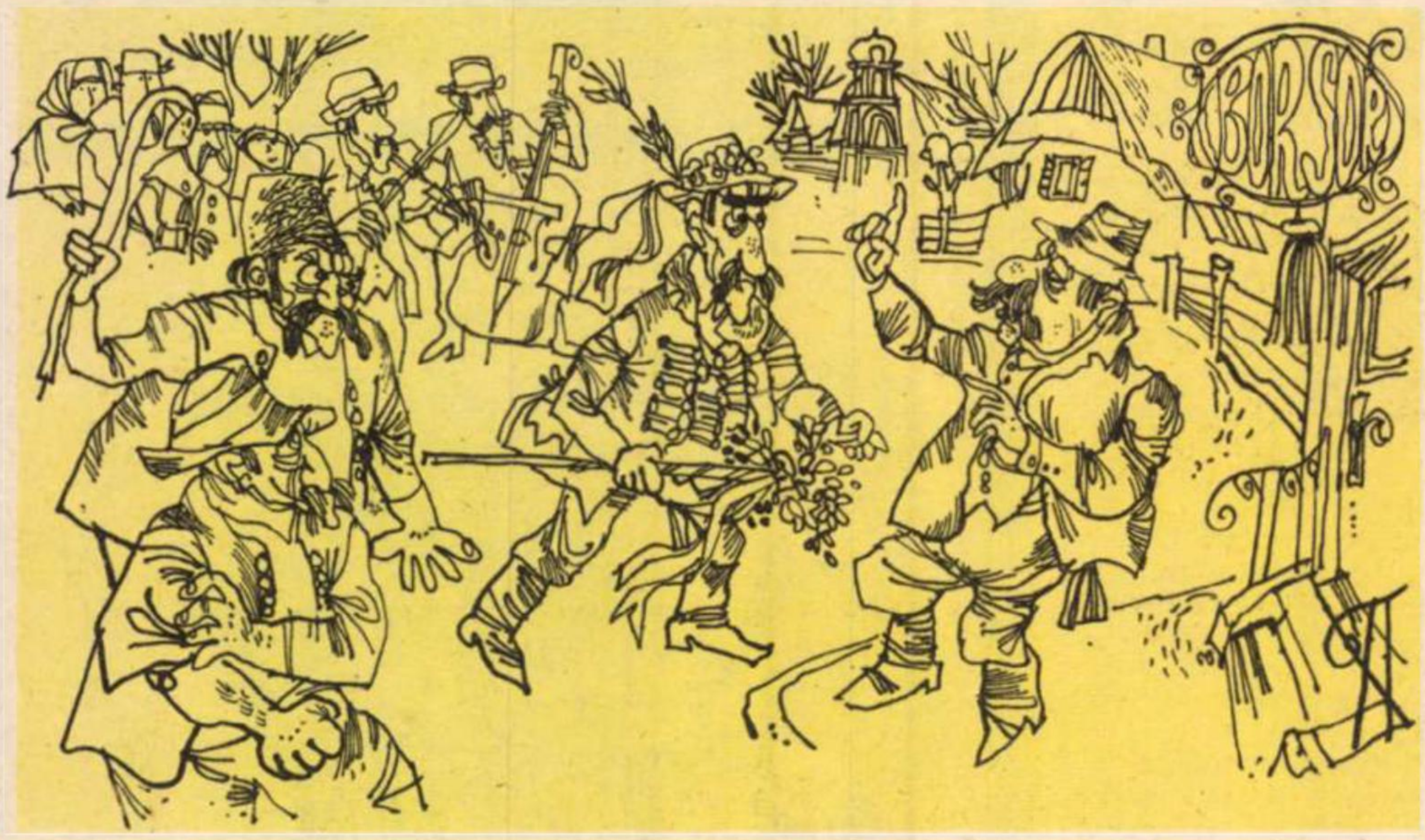

Az ilyen beszédek után persze aztán úgy veszi Pisera bátyót az egész világ, mint egy olyan polgárt, aki önerejéből, iskola nélkül oda vitte, hogy most többet tud, mint az egész collégium Sárospatakon.

Csak az a kérdés, mikor és hol olvasta össze azt a sok tudományt ő kigyelme, annál is inkább, mert mikor nincsen a „Három rózsában”, akkor bizonyosan a „Zöldfánál” mulat és disputál a világ folyásáról: csak a reggel veti haza minden áldott nap.

De azért ha iszik is, nem issza el az eszét, hanem minél többet iszik, annál okosabb ember lesz s olyan gondolatai vannak, hogy aranyat érnek.

A minap is reggel felé ballagván haza nagy tántorogva, összeakadt egy lakodalmas menettel, kik a Rimaszombatban szokásos hajnali muzsikaszóval kezdvén meg a nap örömeit, tánczolva, kurjongatva mérték a széles utczát a felpántlikázott vőfél hangos előéneklése mellett:

Megvirrad még valaha,
Nem lesz mindig éjszaka.

— Hazudsz! — rivalt fel Korponai bácsi, útját állva a hetyke vőfélnek.

Akármilyen nagy auktoritás volt is Pisera bácsi, de azt mégsem tűrhette el a magas hangulatban levő vendégsereg, hogy egy olyan fontos personát, mint a vőfél, meghazudtoljon: körülfogták hát, hogy nyomban magyarázza ki magát vagy különben mindjárt felaprítják tepertűnek az „örömkalácsra”.

— Hazudsz! — ismétlé Pisera bátyó még erősebb hangon —, sohasem virrad meg az én feleségemnek ezen a világon.

Ahelyett, hogy bántották volna, mindnyájan egyet nevettek a jó ötletnek. Persze, hogy nem virrad meg. Tudniillik vak volt szegény Korponainé asszonyom mindakét szemére. Az örök világosság fényeskedjék neki, az istenadtának!

Különben ezt is a Korponai bácsi javára rendelte így a gondviselés, mert amit az isten elmulasztott a szeme világában, azt mind odatoldta pótléknak a nyelvéhez s jaj annak a szerencsétlen halandónak, kinek az éles szerszámmal netán érintkezésbe kell jönnie: tehát jaj lett volna éjjeli kimaradásaiért neki is, ha arra a furfangra nem jön, hogy este, mikor politikai körútjára indul, nem fekteti be a saját ágyába a Marczi kocsist, a Beta gondviselőjét, kinek azután tartozó kötelessége egész reggelig eszeveszetten hortyogni ura ágyában, hogy a nemzetes assszonyom hallérzékei „megvesztegettessenek. A vakmerő államcsíny már éveken át sikerrel űzetik s Pisera bácsi áldja a vakságot, mint oldalbordája legkisebb egyéni tulajdonát.

Ilyen homokra volt építve nemcsak auktoritása, hanem családi nyugalma is. No de egy tudományos polgárt nem zseníroz ilyen csekélység. Ha nem is valami példás férj, vagy szorgalmas iparos, van azért neki érdeme elegendő. Egyik egyben, másik másban tűnik ki.

Pisera bácsi sokban tűnt ki. Nemcsak buzgó szájas hazafi, nemcsak tudományos fő, nemcsak naturális ész, Garibaldi imádó, hanem nagy irodalompártoló is volt. Legalább ő maga sokat beszélt róla, milyen könyvtára van neki odahaza, miféle könyveket rendelt meg Józsi bárótól (Báró Jósika), Jókaitól, aki zsidó létére is (mert Móricz) jó magyar históriákat ír, hogy az ember szinte megnyalja utánuk a száját.

Sőt néha, ha többen látták, be is ment a könyvkereskedésekbe könyveket vásárolni, hol aztán ilyenforma jelenetek fejlődtek ki:

Korponai: Mutassa meg nekem az úr a Klára és Klárit!

Könyvkereskedő: Tessék. Két kötet két forint. Legújabb románja a nagy Jósika Miklósnak.

Korp.: Micsa? Két forint? Ez a haszontalan kevés papír? Nincs tíz lat! Hallja az úr, ne bolondozzon velem, mert pórul jár. Hanem tudja mit, adja ide tizenkét garasért az egészet!

Könyvk.: Ne tessék tréfálni kérem; itt „szabott ár” van.

Korp.: Hm, szabott ár, az már más, hát akkor adok érte tizennyolc garast.

A könyvkereskedő természetesen méregbe jött az ilyen impertinencziákra s majd kidobta az irodalombarátot, kinek azonban esze ágában sem volt feladni pozíczióját, hanem még az utczáról is vissza kiabált szokott kellemetlen hebegő hangján:

— No hát nem bánom, legyen „egy sajni forint”.

Szellemdús voltának daczára is azonban, mint minden nagyságnak a világon, neki is le kellett valamikor tűnni a saját magaslatáról. Mikor a 60-iki magyar világ kijött, nem hitte volna Pisera bátyánk, hogy az ássa meg a sírját. Szomorú világ lett neki a magyar világ!

A rimaszombati polgárok ekkor alakították a „polgári kört”. Mindenki felcsapott politikusnak, újság-olvasónak: alkotmány van, most már magunk fogjuk dirigálni az országot. A lakatos, csizmadia, szűrszabó levette estefelé a surczot és sietett a kaszinóba diktálni bölcseséget és regulákat a rosszul uralkodó európai potentátoknak. Ilyen volt a módi. Pisera bácsi itt is a legelsők közé tartozott, ő volt az alelnöke a körnek s most már ő is ott töltötte az estéket szorgalmatosan. Egész órákig elült a nagy fekete bőrös karszékekben, studírozva a lepedőnagyságú újságokból a bölcseséget, de az sokaknak feltűnt, hogy soha se beszél ő, aki minden lében kanálkodik, a megolvasott dolgokról egy árva szót sem.

Ő maga is tán megrestelte a hosszas hallgatást, látta, hogy árt a tekintélyének; azért történt, hogy midőn a maga elé kiterített „Pesti Naplót” mereven szorítva ujjai között, búvárolná, egyszer csak megszólal ő kegyelme:

— Nagy eset... istenúgyse nagy eset...

— Mi az a nagy eset, bátya! — kiálták fel érdeklődve élénken a körülötte levők.

— Nagy eset... — dünyöge Pisera bátyó ismételve előbbi nyomatékos véleményét.

A szomszédjai nem állhatták meg a kíváncsiságtól, hogy a fején keresztül bele ne pillantsanak a Korponai által olvasott lapba, hogy mi hát az a „nagy eset” benne?

...Hát a nagy eset az volt, hogy a Pesti Napló „megfordítva” vala a Pisera bátyó kezében, ki nagy kidüledező szemeivel már másfél éve azon szokott tűnődni. minden este két óráig, hogy ugyan mi az ördögöt jelentenek azok a fekete ákombákomok?

— Biz ez nagy eset — mondták ezután mindnyájan felkaczagva és szájról-szájra adva a nagy esetet, hogy Pisera bátyó nem tud olvasni.

Szegény Korponai bácsi csillaga örökre letűnt s hajdani dicsőségének sírköveül a rimaszombati közmondás maradt meg csak, melyet akkor szoktak alkalmazni, ha valami felsülés történik:

„Nagyobb dolog ez még a Pisera bátyó eseténél is”.

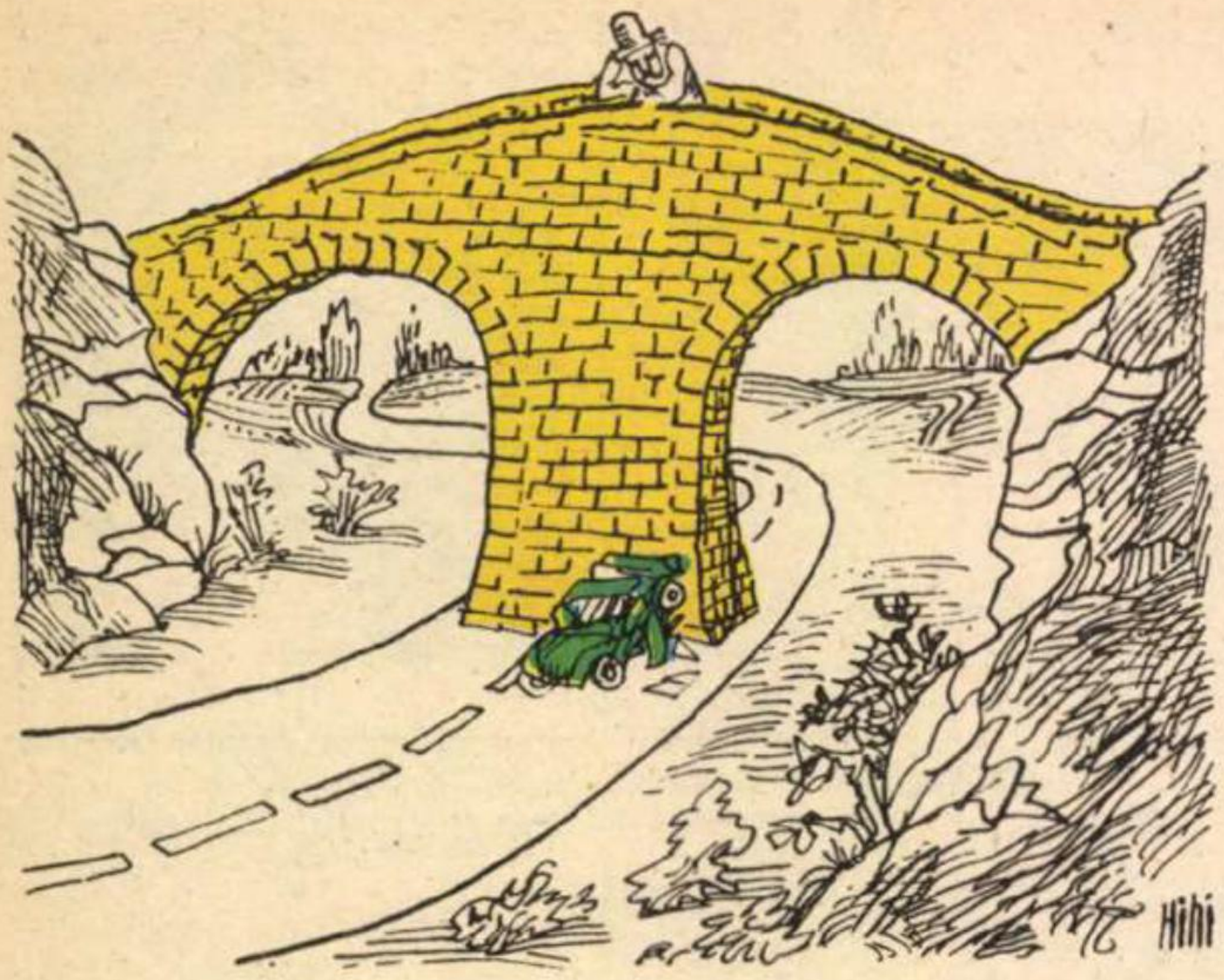

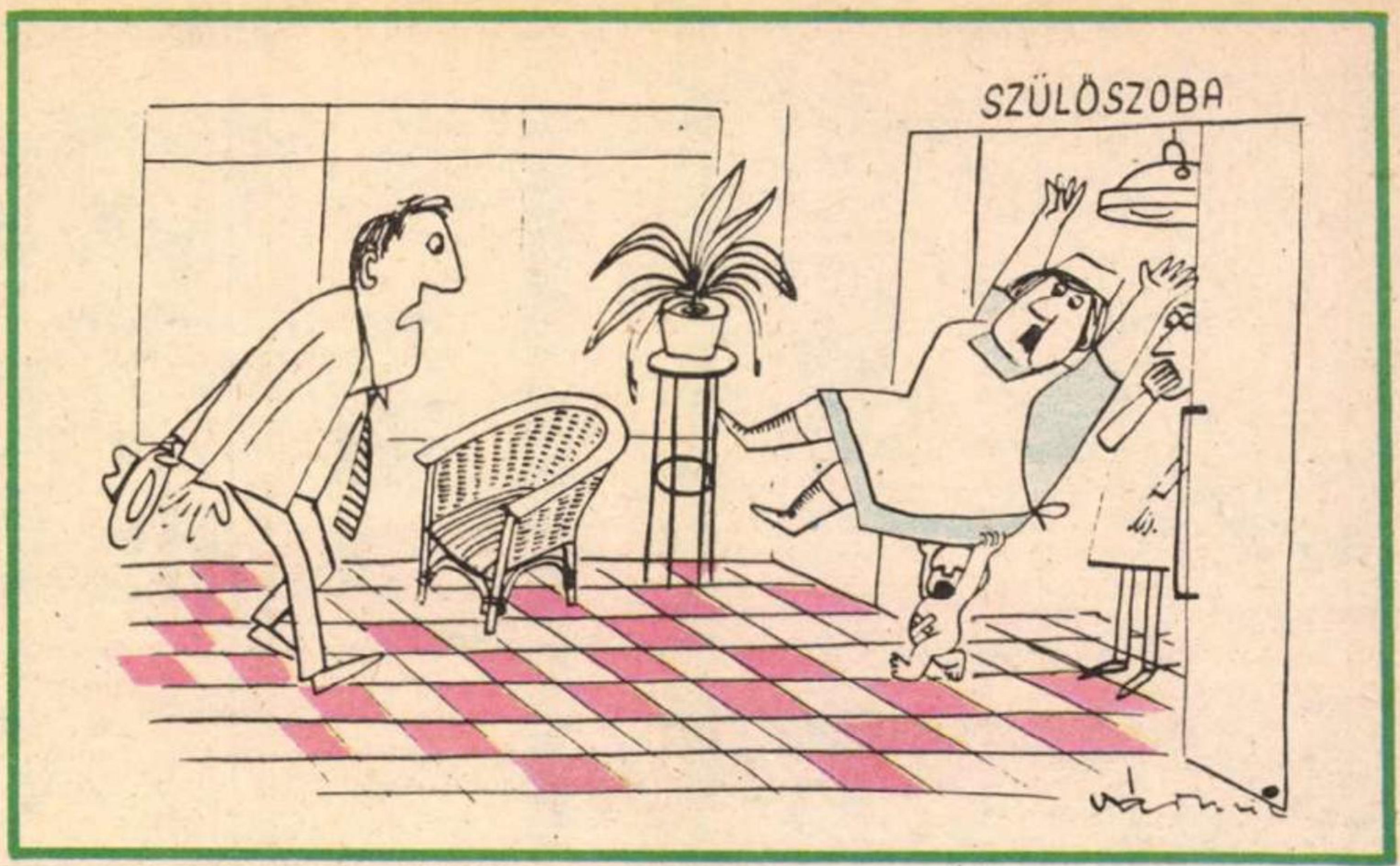
SZÜLÖSZOBA
várnai

AB SZURD

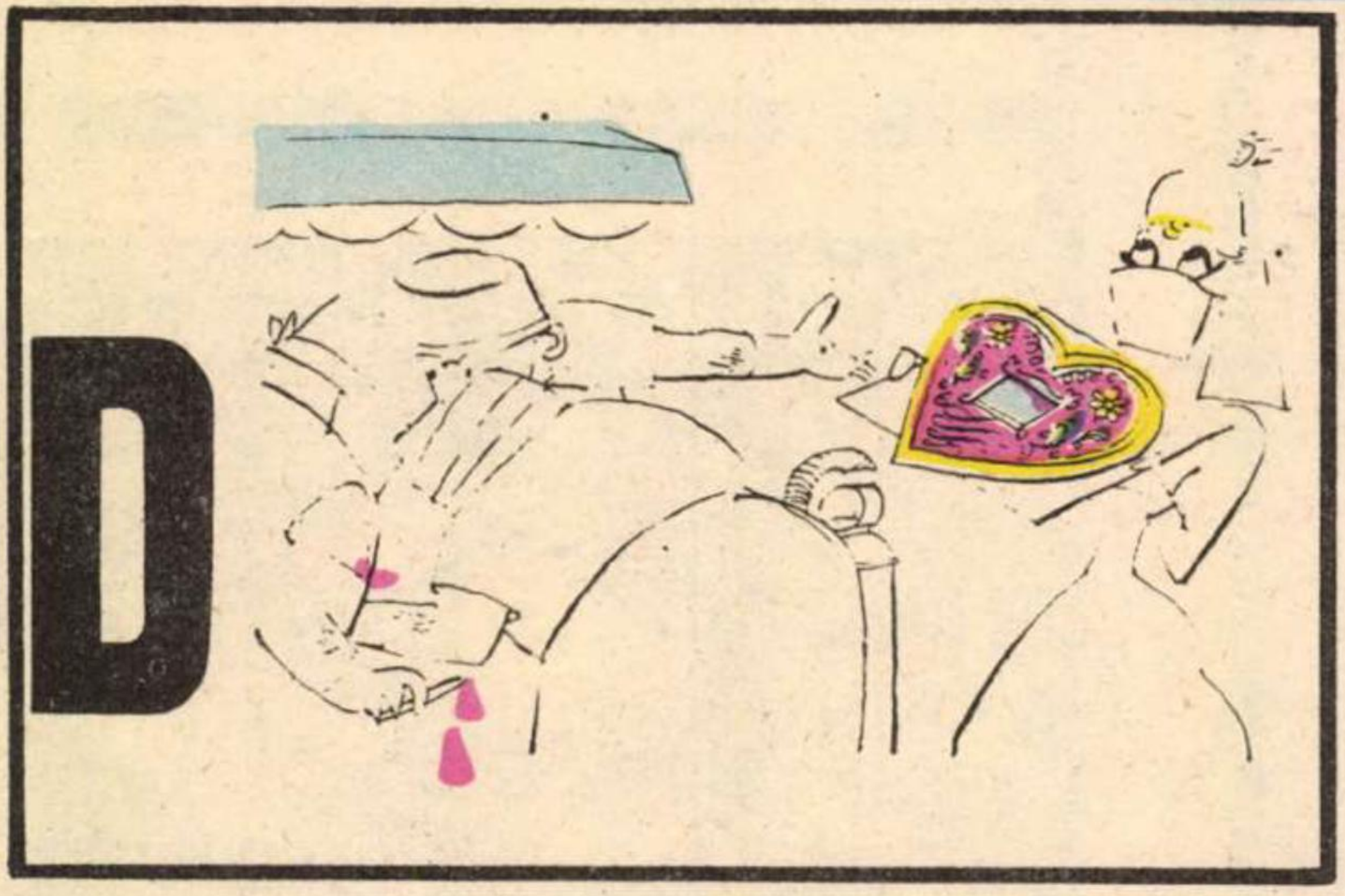

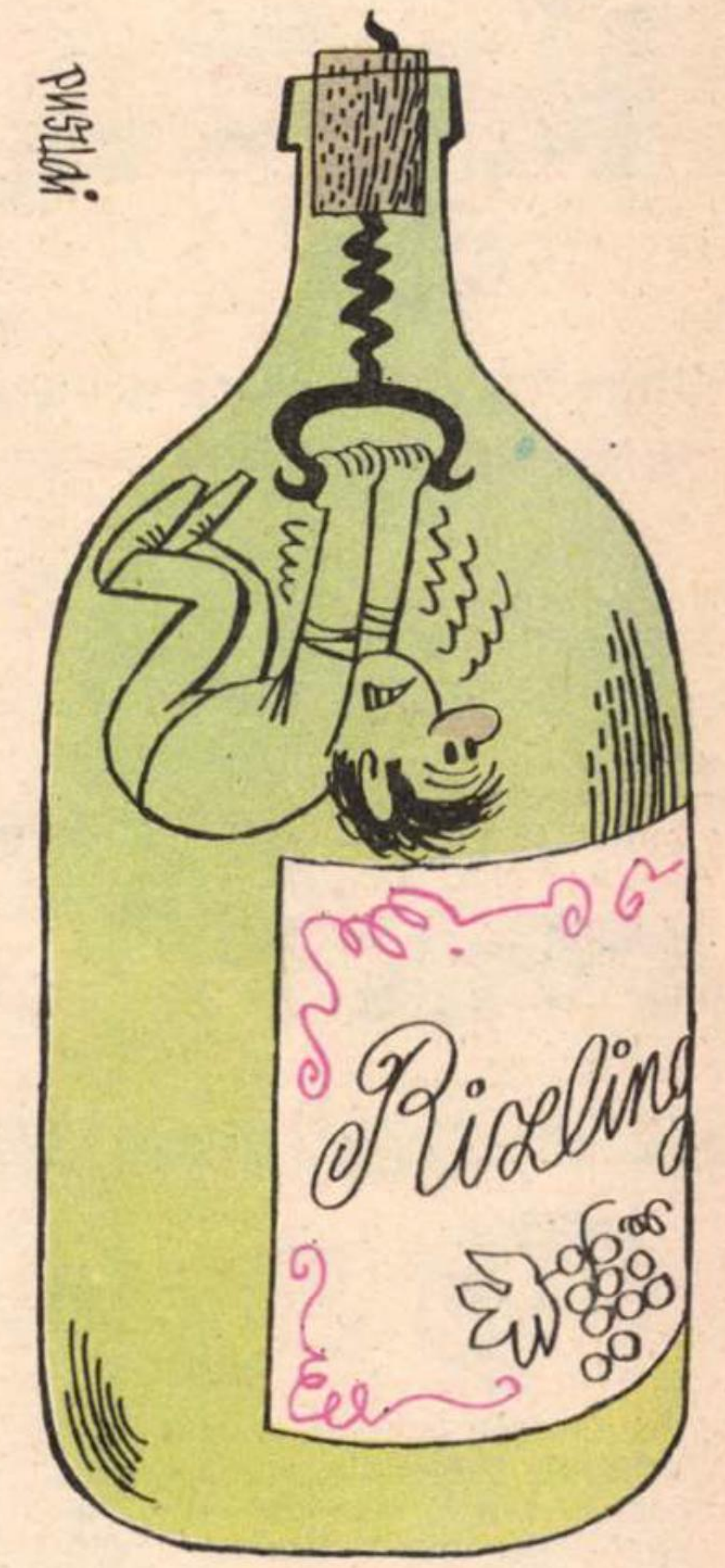
PUSZTAI
Rizling

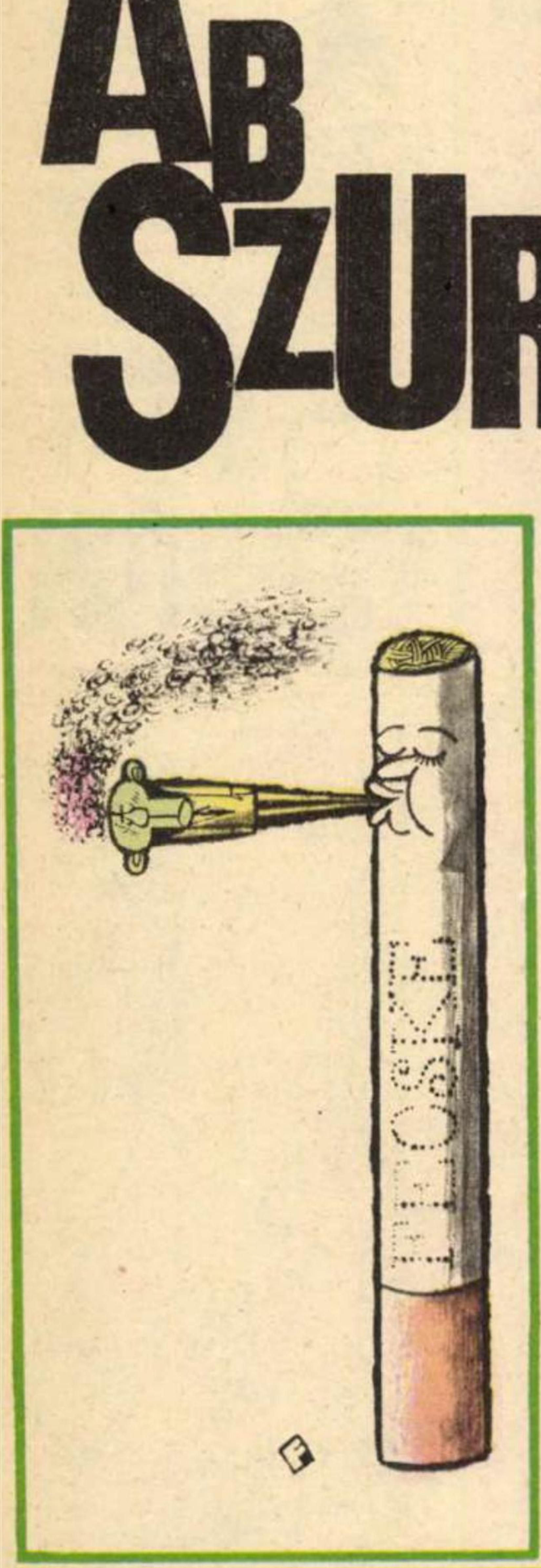

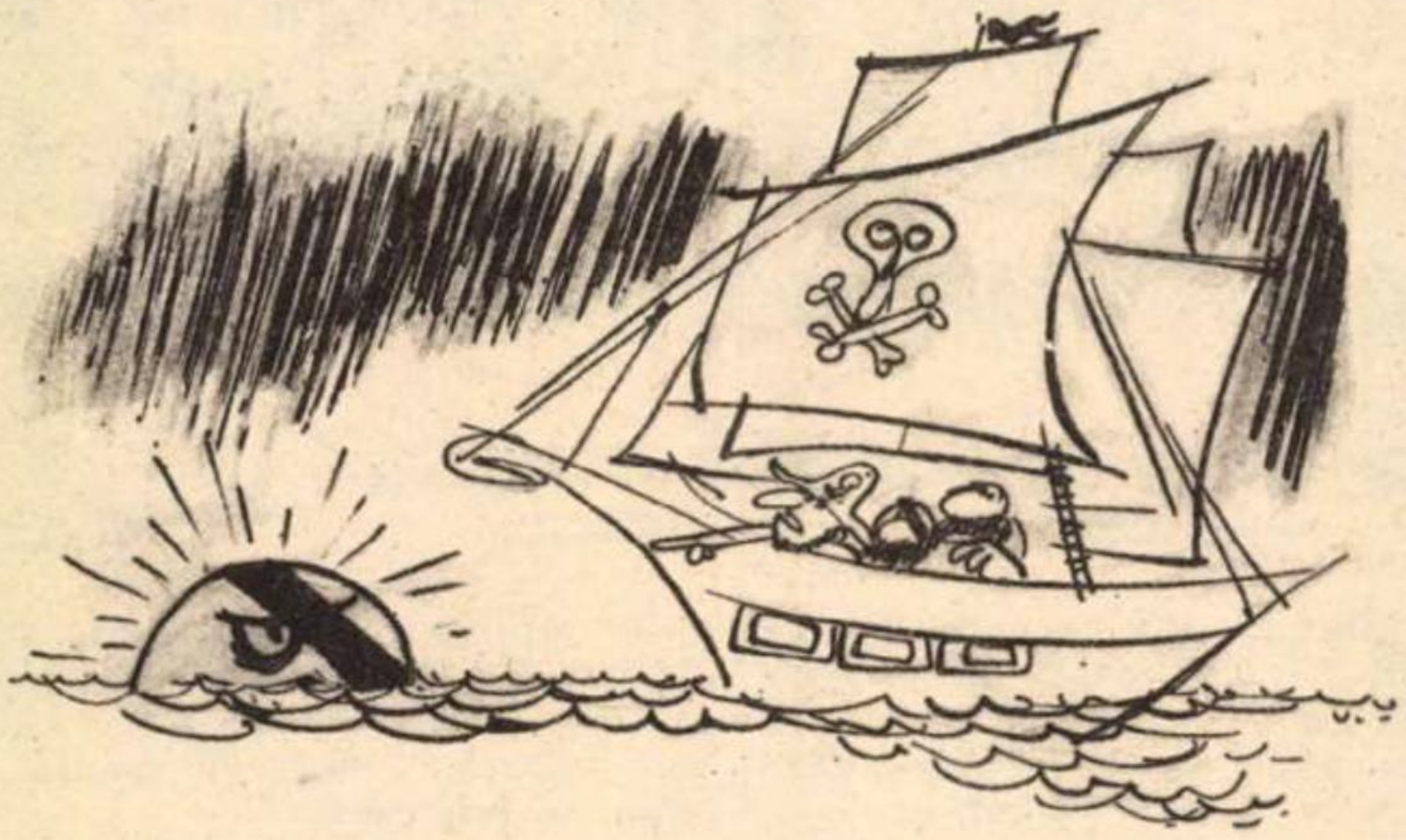

HEGEDŰS, VÁRNAI, SZŰR-SZABÓ, PUSZTAI, FÜLÖP, SAJDIK, VASVÁRI, BALÁZS-PIRI

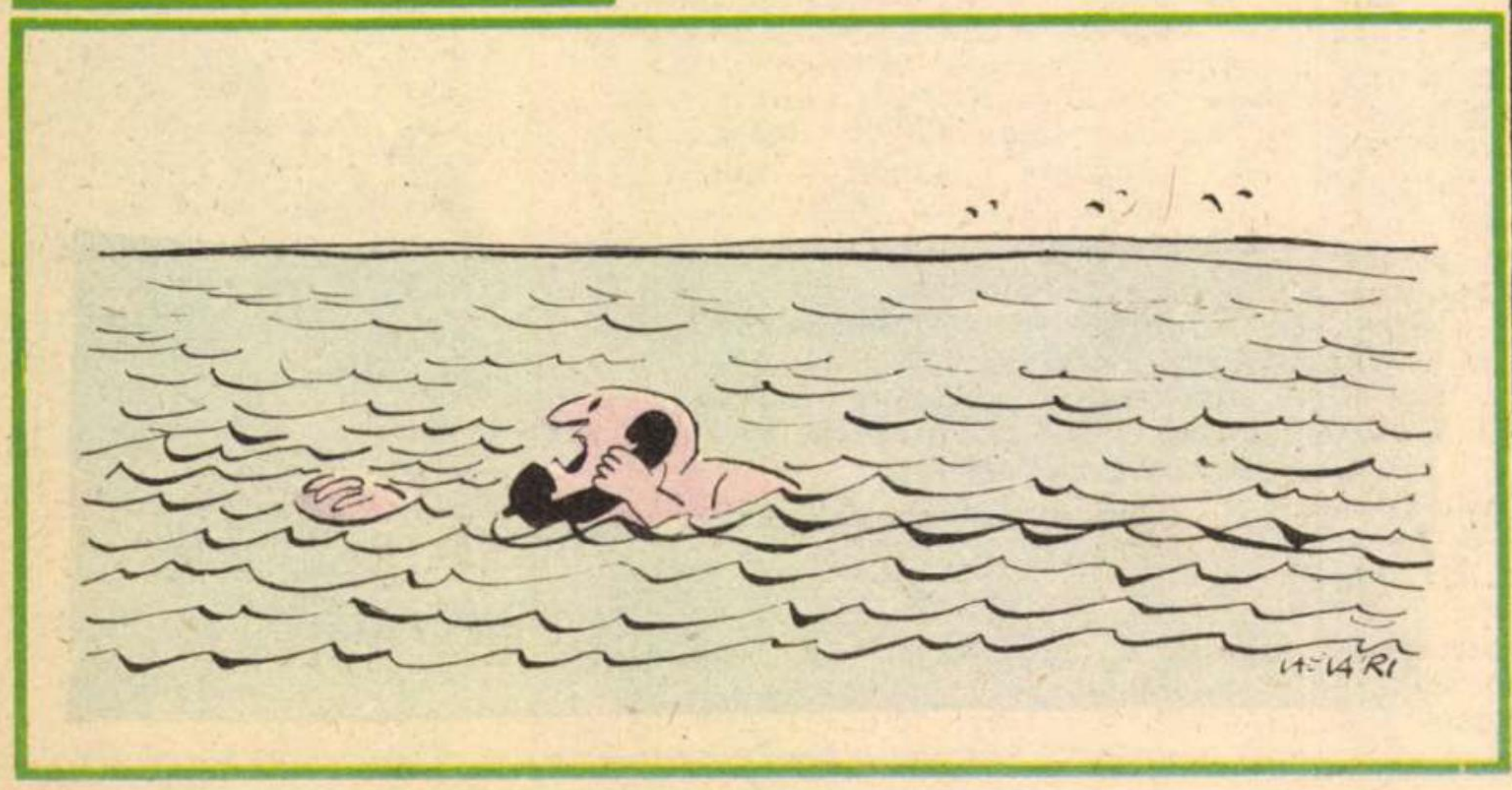

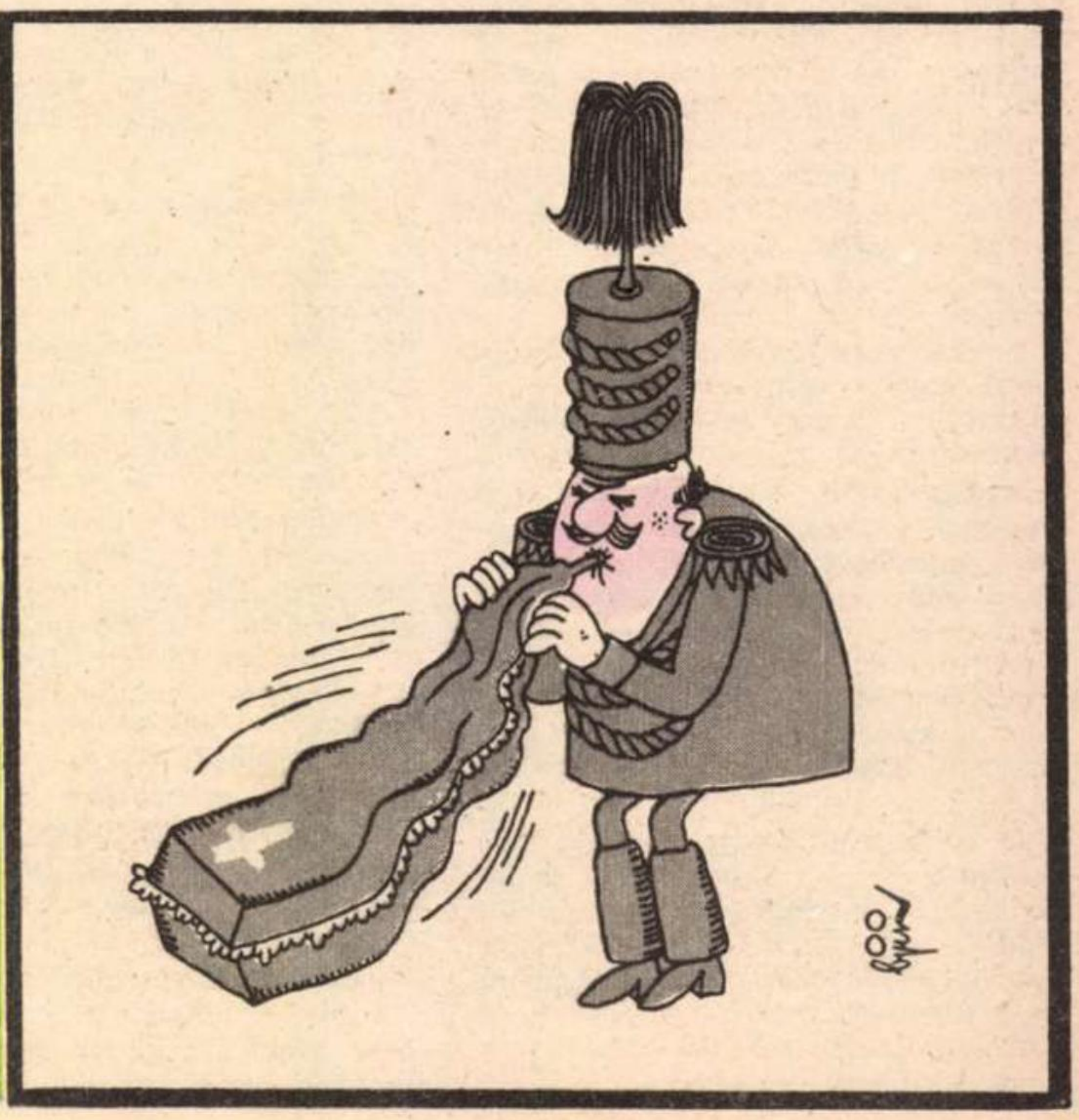

VÁROSNÉZÉS

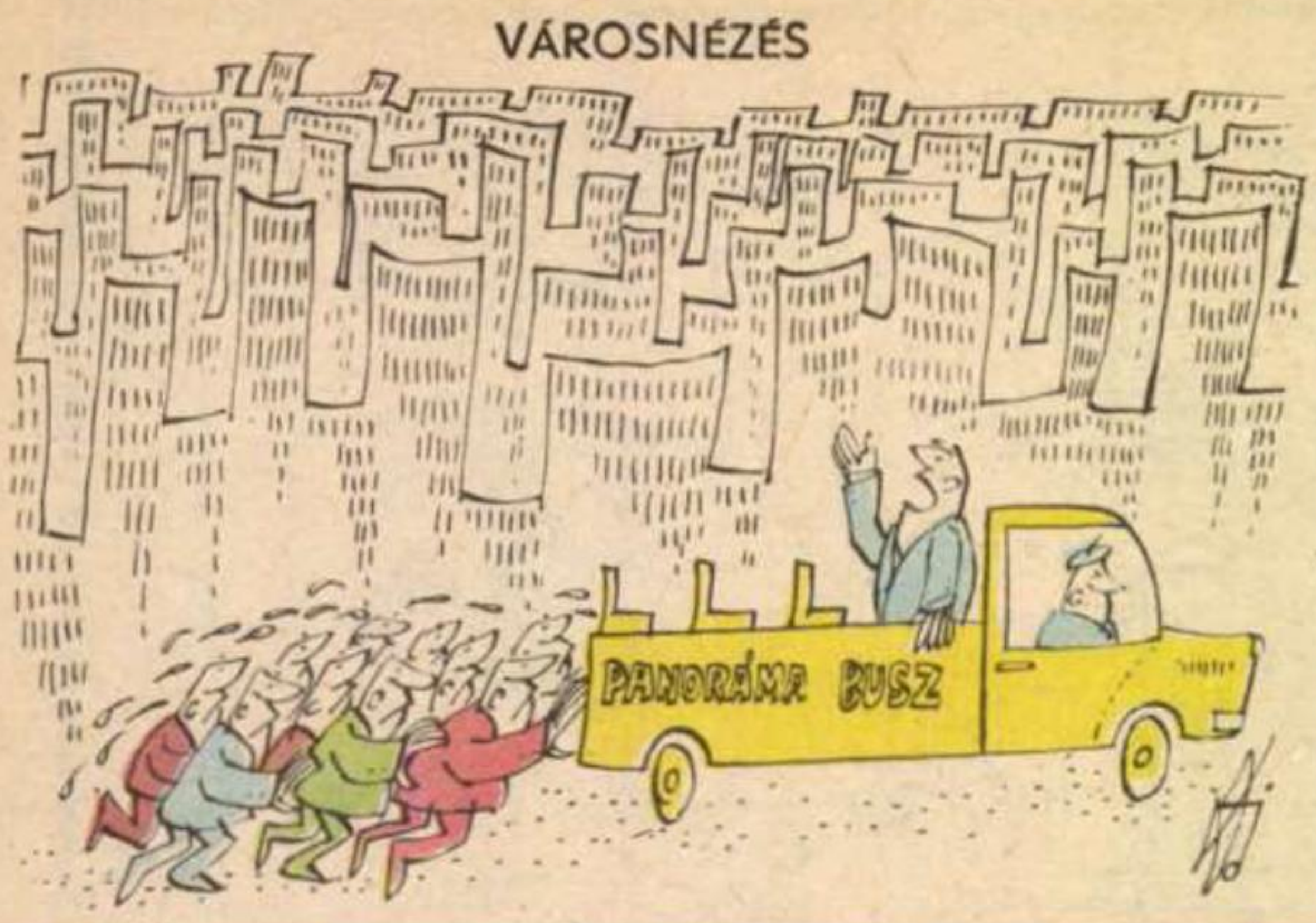

ELFAJULT PÁRHARC

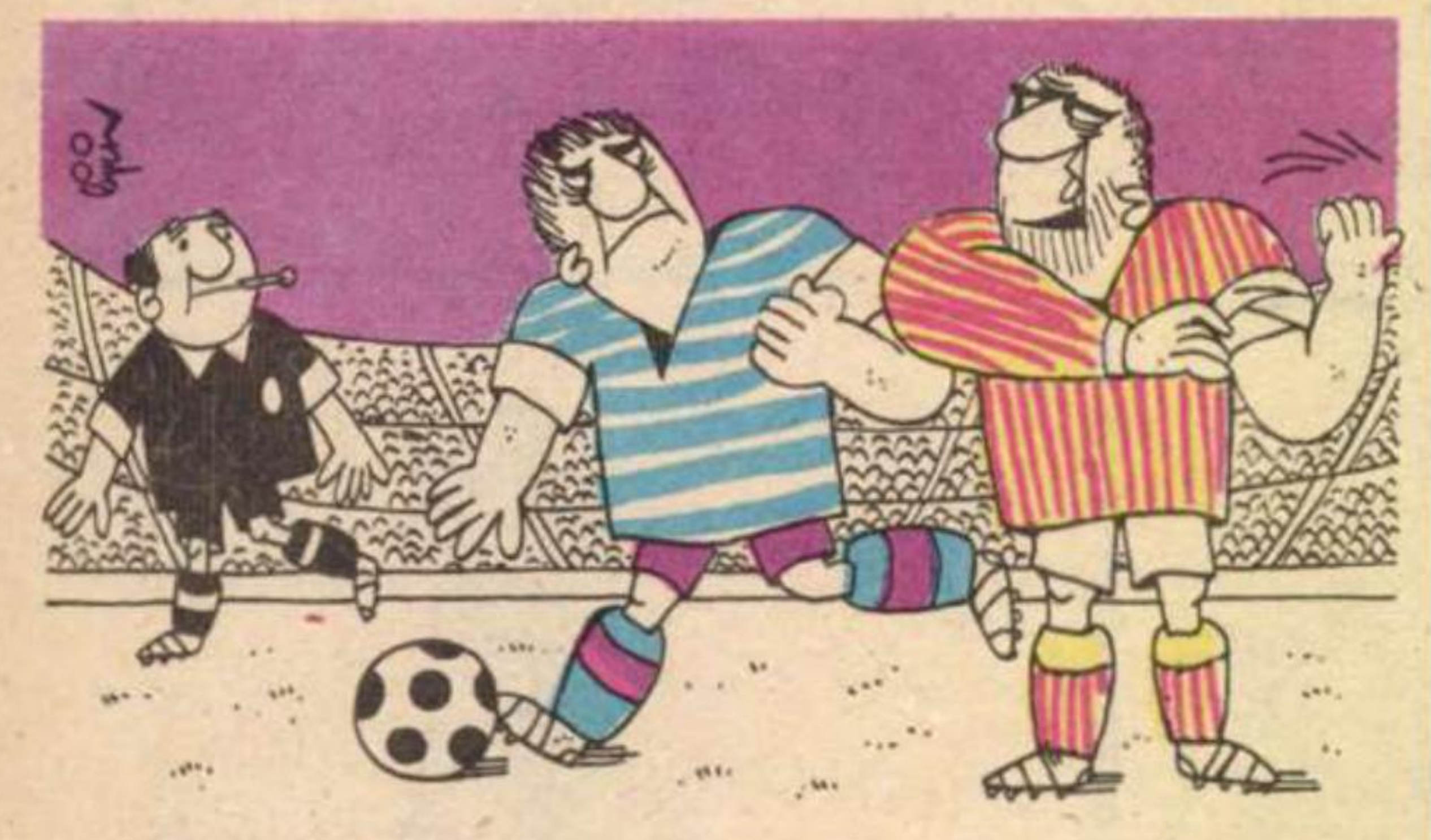

– Gyere ki a Stadion elé, ha olyan nagylegény vagy…

UTÁNFUTÓ

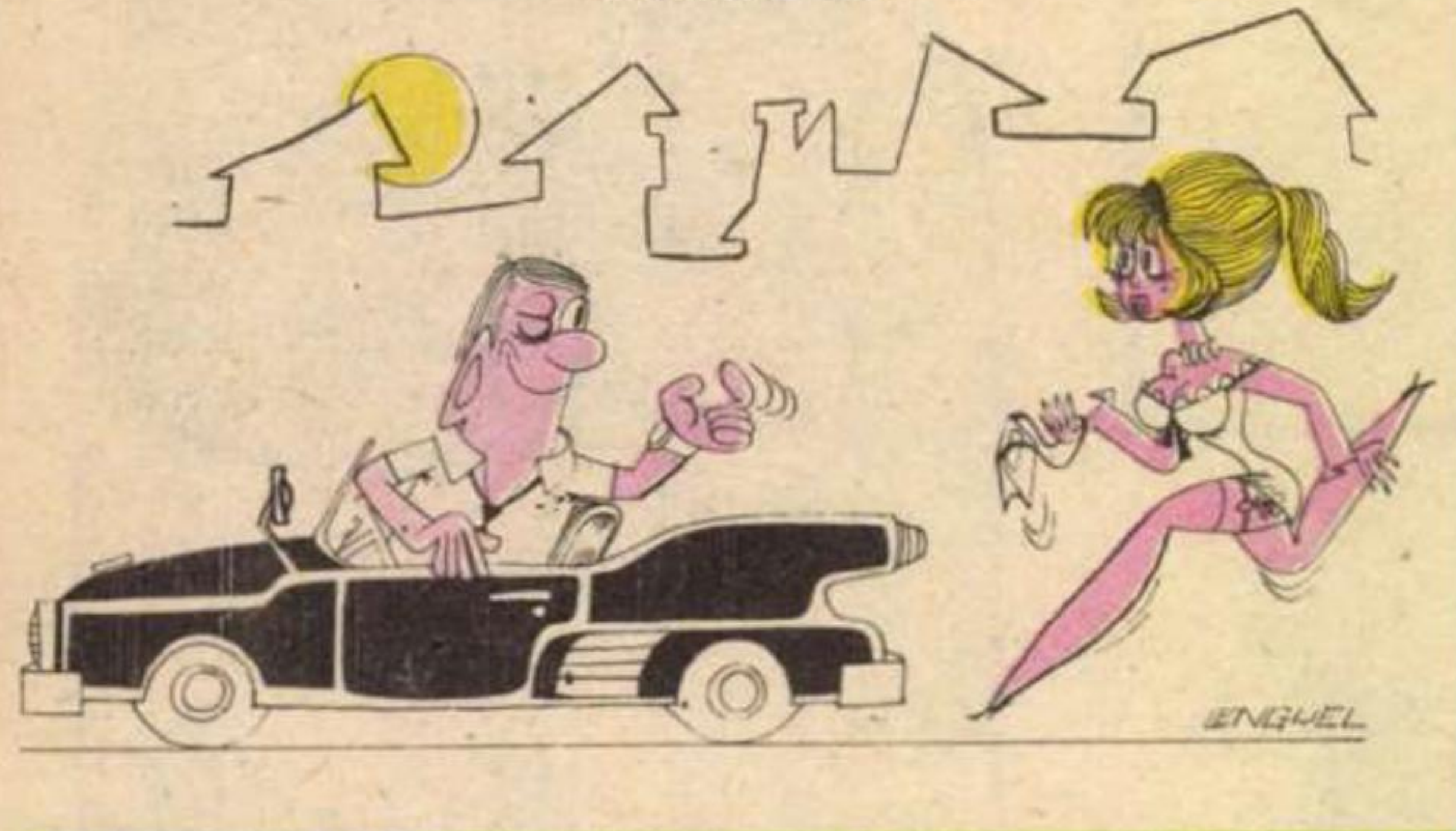

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ

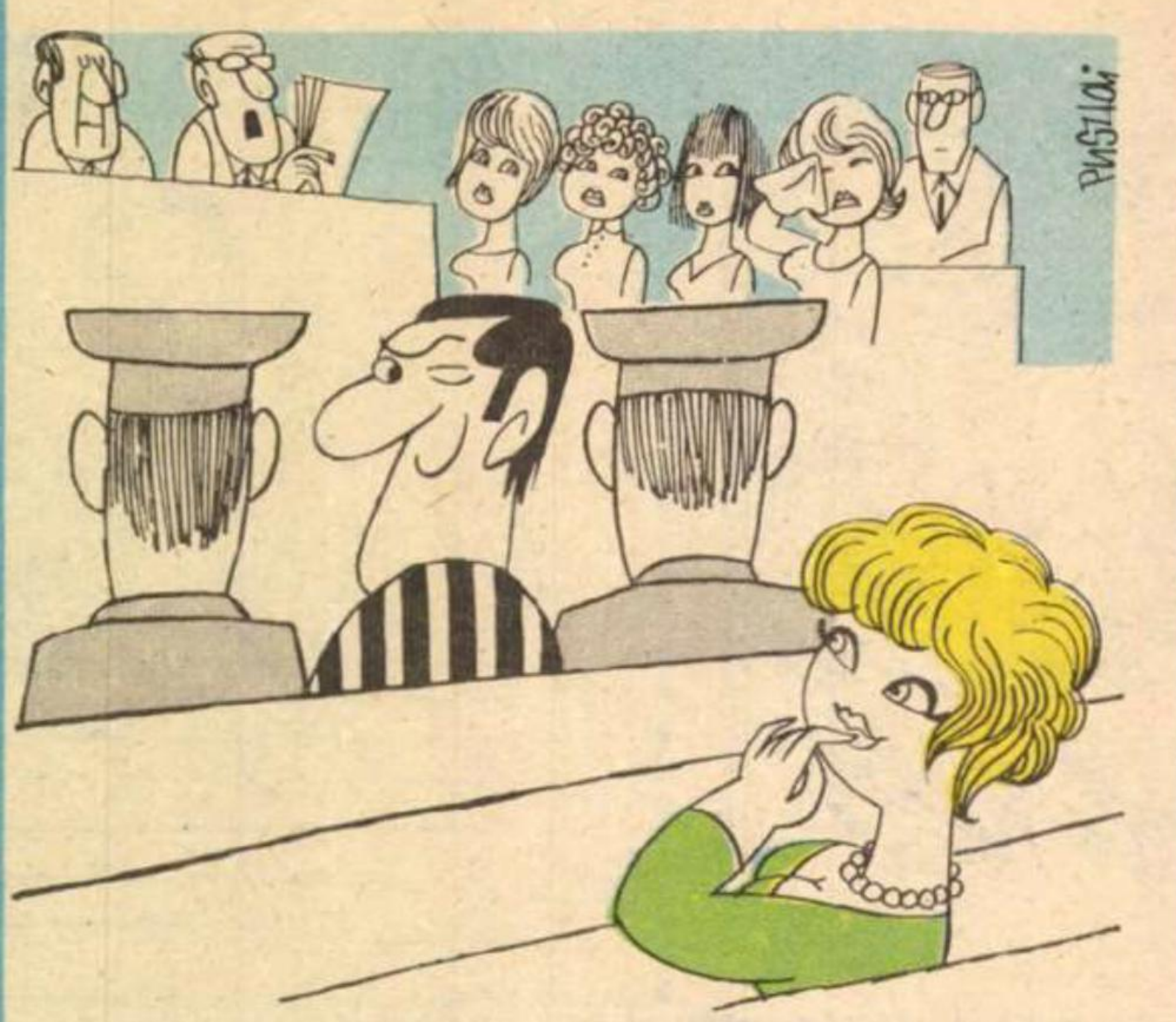

HIÚSÁG

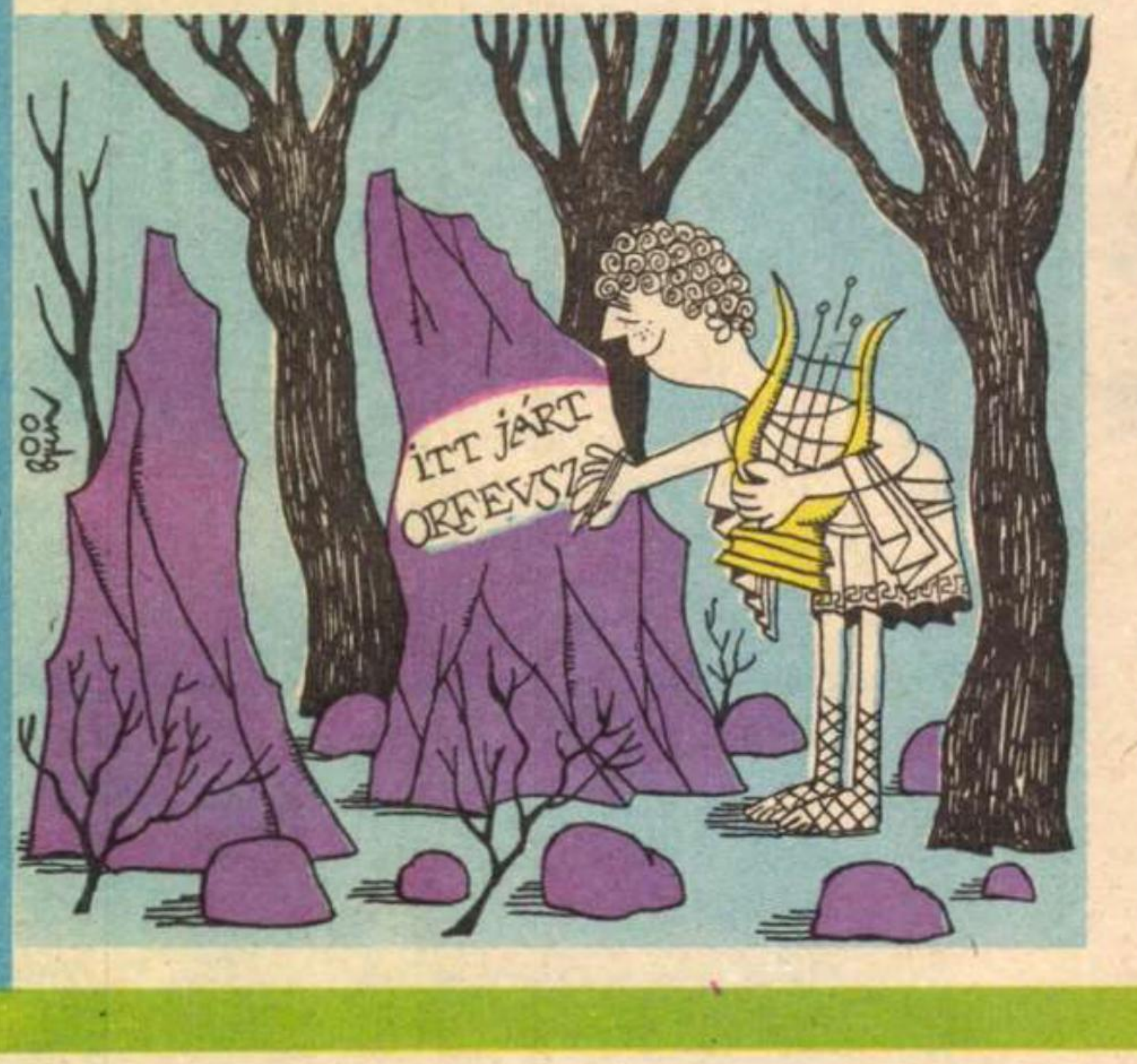

Józsi bácsi és a levelező oktatás

Józsi bácsit a szakma egyik legjobbjának ismerik el országszerte. Egyet pattint az ostorával és a ménes, legeljen bár a kiserdő mögötti réten, mint óriásgyeplőbe fogott szárnyas paripa-had megindul, szinte úszik, vagy még inkább száll hozzá. Csikós volt még a nagyapja is. Volt cseléd, egyéni gazdálkodó, s mint ilyen, lovaival ott nyargalt a kiállításokon parádézó állami gazdasági paripák legjobbjai mögött. Ma szövetkezetének büszkesége. Ebből az alkalomból hívta meg a tévé is vendégszereplésre.

A kamerapróba után némi csellengő szünet volt, s míg szereplőtársait a tévében szokásos módon sminkelték, ő hallgatózva sétált a stúdió-folyosón. Az egyik teremből cigányzene szűrődött ki. Józsi bácsi ellenállhatatlan vágyat érzett, hogy kísérettel elénekelhesse, kedvenc dalát, az „Amott legel, amott legel”-t. Meg is említette ezt egyik szereplőtársának, aki járatos volt a tévé-kulisszák világában, s azt állította, hogy erre nincs lehetőség. Józsi bácsi azonban empirikus alkat, nem vitatkozott, hanem bekopogtatott a próbaterembe. A jeles prímás csodálkozva nézte a látogatót, aki fejét megbiccentette, közölte tisztes nevét, illetőségét és foglalkozását. Ezután a prímás is bemutatkozott, s közelebb invitálta a vendéget.

Pár pillanat múlva csodálkozva füleltek a sminkszobában tanyázó földiek, mert a kiszűrődő szólóénekes hangjában kétségbevonhatatlanul Józsi bácsira ismertek.

A gyorsan nyélbeütött barátság az adás időpontjában ugyan szünetelt, de utána Józsi bácsi egyenesen a belvárosi étterembe hajtatott, s ott ápolta tovább a zenekarral.

Közbevetőleg: a tévé-szereplést egy télikabát, egy lovaglóöltöny, s egy csizma megrendelésének szándékával kötötte össze. Ebből a célból háromezer forintot hozott magával, s ehhez csapta a fellépésért kapott ezerkétszáz forintot is. Éjfél tájban lemondott a télikabátról, hajnalban a lovaglóöltönyről, reggel pedig a csizmáról, majd vonatra ült. Helyzetét tetézte azzal, hogy fellépését megünneplendő, aznap késő éjszaka tért haza. Tudta, hogy színleli az álmot a felesége, de örült, hogy nem kell szembenézni vele. Furdalta viszont, hogy mennyit nyomott az a hízó, amelynek eladására még utazás előtt adott megbízást neki. Ezért kisettenkedett a konyhába, fogott egy papírt, ceruzát és a következőket írta rá:

„Kedves Anyukám! Légy szíves írd meg, mennyit nyomott a hízó. Este rendes időben érkezem. Válaszolj: haragszol-e?”

A cédulát a kilincsre tette, hogy el ne kerülje felesége figyelmét. Este, a jelzett időben megérkezett, s a következő szövegű cédulát találta a kilincsen:

„A hízó kétszáz kiló volt. Haragszom.”

Szótlanul megvacsorázott, s aludni tért. Reggel ezt írta a feleségének:

„Kérlek, röviden, igennel vagy nemmel válaszolj: hajlandó vagy-e este tárgyalni?”

Válasz este:

„Igen.”

Amikor elolvasta, feleségére nézett. Egyszerre tört ki mindkettőjükből a nevetés. Hosszú ideig nem tudtak megszólalni, mert valahányszor valamelyikük elkezdte volna mondani a magáét, a másik fuldokolva fogta az oldalát a nevetési rohamtól. Nagysokára végre ki tudta mondani:

— Fogadom, nem tudod, hogy én min nevetek?

Az asszony legyintett, intett a fejével, hogy dehogyisnem, a kibékülés módját neveti.

Józsi bácsi a fejét rázta, potyogtak a könnyei:

— Azt is, meg azt is, hogy ha megtudod, hogy se télikabát, se csizma, se lovaglóruha, akkor tovább folytatjuk a levelezőoktatást.

Szemes Piroska

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

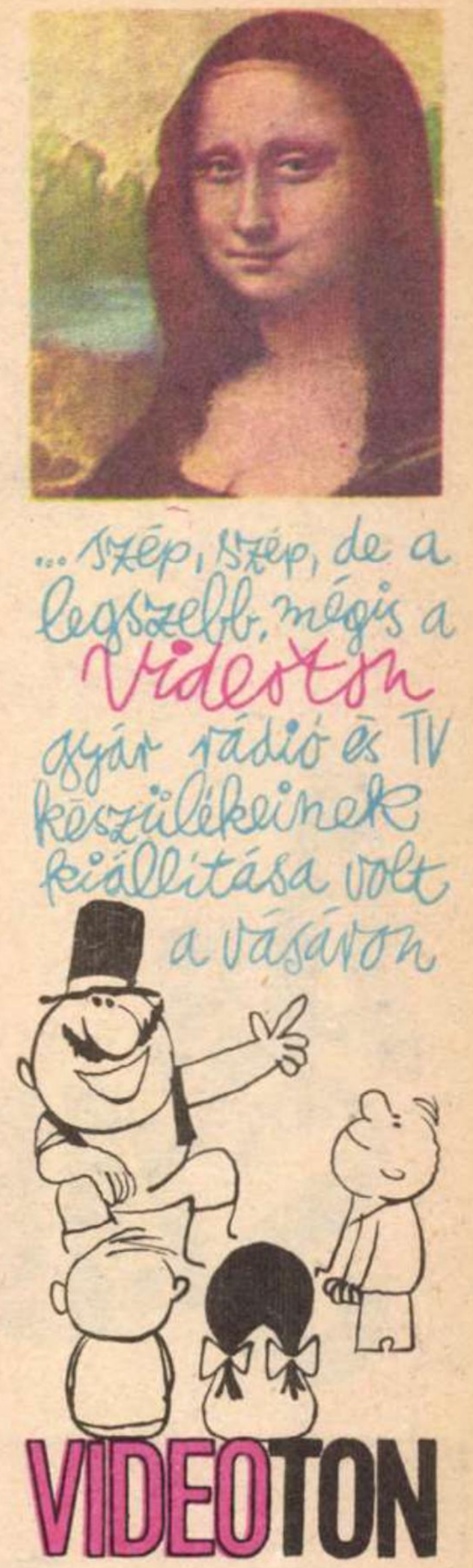
...szép, szép, de a legszebb, mégis a Videoton gyár rádió és TV készülékeinek kiállítása volt a vásáron

VIDEOTON

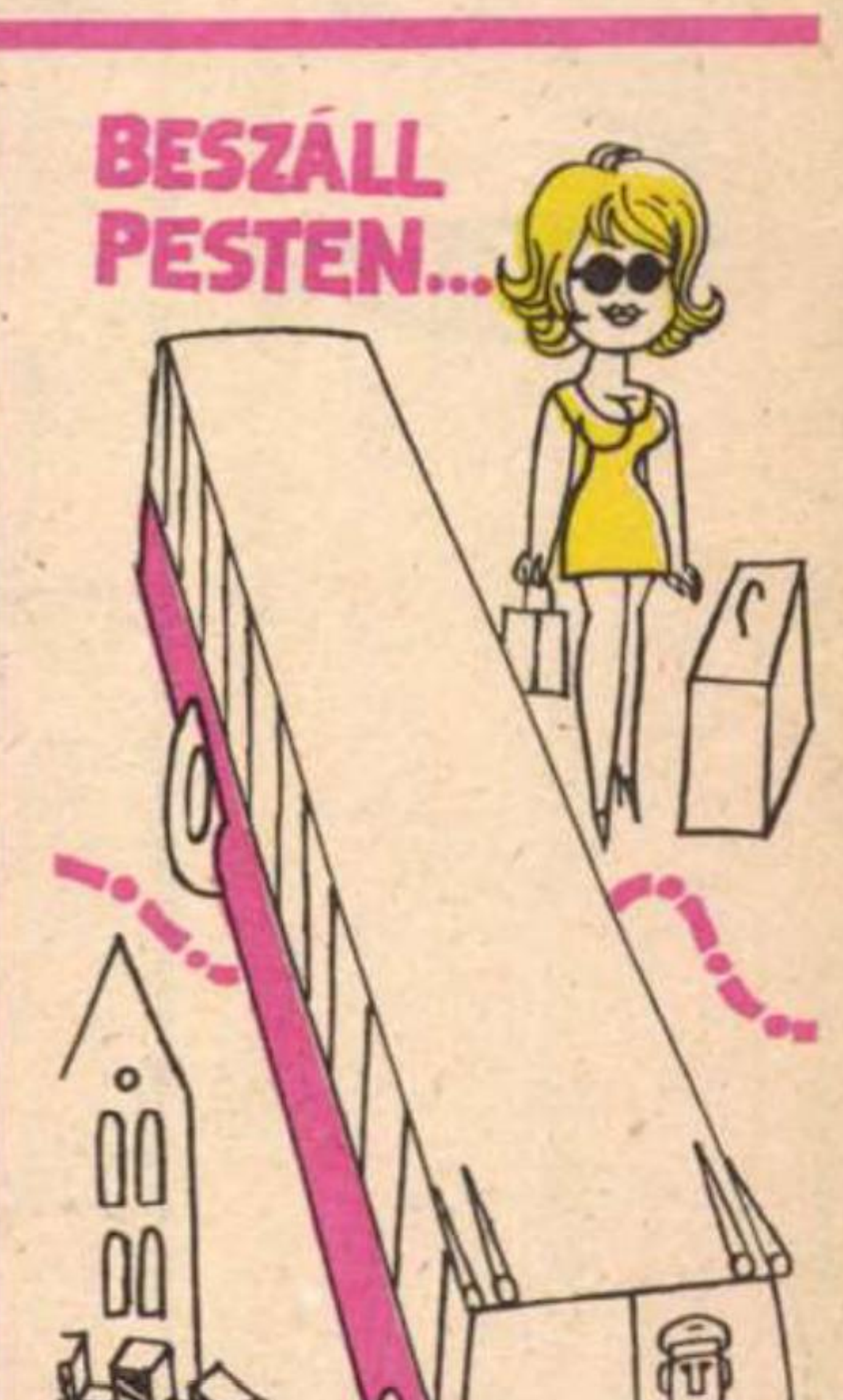
BESZÁLL PESTEN...

KISZÁLL DUBROVNIKBAN

Közvetlen **MÁVAUT** autóbuszjárat a csodás Adriára
Engels-tér 18-28-28

Váratlan látogató

-Dehogy ijedek meg!
vajaskenyérrel
megkínálhatom

KIRÁLYI KÉNYELMET BIZTOSÍT...

a BUBIV BÚTOR
MÁRKA
bubiv
BUDAPESTI BUTORIPARI
VÁLLALAT
KAPHATÓ A
BÚTORÜZLETEKBEN

● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ●

KÉT MALOMKŐ

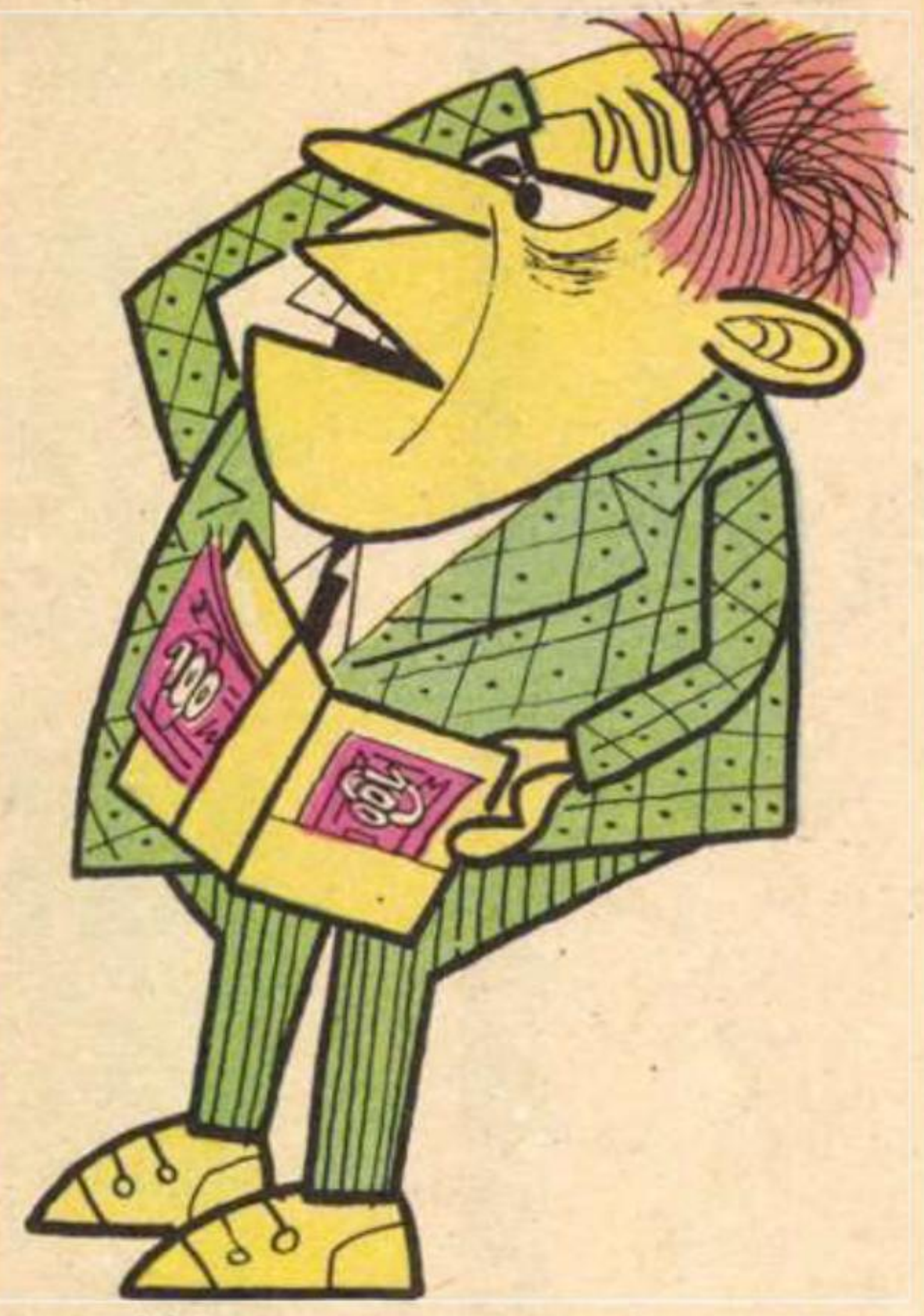

– Már magam sem tudom, mi kerül többe, ha a barátnőm vetkőzik, vagy ha a feleségem öltözik...

JÓ ALKALOM

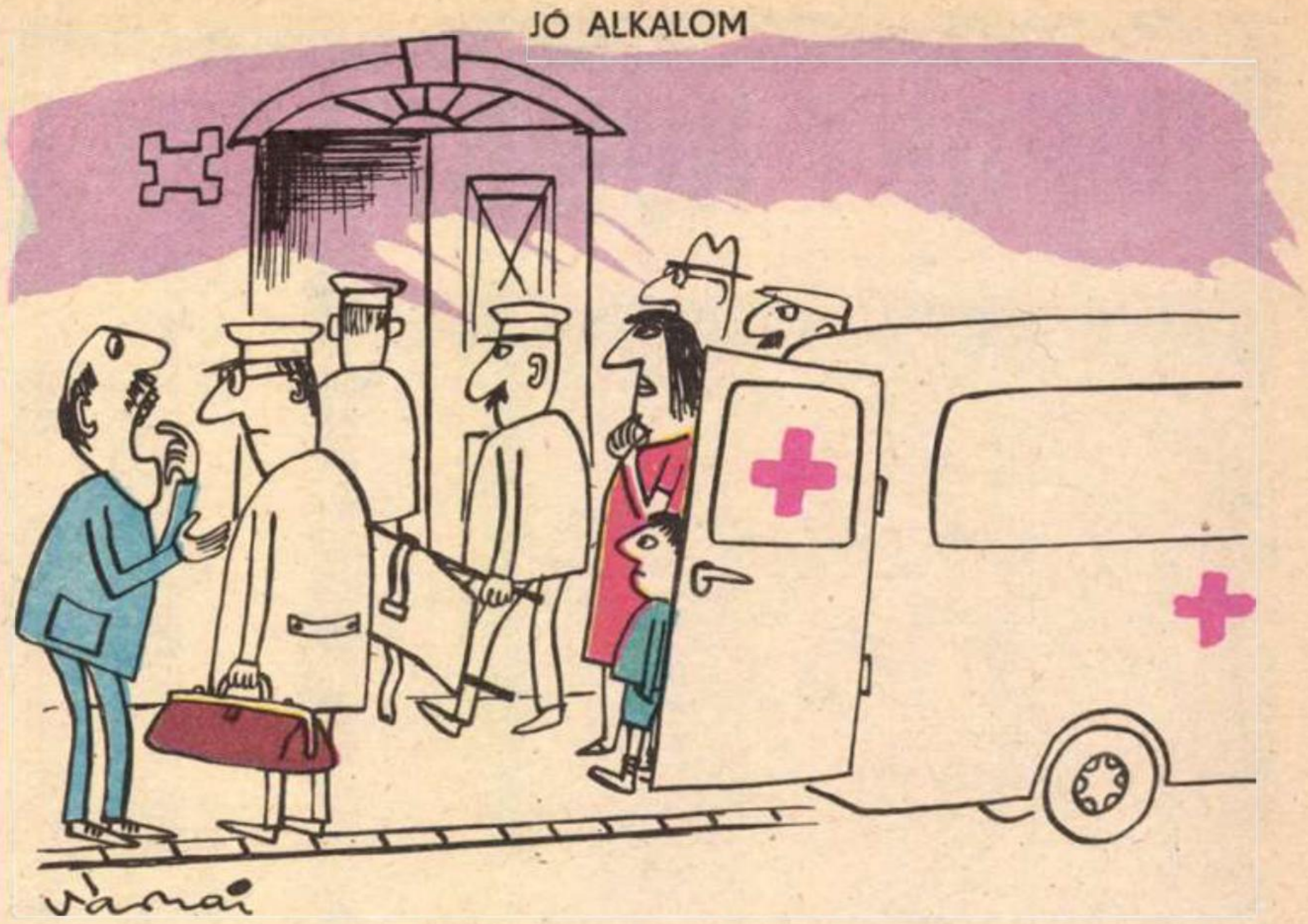

– Addig, amíg azt az öngyilkost lehozzák, megnézhetné doktor úr a torkomat...

LUDAS MATYI kereső szolgálata

Keresek, de nem találok:

— a lapokban „minden szempontból megfelelő"-ként reklámozott Diplomat golyósirónt (Lőcz László, Lovászi);

— Hadrovics—Gáldi: Orosz—magyar nagyszótárt (Hamar Istvánné, Vecsés);

— diavetítőmhöz 12 V. 35 W-os égőt (Papp Zsuzsa Komló, Gárdonyi u. 41.);

— B 41-es magnóba tranzisztort (Adonyi Ottó, Gyöngyös, Karácsondi út 9.);

— vízcsaptelepbe műanyag zárótömítést; fehér gipszet; egészségügyi papírt (Patuzzi Frigyes, Szigetszentmiklós);

— Tabán névre hallgató műszálas fonalat, kék és citromsárga színben (Obsina Béláné, Bp., VIII., Bacsó B. u. 10—12.);

— egyszemélyes fotelágyat (Halász Ferenc, Miskolc III., Bulgárföld I. ép.);

— „Kómár" segédmotorhoz láncmeghajtó fogaskereket (Tóth Lajos, Szandaszőllős);

— szemöldökcsipeszt, illetve szemöldökceruzát (Bodor Józsefné, Jászapáti, Pohor Lajosné, Baja);

— 9 mm-es keskenyfilmhez filmorsókat és kazettákat; esetleg 16 mm-es is megfelelne, abból egy kis házi barkácsolással lehetne kisebbet faragni! (Dr. Szugyi Zoltán, Barcs).

SZÉLKAKASOK

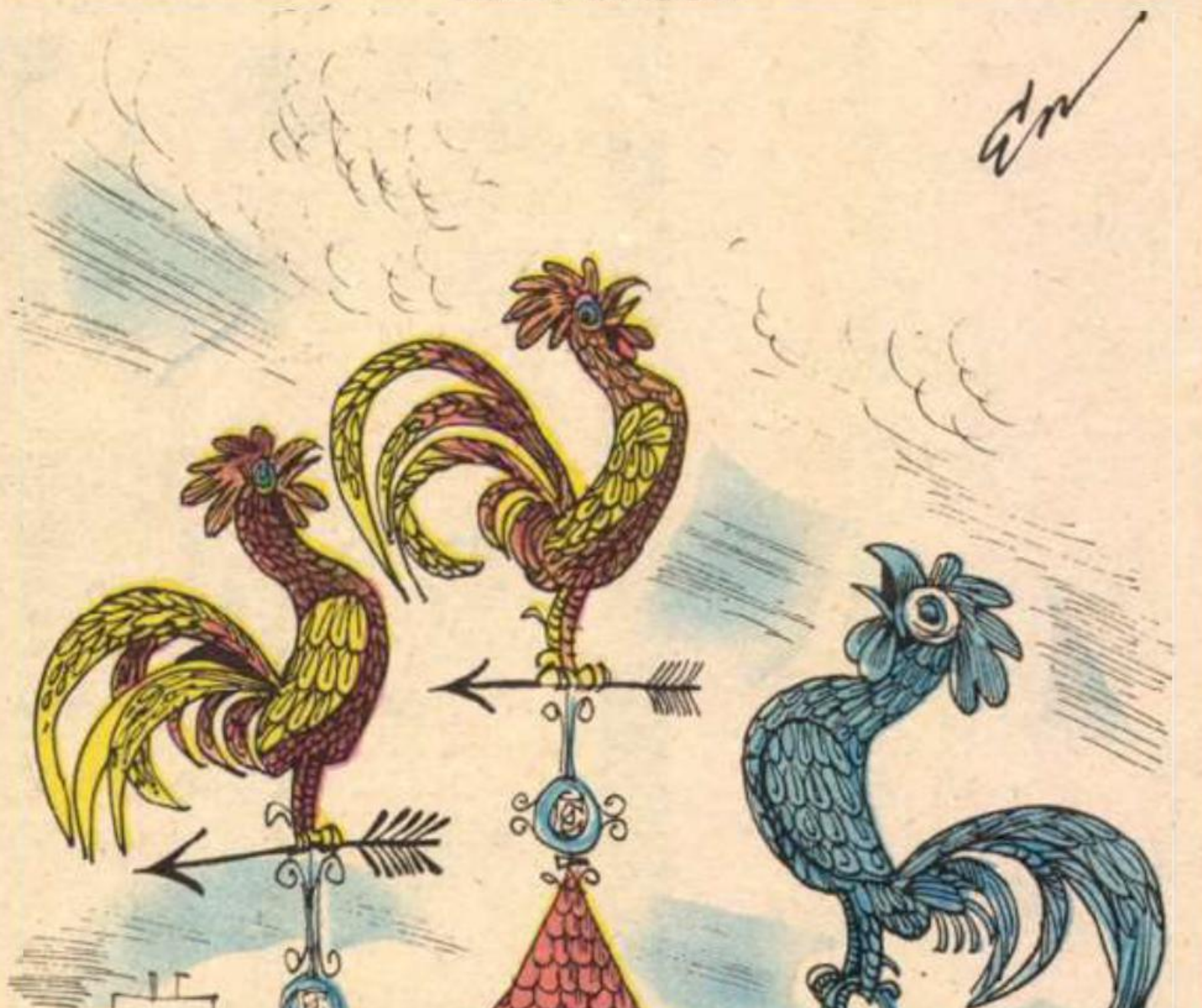

– Ez sem fog karriert csinálni, sose tudja, merről fúj a szél!...

Pesti tudósítónktól

Egy vízparti üdülőben mondja az egyik vendég:

— Ha majd meghódítjuk a világűrt, én a Napon szeretnék üdülni. Ott jó meleg van és nincsenek szúnyogok.

*

Borsót tisztít Sárika a könyvelésben. Fiatalasszony lévén, gondolnia kell a háztartásra is. És amikor egyik kartársa az iránt érdeklődik, hogy mit csinál, vállat vonva válaszol:

— Valamivel csak agyon kell ütni a munkaidőt!

*

Megtörtént...

— Halló, különleges tudakozó? Jó napot kívánok! Tessék mondani, mi van a magyar labdarúgással?

f. l.

EGY KIS MELLÉKES

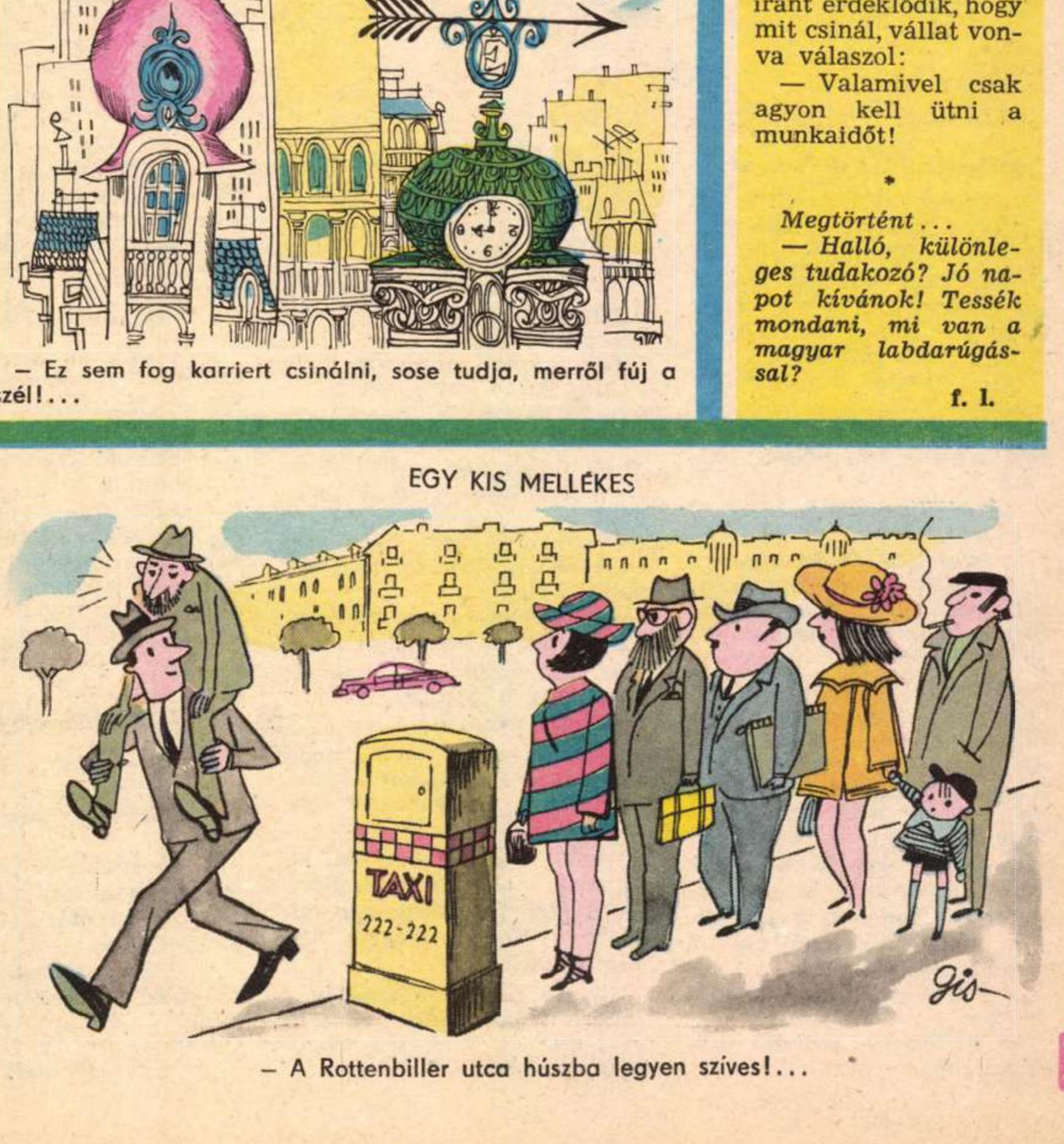

– A Rottenbiller utca húszba legyen szíves!...

IMPORT HUMOR

(Rajzok jugoszláv, német és szovjet lapokból)

EGY ARTISTAÜGYNÖKSÉGEN

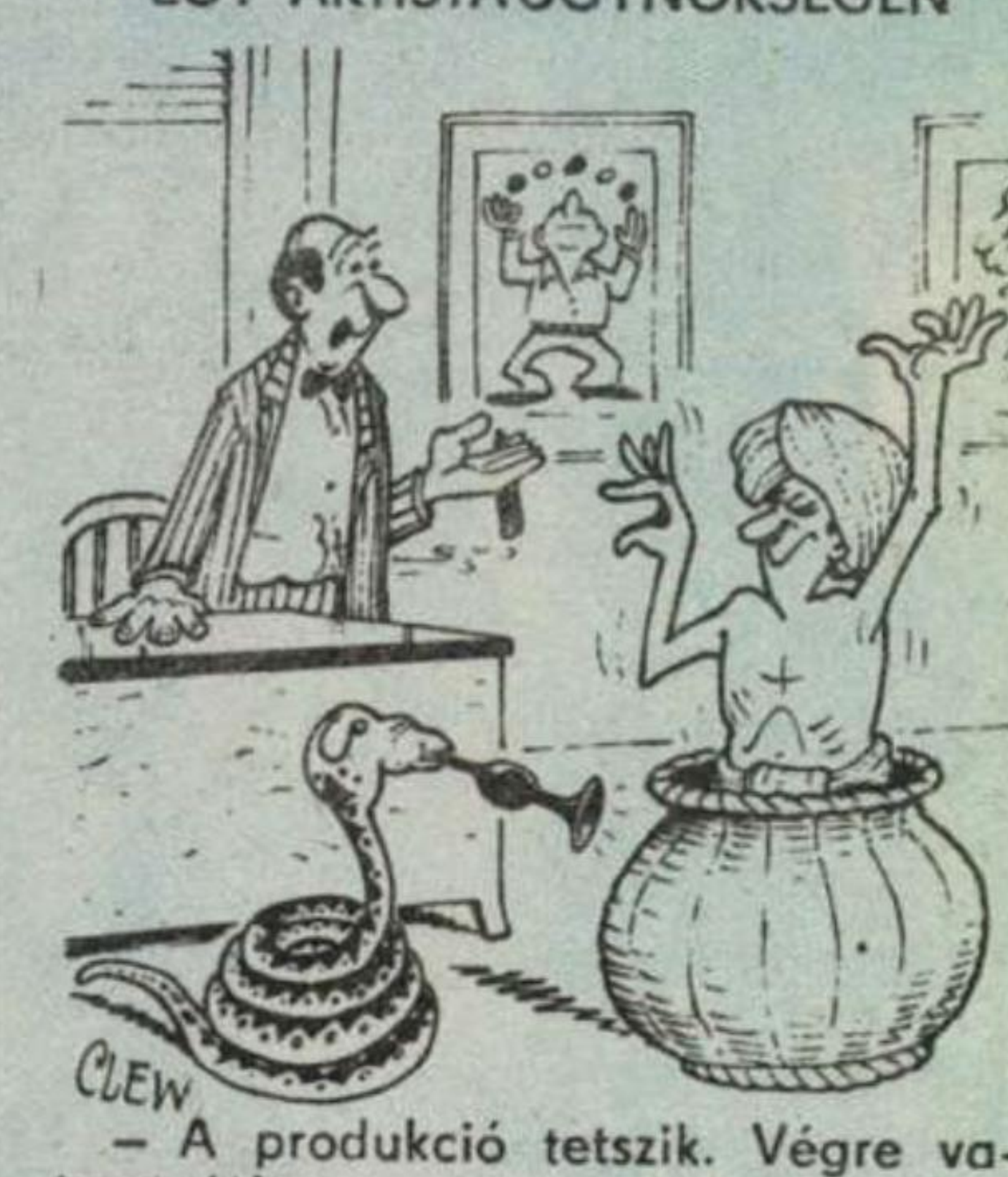

– A produkció tetszik. Végre valami új!

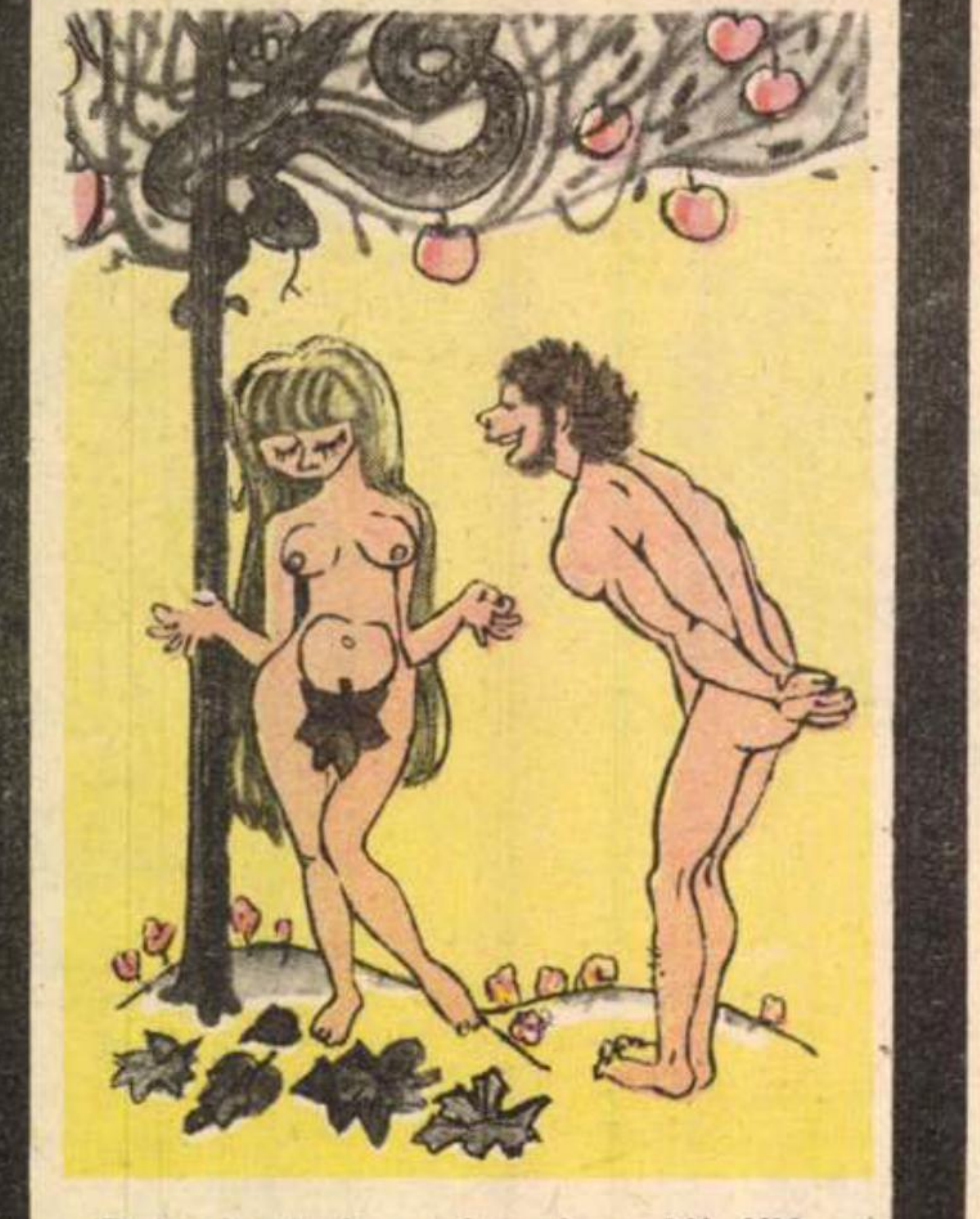

– Rajtad minden ruha olyan jól áll! ...

ÉV VÉGI ÁBRÁNDOZÁS

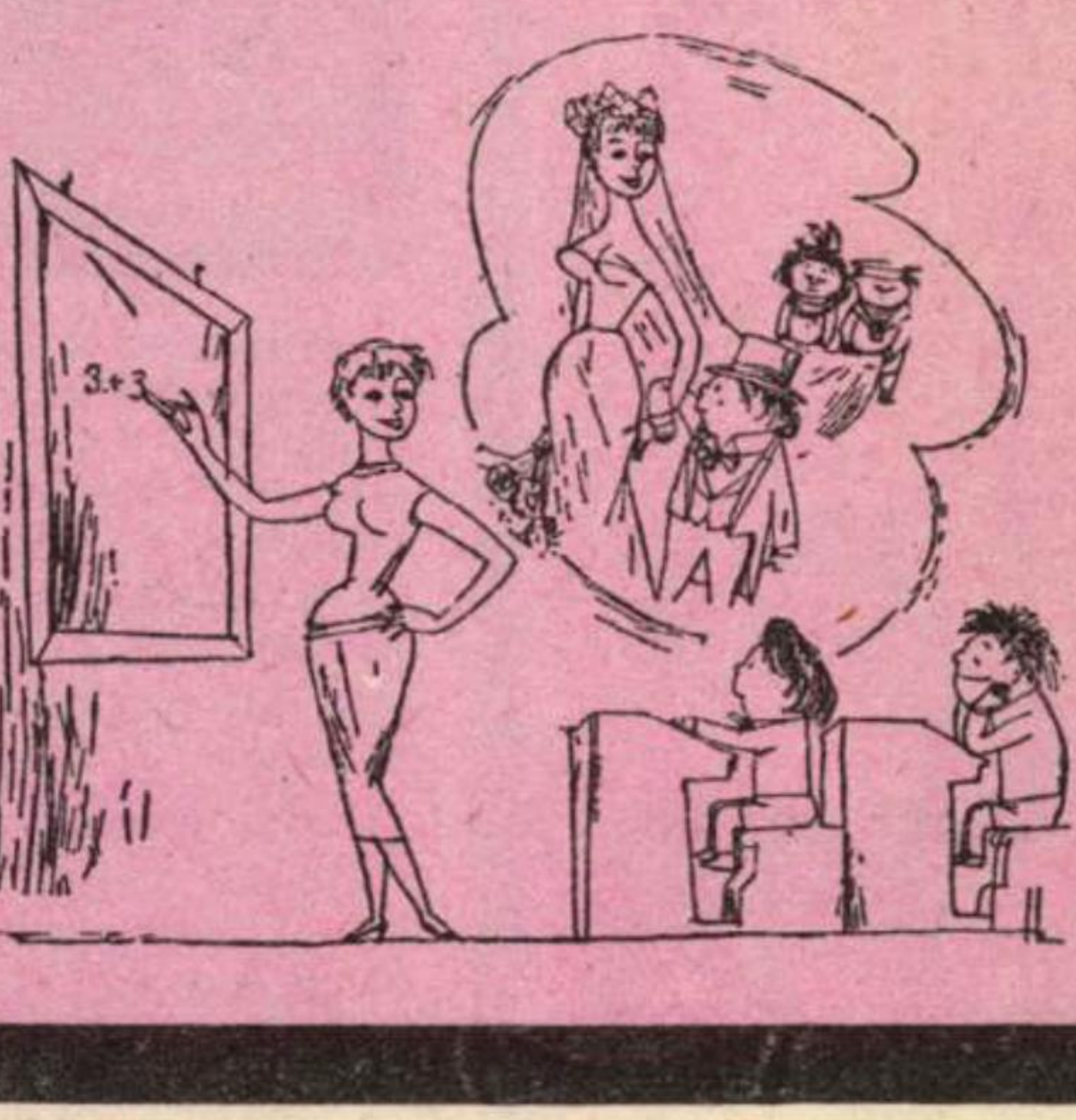

EGY TÁVOLI BOLYGÓN

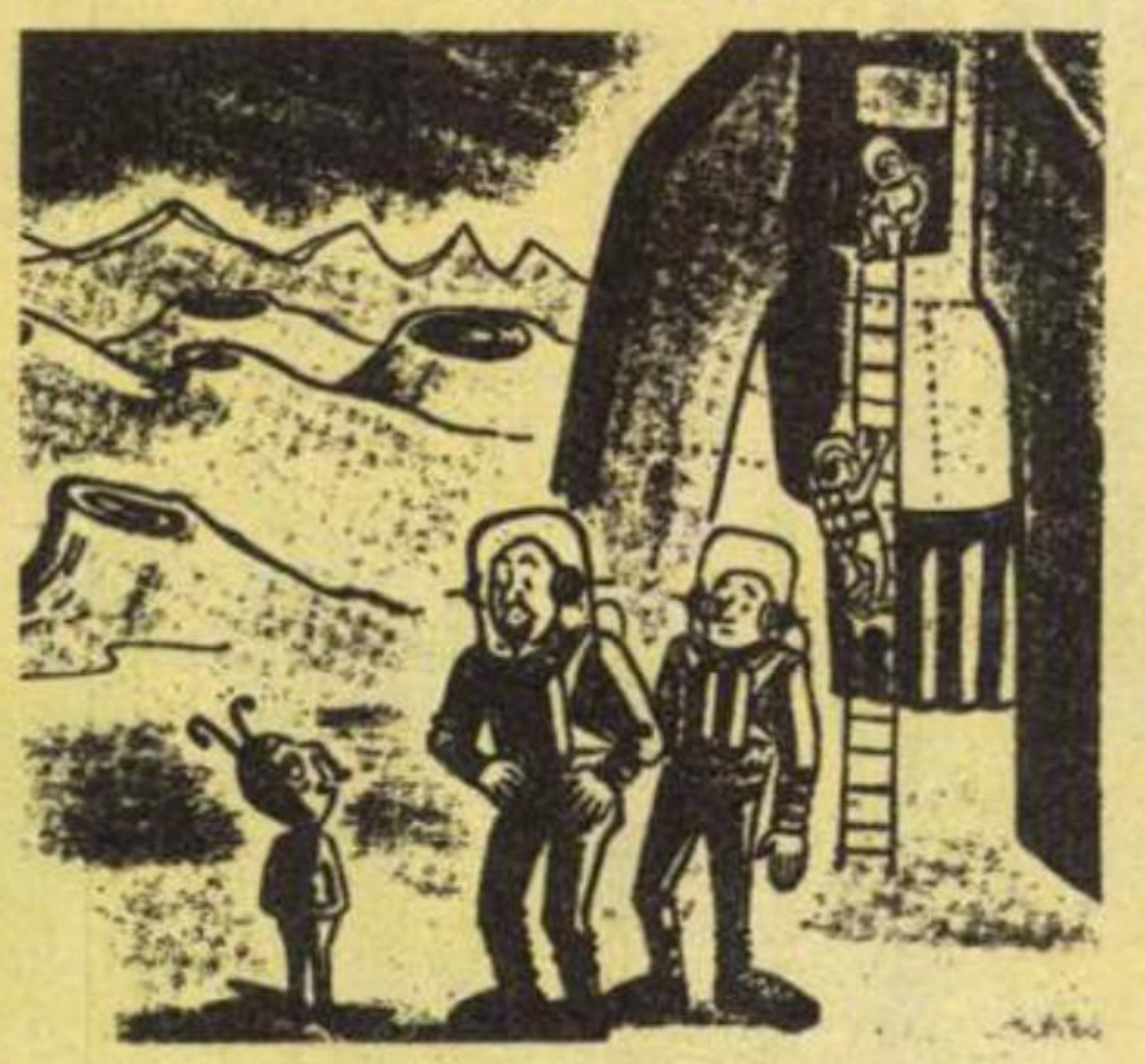

– Hogy hol vannak? Magam sem tudom, nem vagyok idevalósi ...

HÁTHA valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Jaj, úgy rohantam az előbb, mert egy fiú meg akart csókolni.

— És utolérted?

Kondor és Kelemen találkoznak.

— Milyen elegáns vagy. Megütötted a főnyereményt?

— Dehogy. Önállósítottam magam, postagalambokkal kereskedem.

— És ez olyan jó cikk?

— Pazar. Nappal eladom őket, és este visszarepülnek.

Pöttöm kis parasztgyerek didereg a piacon az anyja mellett. Valaki mondja is az anyjának:

— Micsoda dolog ilyen rettenetes hidegben ezt a kis csöppséget meleg ruha nélkül kiereszteni, hiszen megfagy szegény.

Az anyja sértődötten von vállat:

— Ért is ekkora gyerek az időjáráshoz!

— Mondja, jót tesz a légfürdő a reumának?

— Hogyne! Én is attól kaptam az enyémet!

Benőke nem készült földrajzból. Persze, felhívják.

— Beszélj a Holttengerről!

— Tanító úr kérem, holtakról vagy jót vagy semmit.

* * *

kis történetek

ABSZOLÚT FINOMSÁG

Sorsdöntő mérkőzés folyik a pályán. Egyetlen gólon múlik élet, vagy halál, illetve: kiesés, vagy továbbjutás. S két perccel a befejezés előtt 11-est ítél a bíró! Itt az óriási alkalom a győzelemre.

De a csatár mellélövi a labdát.

— *A csacsi* — csóválja a fejét egy elkeseredett szurkoló.

LOGIKUS!

A feleségem és én egyszerre néztünk az óránkra. Tudtuk egymásról, hogy mindketten arra gondolunk: jön-e? Hat órára jelentette be magát. Érezhető feszültség volt az egész lakásban. Még a vízcsap is megszűnt csepegni a fürdőszobában. A feleségem pasziánszot rakott, én a heti televízió műsor érdekességeit pipálgattam. Kipipáltam két beszélgetést, egy konferenciát és egy ankétot is. Úgy nőtt a feszültség, hogy már nem voltam ura az idegeimnek.

A feleségem összesöpörte a kártyát.

— Kijött! — mondta diadalmasan.

— Azt vetetted ki, hogy jön-e? — kérdeztem.

— Azt.

Felesleges kérdés volt, tudtam, hogy azt veti.

— De a hülyéknek valót vetettem — tette hozzá csendesebben.

Egy könnyű pasziánsz volt a hülyéknek való, majdnem mindig kijött. Feleségem nevezte így. Akkor szokta ezt játszani, ha nagyon drukkolt, hogy teljesüljön, amit gondolt.

— Hat óra múlt öt perccel — hervasztottam én is a reményeinket.

De ebben a pillanatban csengettek, és ott állt az ajtóban a „Megbízható” főzőmindenes, a Magyar Nemzet hirdetési rovatából.

— Bocsánatot kérek, hogy késtem — mosolygott kedvesen —, de nagyon rossz erre a közlekedés.

— Ó, meg fog javulni! — mondta mohón a feleségem. — A férjemnek van egy barátja a Közlekedésügyi Minisztériumban.

Gizike aztán végignézte a lakást. Mindennel meg volt elégedve. A bérben is megegyeztünk.

— Hát akkor rendben lennénk! — tört ki egy megkönnyebbült sóhaj a feleségemből.

— Hát igen — felelte Gizike. — Most még csak informálódok. Bemegyek a házmesterékhez, meg aztán tetszenek adni egy-két címet ...

MŰVÉSZLÉLEK

A barátnőm bemegy egy elegáns belvárosi üzletbe. Elébe suhan finom mosollyal egy elárusítókisasszony.

— Bélést kérek — mondja a barátnőm.

— Bélést? — jelenik meg egy árnyék a gondosan színezett arcon, s ott is marad. Aztán néhány vég bélést tesz a pultra, s míg a barátnőm válogat, tűnődve, mélázva néz egy pontot barátnőm feje felett a falon.

A barátnőm kiválaszt egy anyagot.

— Nem fog? — kérdezi.

— Én azt nem tudom — feleli sértett hangsúllyal, s ellibeg.

A barátnőm vár, vár, végül is megkeresi az üzletvezetőt, s előadja esetét az elárusítókisasszonnyal és a béléssel.

— Hja, a Margó! — húzza fel szemöldökét az üzletvezető. — Margó csak szövetet szeret eladni. De bélést?!

Fendrik Ferenc

ÖNKISZOLGÁLÓ BOLTBAN

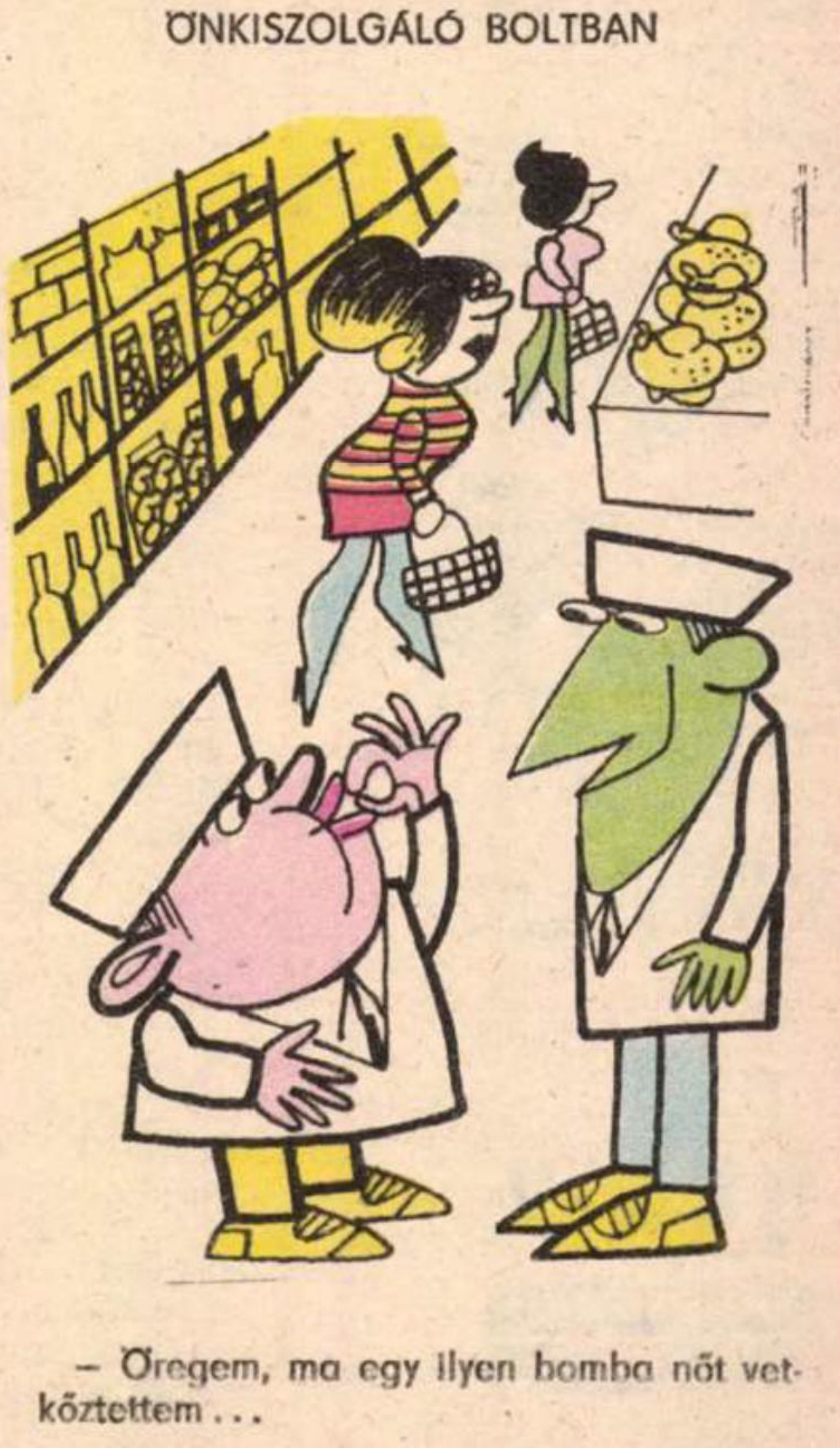

– Öregem, ma egy ilyen bomba nőt vetkőztettem ...

Fehérvári anziksz

Nevezetes város Fehérvár: itt koronázták ötszáz éven át a királyainkat, itt jelentette ki II. Endre 1222-ben: „A boldogságtól ordítani tudnék...”

Pardon, kissé összekevertünk két jelentős történelmi eseményt: az Aranybulla kihirdetését, meg az idei Made in Hungary (zónaközi minitáncdalfesztivál) eredményhirdetését. Dehát annyi történelmi emlék fűződik ehhez a városhoz, hogy nem is csoda, ha belegabalyodik az ember. Különben Fehérvár hazai városaink doyenje: idestova ezeresztendős, 1972-ben rendezik meg a millenáris ünnepségeket. A nagy évfordulót, úgy hírlik, jelentős alkotásokkal akarják megünnepelni. Többek között, remélhetőleg, ekkorra elkészül a móri úton épülő autószerviz is!

Amelynek egyébként már tavaly kész kellett volna lenni...

* * *

Két gyerek álldogál a város különlegessége: a virágóra előtt.

— Vajon hány óra lehet? — tűnődik az egyik.

Mire a másik:

— Hát nem látod? Hat árvácska múlt öt petuniával!

DRÁGÁK A HELYÁRAK

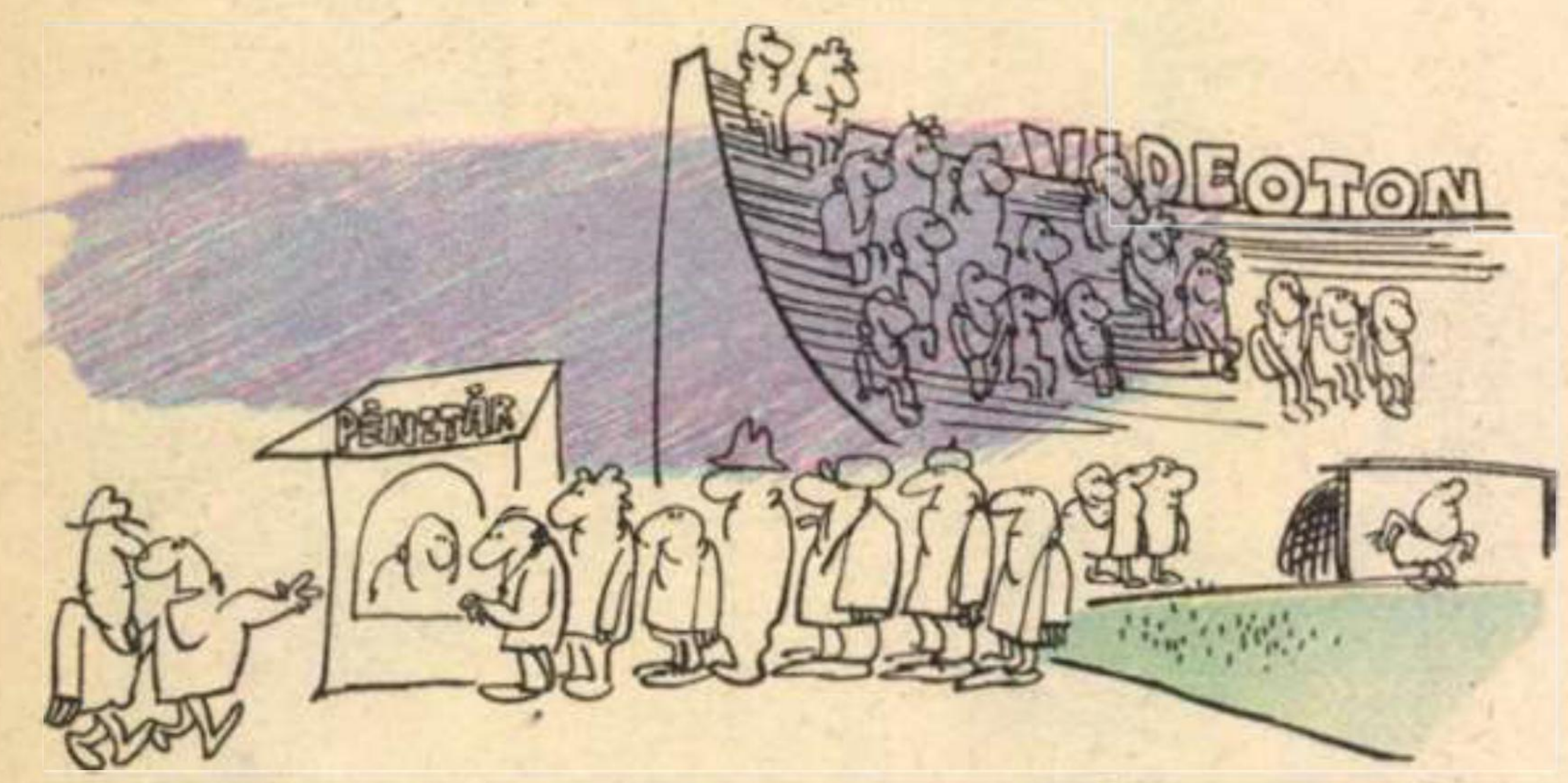

– Minden kihagyott gólhelyzet után visszatérítünk a jegyek árából.

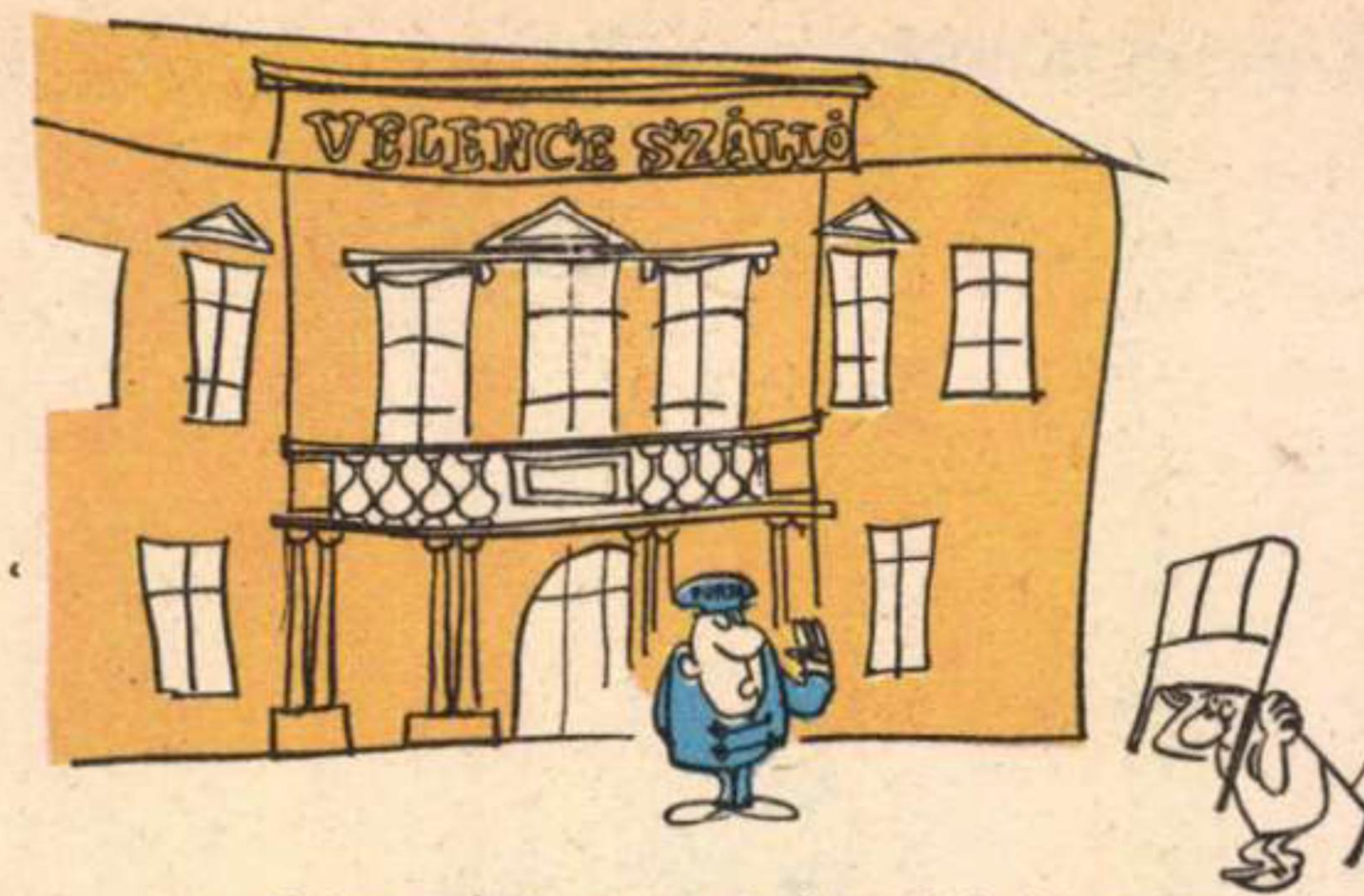

– Sajnos, így sem tudunk szobát biztosítani.

A honi vendéglátás történetében nagy szerepet vitt hajdan a fehérvári Veres Szív fogadó. A helyiséget nemrégiben renoválták, s akkor többen is javasolták, hogy az újból megnyíló vendéglátó intézmény vegye vissza hagyományos nevét. Az illetékesek fontolóra vették a javaslatot, de nyilván nem láttak benne elég fantáziát, ezért egy sokkal hangzatosabb nevet írtak a homlokára: „BISTRO”.

* * *

KÖZÉPKORI FEHÉRVÁRI HARCOS

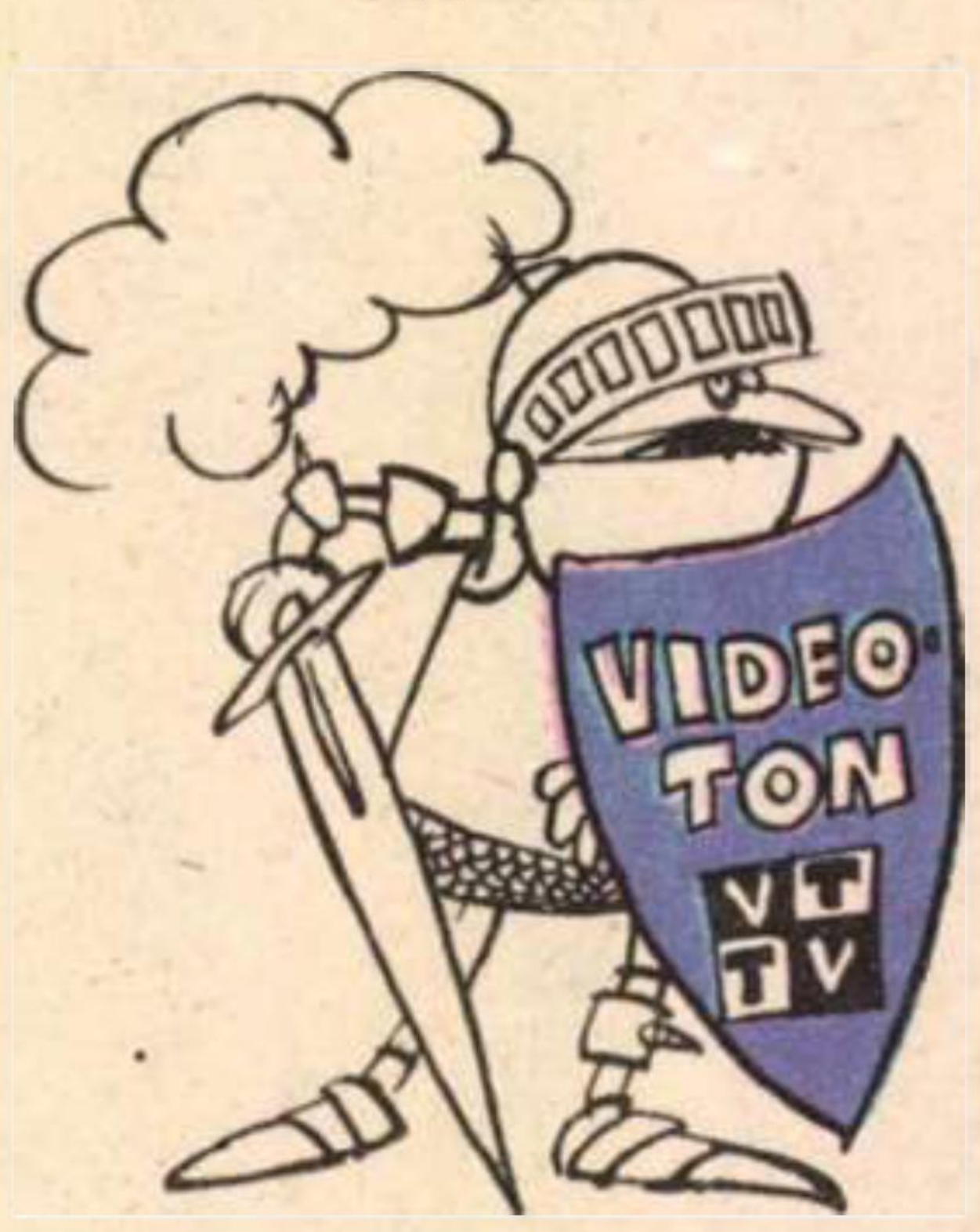

A Könnyűfémmű meghívott öt jeles szobrászművészt, hogy ott az üzemben alkossanak a gyár által feldolgozott nyersanyagból: az alumíniumból. El is készült öt modern szemléletű alkotás, ki is állították őket — az Új Írás hasábjain, meg a gyár feltúrt udvarán. A város vezetői szerették volna a nemrégiben lezajlott Alba Regia-napok alkalmából kiállítani ezeket a műveket a Rózsás-kertben, hogy hadd lássák a város lakói és az odasereglő turisták is. Ám ez a szándék — rajtuk kívülálló okokból — meghiúsult...

*

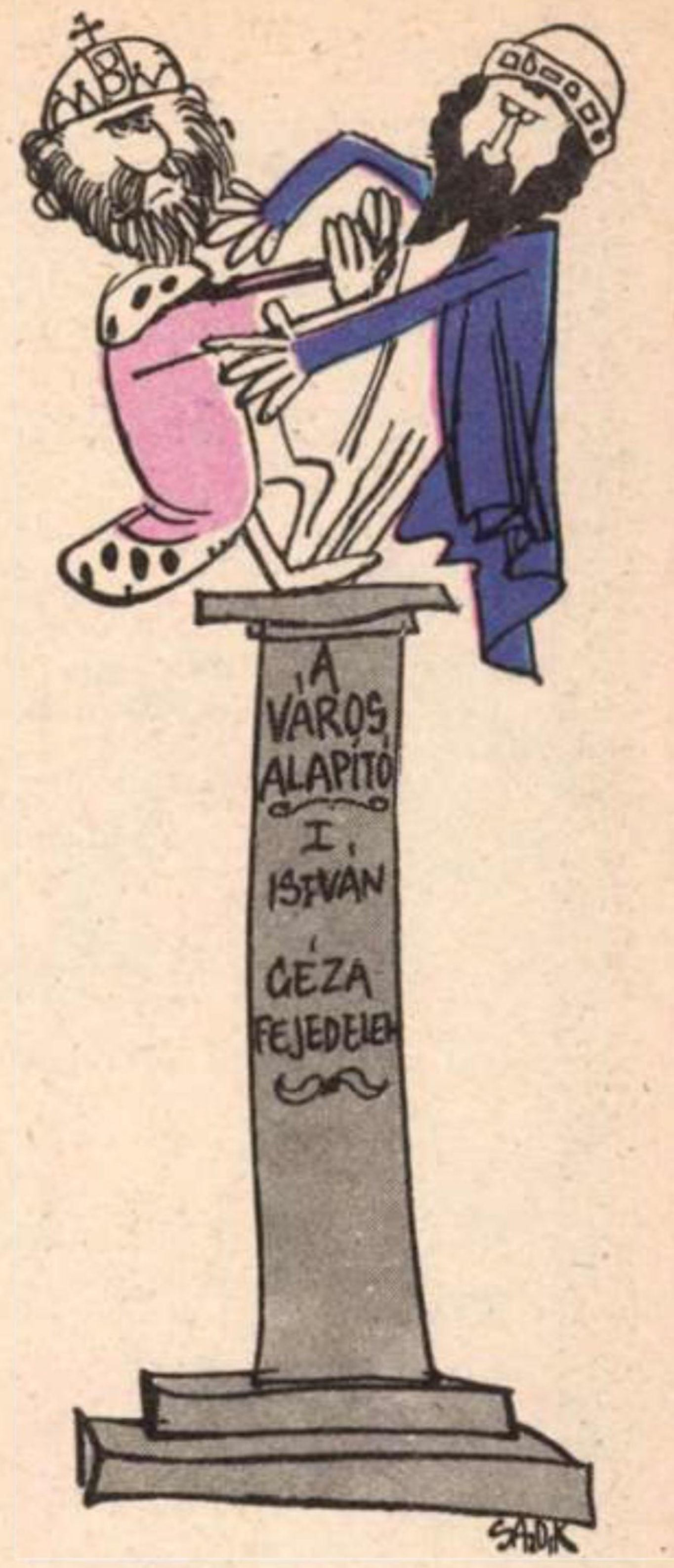

Most derült ki, hogy nem I. István, hanem Géza fejedelem alapította a várost.

Árva talapzat áll magába' a Lakatos utca lábjába' — mert húsz év óta nem találtak rá méltón odaállítható szobrot a jó fehérváriak. De mit is számít húsz év egy ezeréves város történetében?

(Radványi—Sajdik)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

OLAJJAL SZAGTALANÍTOTT — ÉTKEZDE

Hajdanában-danában az igen tisztelt vendég csupán zsebre szorított kézzel és gallérba húzott nyakkal mert belépni a Lottó Étterembe. Alapjában véve talponálló volt ez: a közeli Fehér Ökör méltó párja, afféle késdobáló hely. Mindegy, a forgalom így is óriási volt: befolyt naponta huszonötezer forint, s kifolyt: négy hektó bor, nyolcvan liter röviditál, s tíz hektoliter sör. Falnivaló? Ötezer forintnyi.

1964. szeptemberében bezárták a jeles helyiséget. Megindult az átalakítás. Két évig kopácsolgattak rajta, benne, s körülötte. No, ismerjük el: a főváros egyik legkorszerűbb és legkényelmesebb önkiszolgáló vendéglőjét sikerítették elő. Reggel 6-tól este 10-ig naponta több mint négyezer vendéget szolgálnak ki ízletes meleg étellel, nagy választékban. A forgalom? Nyitás után fél évvel elérte a havi 850 ezer forintos átlagot!

Ma? Az ételek, italok, változatlanul megfelelőek. A kiszolgálás szívélyes. Az árak normálisak... De a tisztaság „eszközlésével” nem érthetünk egyet. A kövezet naponkénti felmosása során ugyanis valami lesújtó illatú fáradtolajat használnak. Ez a garázs-szag aztán frigyre lép a finom levesek, főzelékek, sültek szagával, gazdagodik s kiegészül kávéillattal. Ha a vendég szóváteszi, kedvesen megdicsérik: milyen kitűnő az orra! Ám a vezetőnő eloszlat minden illúziót: a kőpadozat tisztítására ezután is csak az olajat van módjukban használni.

...De akkor legalább ruhaszárító csipeszt is mellékeljenek az étkészlet mellé, amivel az igényesebb vendég befogatja az orrát, amíg eszik!

H. F. I.

KÉSZÜL AZ ÚJ MAGYAR FILM

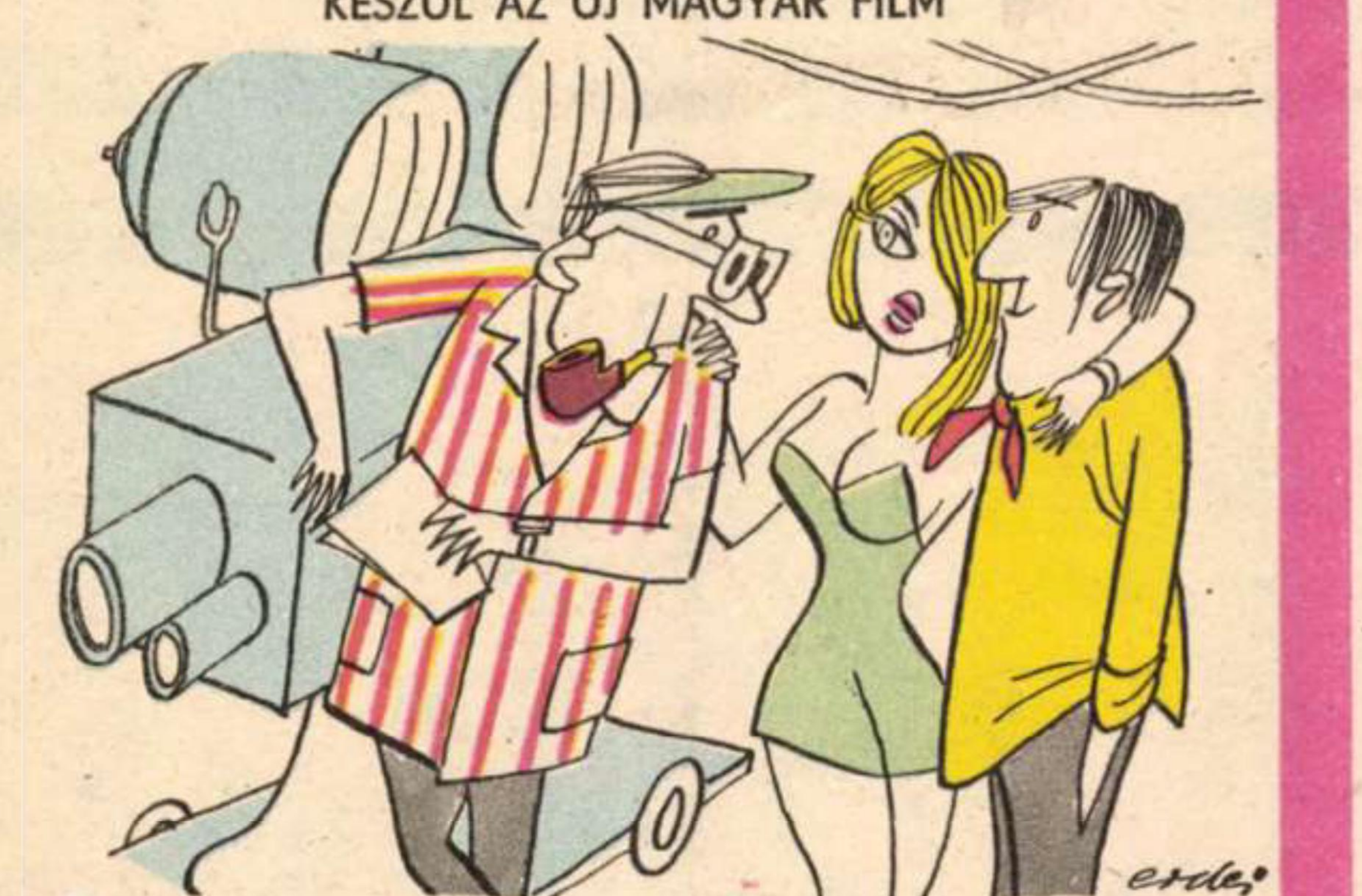

– Amint megérkezik az ágy, kezdhetjük...

BABONÁS ASSZONY

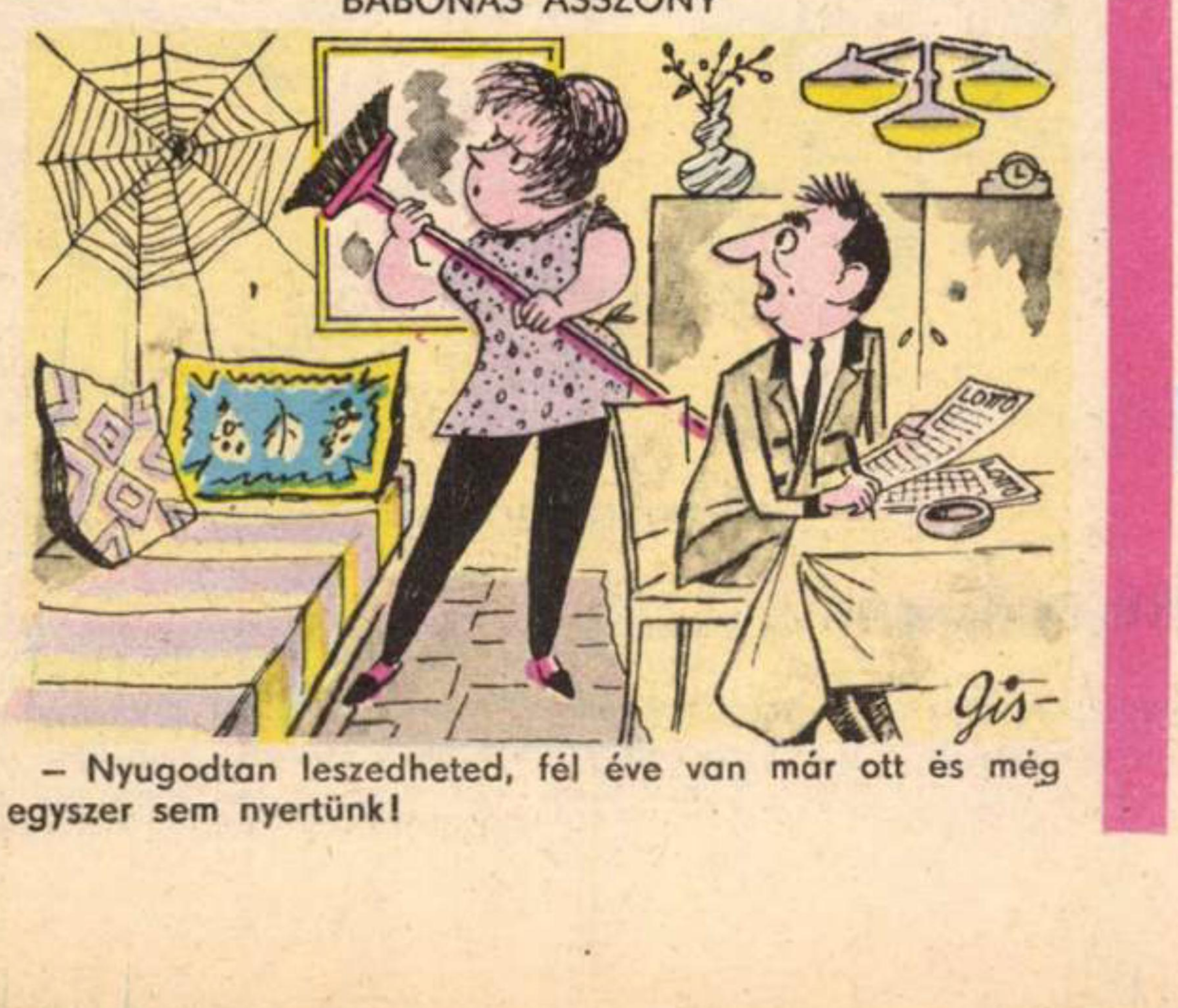

– Nyugodtan leszedheted, fél éve van már ott és még egyszer sem nyertünk!

RÉBUSZ

A 21. sz. rejtvényünk megfejtése:

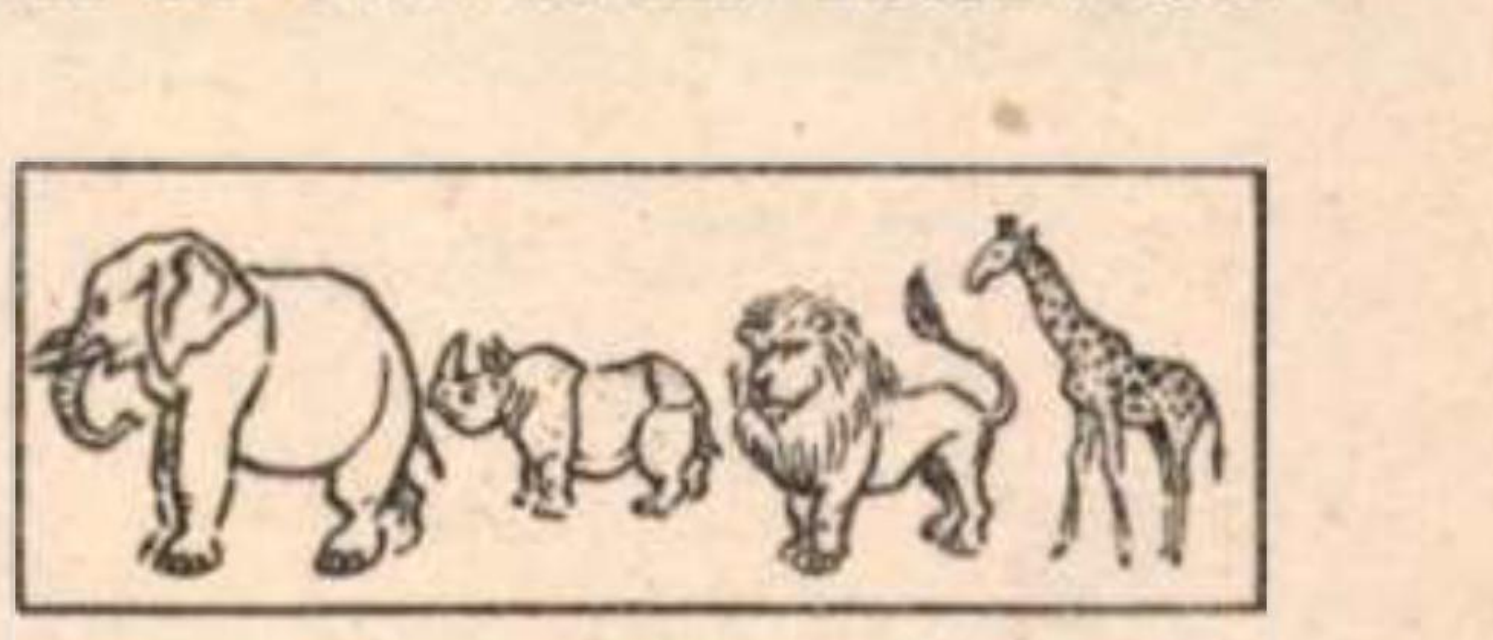

Sorvad

A 100 forintos díjak nyertesei:

Kovács Józsefné, Sóskút, Mártírok u. 5.

Bódi Sándorné, Szolnok, Ságvári E. u. 2.

Szabó József, Budapest, VII., Vörösmarty u. 15.

23. SZ. REJTVÉNYÜNK

VADÁÁÁÁÁÁSZAT

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb június 14-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

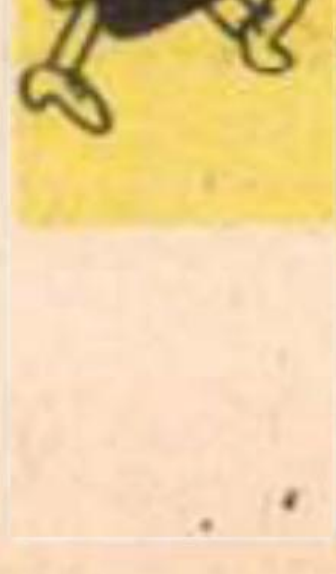

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

NAGYZÁSI HÓBORT

Pusztai Pál rajza

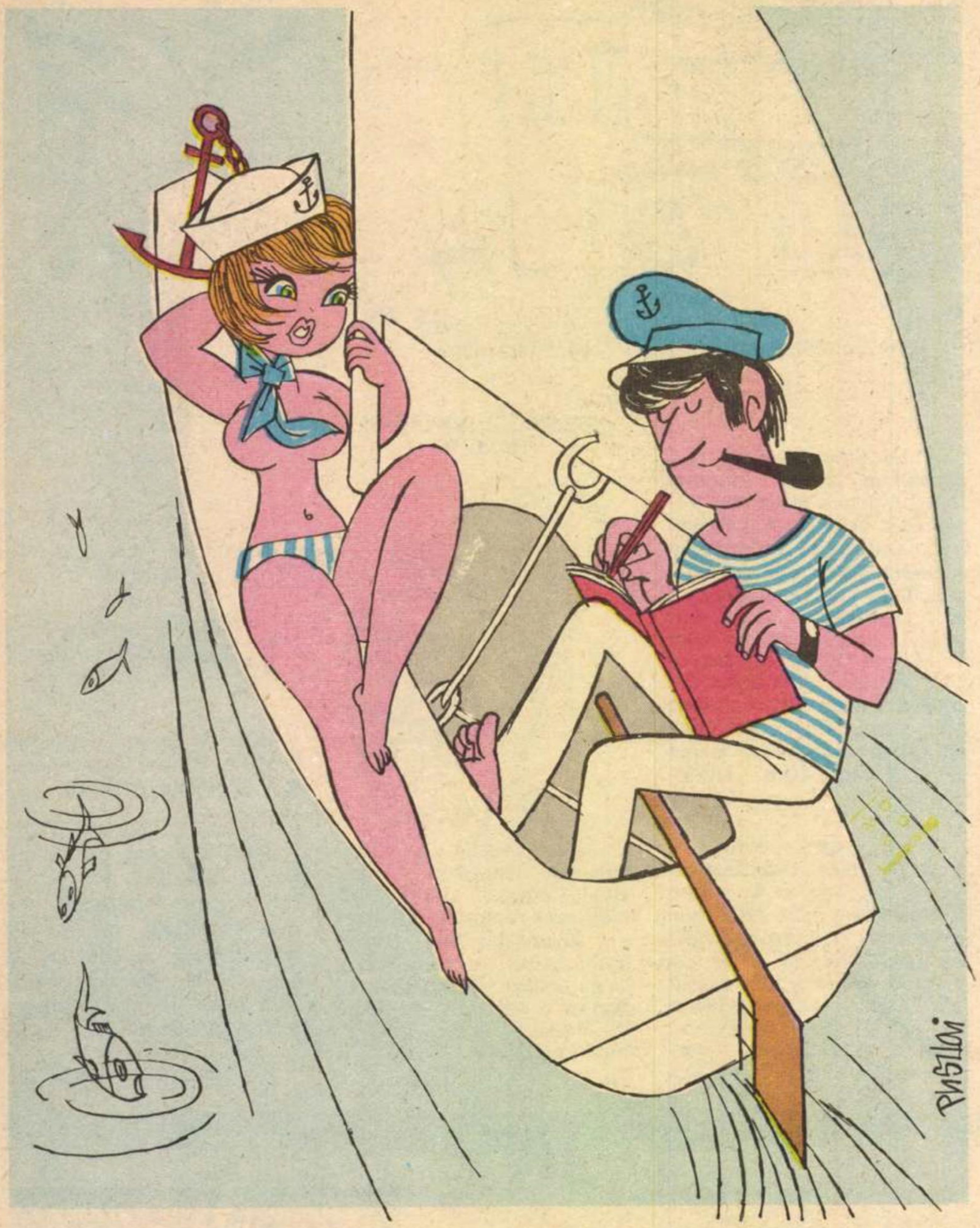

– Kapitányom, remélem, nem akar beírni mindent a hajónaplóba?!...

NAGYVÁROSI FÉNYEK

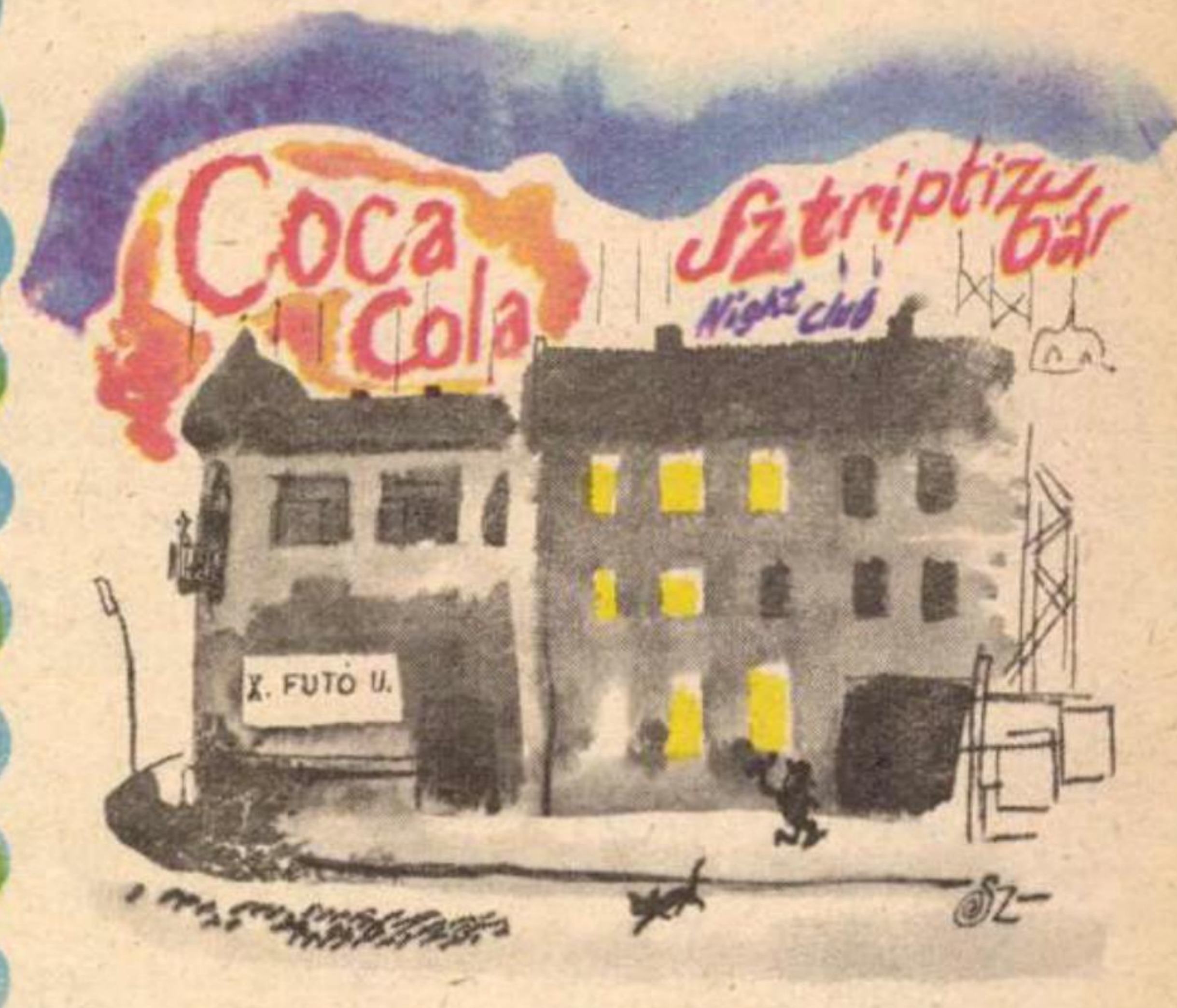
Coca Cola
Sztriptíz bár
Night club
X. FUTÓ U.
SZ

ELTARTÁSI SZERZŐDÉS

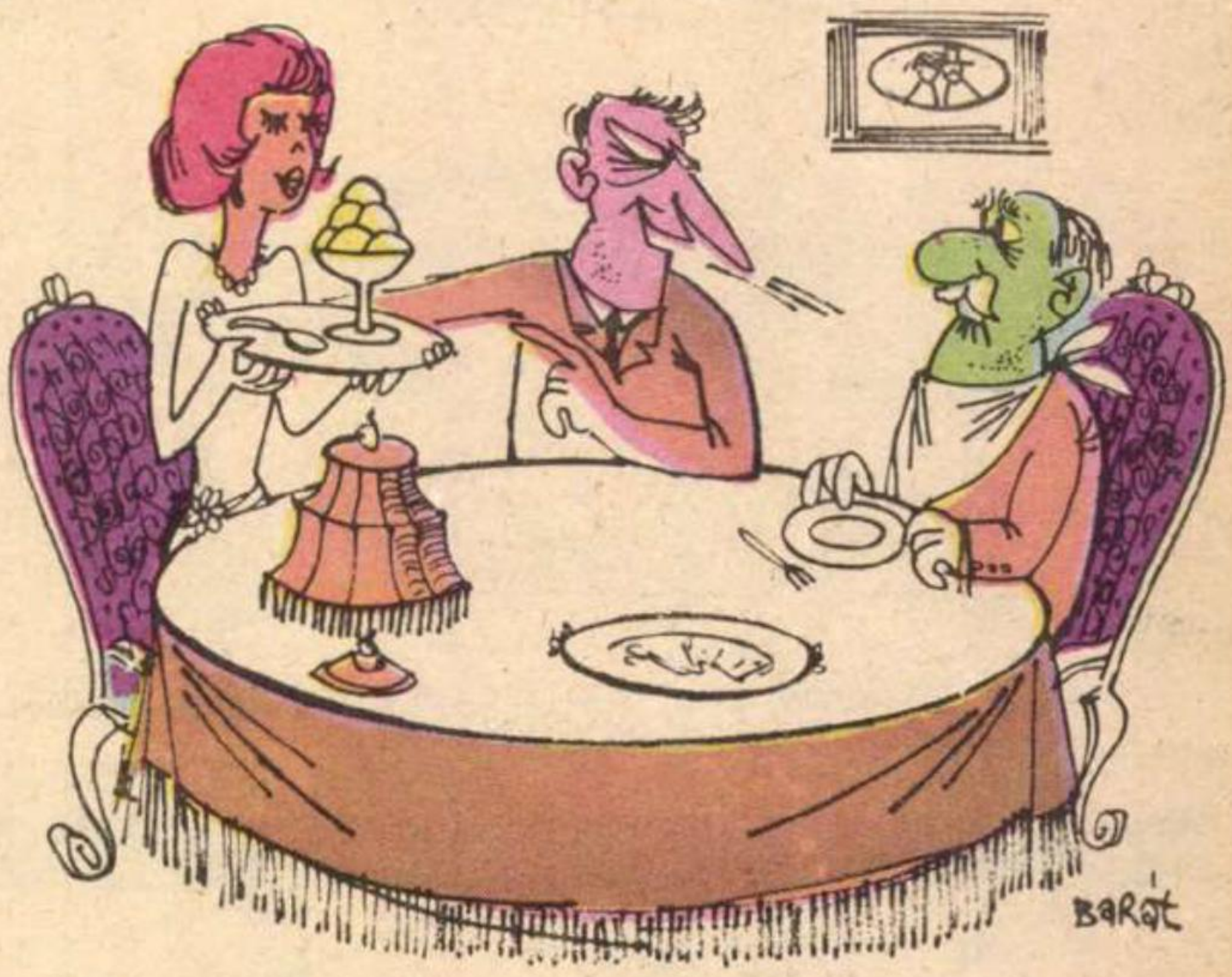

– Most ezt a vanília-fagyit kóstolja meg! Egyenesen vidékről hozattuk...

FRONTÁTVONULÁS

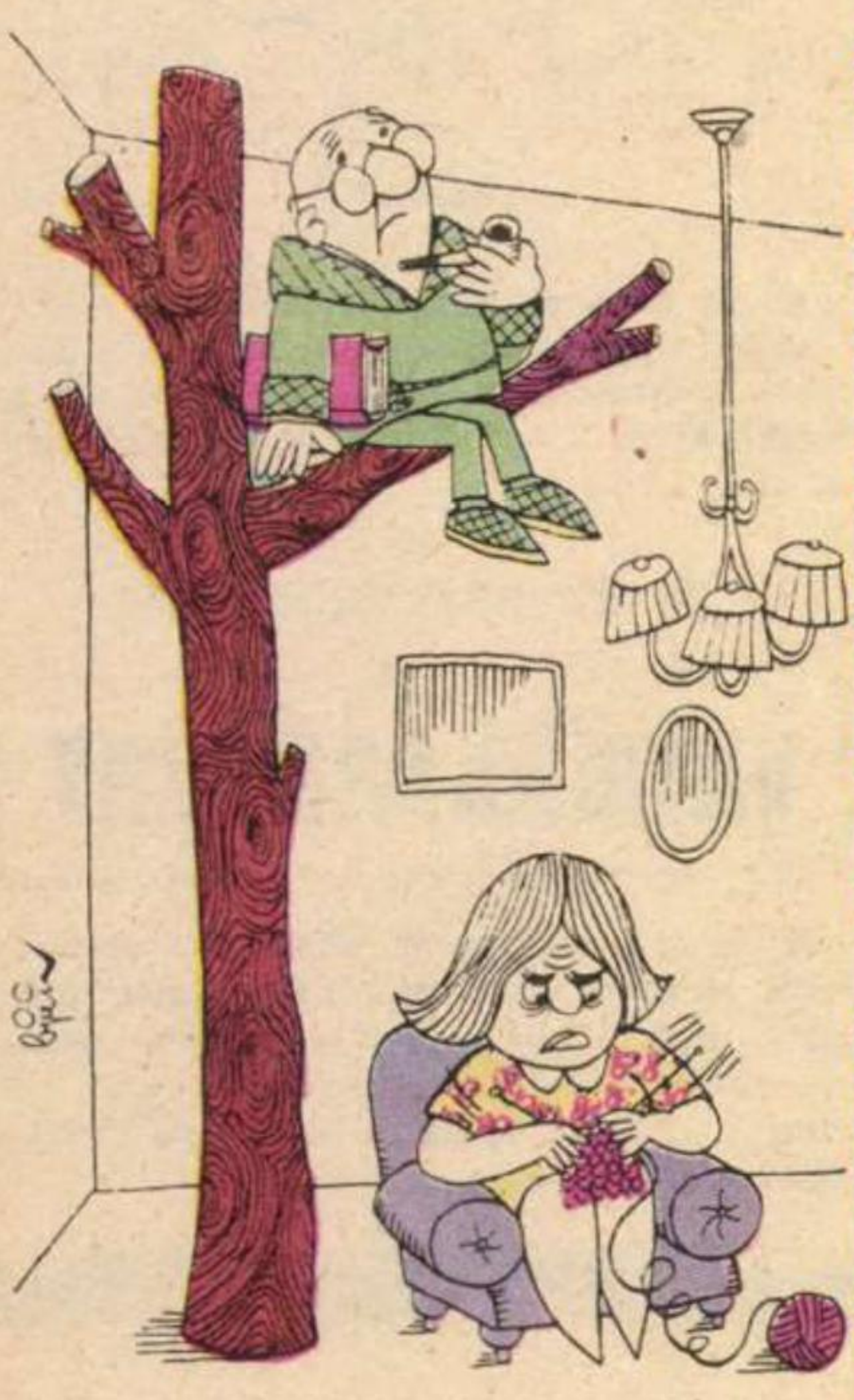

NEVELÉS

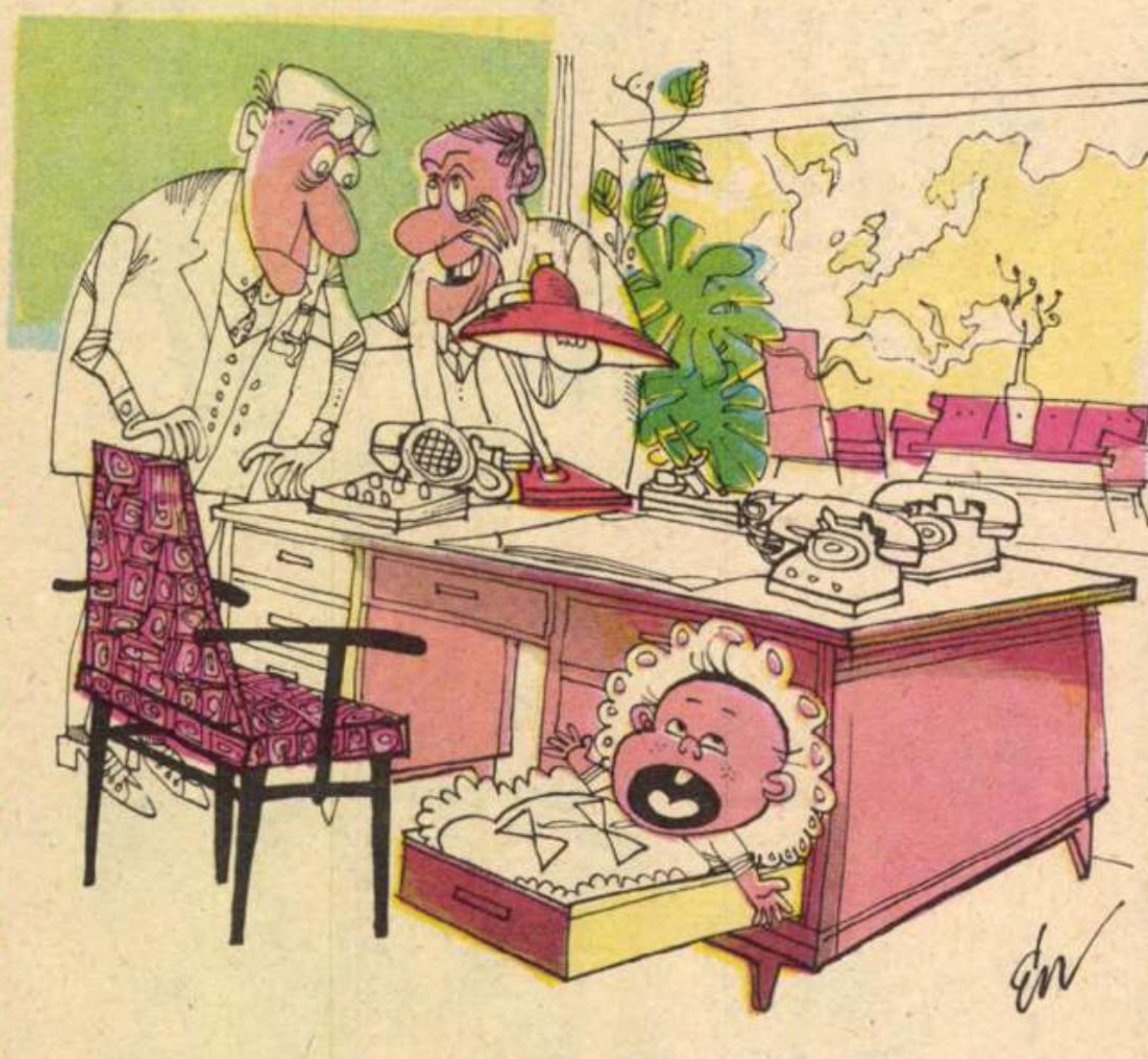

– Tudod, már most szoktatom az íróasztalhoz...

PAPAGÁJTENYÉSZTŐ

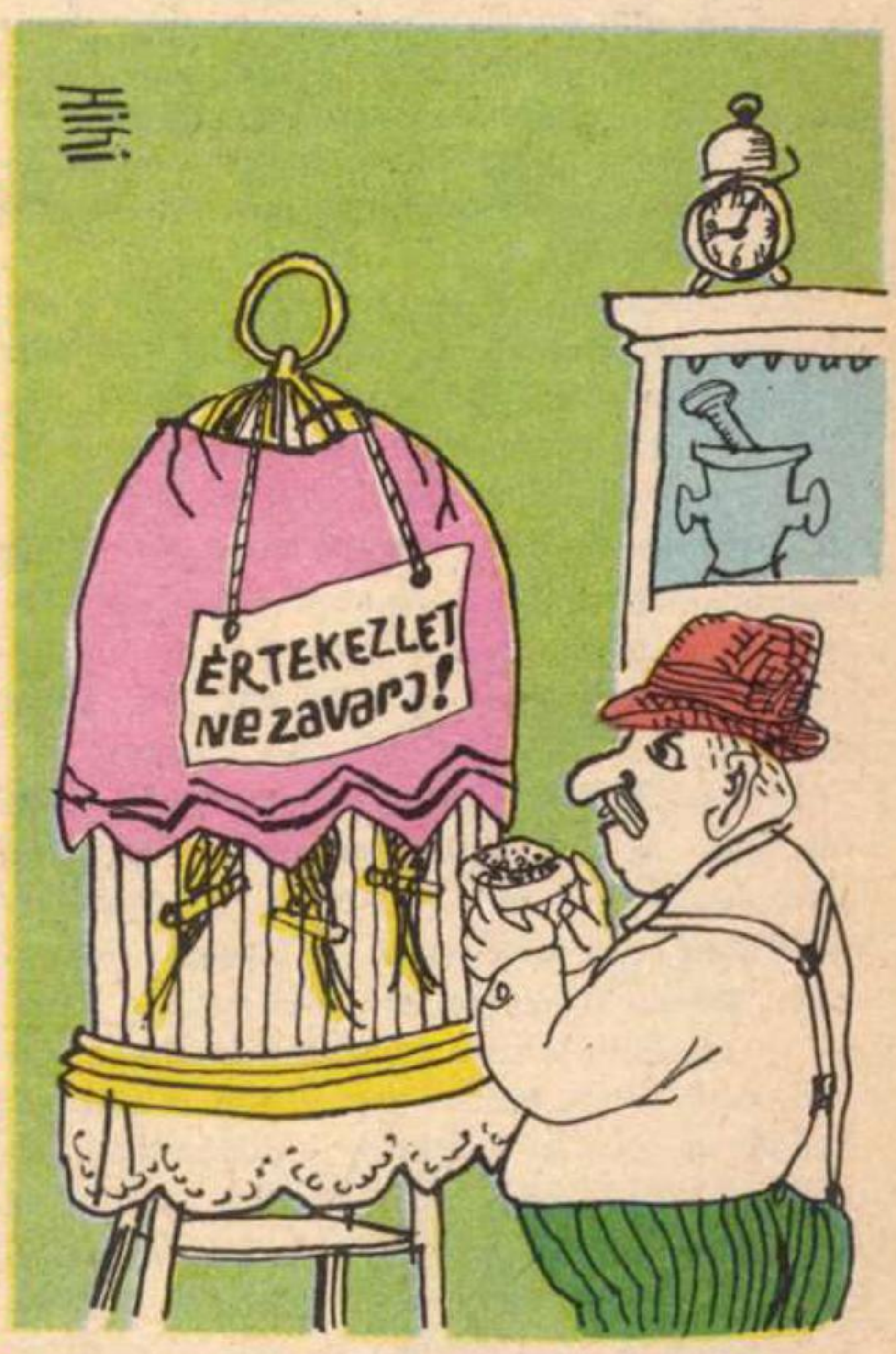
Hihi
ÉRTEKEZLET
NEZAVARJ!

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.02288/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre